

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΔΙΕΘΝΗ ΠΡΟΤΥΠΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

ΡΑΠΟΥΣΗ ΕΛΕΝΗ Α.Μ.10213
ΤΣΙΜΠΙΔΗ ΜΑΡΙΑ Α.Μ.10158

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:
ΚΑΡΑΜΠΙΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΜΑΪΟΣ, 2016

Πίνακας περιεχομένων

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	3
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
INTRODUCTION	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΕΓΛΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΛΠ/ΔΠΧΠ	5
1.1 ΔΛΠ 1: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ (Presentation Of Financial Statements)	5
1.2 ΔΛΠ 2: ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ (Inventories)	6
1.3 ΔΛΠ 7: ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ (Cash Flow Statement).....	7
1.4 ΔΛΠ 8 : ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΕ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΑΘΗ (Accounting policies, changes in accounting estimates and errors).....	8
1.5 ΔΛΠ 10: ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ (Events after the balance sheet date).....	9
1.6 ΔΛΠ 11: ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ (Construction Contracts).....	10
1.7 ΔΛΠ 12: ΦΟΡΟΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ (Income Taxes).....	11
1.8 ΔΛΠ 16: ΕΝΣΩΜΑΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (Property, plant and equipment)	12
1.9 ΔΛΠ 17: ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ (Leases).....	14
1.10 ΔΛΠ 18: ΕΣΟΔΑ (Income).....	16
1.11 ΔΛΠ 19: ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ (Employee Benefits).....	16
1.12 ΔΛΠ 20: ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ (Accounting for government grants and disclosure of government assistance)	19
1.13 ΔΛΠ 21: ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ (The Effects of Changes in Foreign Exchange Rates)	20
1.14 ΔΛΠ 23: ΚΟΣΤΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ (Borrowing costs)	21
1.15 ΔΛΠ 24: ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ (Related Party Disclosures).....	22
1.16 ΔΛΠ 26: ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ (Accounting and Reporting by Retirement Benefit Plans).....	23
1.17 ΔΛΠ 27: ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ (Consolidated and Separate Financial Statements).....	24
1.18 ΔΛΠ 28: ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ (Investments in Associates).....	24
1.19 ΔΛΠ 29: ΕΚΔΟΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΥΠΟ ΥΠΕΡΠΛΗΘΩΡΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ (Financial Reporting in Hyperinflationary Economies).....	26
1.20 ΔΛΠ 31: ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΣΕ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΕΣ (Financial Reporting Of Interests In Joint Ventures)	26
1.21 ΔΛΠ 32: ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ : ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ (Presentation)	28
ΔΛΠ 39 : ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ : ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ (Recognition and Measurement)	
1.22 ΔΛΠ 33: ΕΣΟΔΑ ΑΝΑ ΜΕΤΟΧΗ (Earnings Per Share)	30
1.23 ΔΛΠ 34: ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ (Interim Financial Reporting).....	31
1.24 ΔΛΠ 36: ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ ΑΞΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ (Impairments Of Assets).....	33
1.25 ΔΛΠ 37: ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ,ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ (Provisions, Contingent Liabilities and Contingents Assets).....	34
1.26 ΔΛΠ 38: ΑΥΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ (Intangible Assets)	35
1.27 ΔΛΠ 40: ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΑΚΙΝΗΤΑ (Investments Property)	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ	38
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ	48
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	75

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η εργασία αυτή γίνεται στο πλαίσιο των υποχρεώσεων για την απόκτηση πτυχίου από το Τμήμα Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του ΑΤΕΙ Κρήτης. Στόχος της είναι η μελέτη των διαφορών των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης με το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο καθώς και τα αποτελέσματα της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ στην Ελλάδα.

Η παγκοσμιοποίηση και το πλήρες άνοιγμα των εθνικών αγορών καθιστούν επιτακτική την ανάγκη για την ομοιογενοποίηση των οικονομικών καταστάσεων των επιχειρήσεων για το Δημόσιο και Ιδιωτικό τομέα τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο. Η εφαρμογή ομοιόμορφων λογιστικών προτύπων καθίσταται αναγκαία, λόγω της κρίσης που ταλανίζει αυτή την περίοδο τις αγορές, καθώς επίσης και της έλλειψης εμπιστοσύνης των επενδυτών προς τις χρηματιστηριακές αγορές.

Η Ελλάδα επηρεάζεται από τις παραπάνω εξελίξεις και δεδομένου ότι δεν δύναται να τις επηρεάσει, οφείλει να τις παρακολουθήσει. Αυτό σημαίνει ότι το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο χαρακτηρίζεται ως απαρχαιωμένο και δεν καλύπτει πλέον τις ανάγκες πληροφόρησης του επενδυτικού κοινού. Η καθιέρωση Διεθνών Λογιστικών Προτύπων εξασφαλίζει την απαιτούμενη διαφάνεια που χρειάζονται οι χρήστες των οικονομικών καταστάσεων ανά τον κόσμο.

Η υιοθέτηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση των ΔΠΧΠ που έγινε με τον Νόμο 3229/2004, αποτέλεσε για την Ελλάδα τη Λογιστική Επανάσταση του 21ου αιώνα. Με δεδομένη τη διαφορά φιλοσοφίας μεταξύ των ΔΠΧΠ και του ΕΓΛΣ. Η υποχρεωτική εφαρμογή των ΔΠΧΠ επέφεραν σημαντικές αλλαγές στο επιχειρηματικό περιβάλλον, στην λογιστική παρακολούθηση αλλά και στην φορολόγηση με διάφορους νόμους στη χώρα μας.

Η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε στην παρακάτω εργασία είναι η παρουσίαση του Νόμου 2190/1920 περί ανώνυμων εταιριών, ο οποίος αφορά το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο και η σύγκριση του με τους (Ν.2992/2002, Ν.3229/2004, Ν.3301/2004) που αφορούν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία προσεγγίζει σε θεωρητικό επίπεδο τις διαφορές που προκύπτουν μεταξύ των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου. Καθώς και σε ερευνητικό επίπεδο, τις επιπτώσεις που επέφερα η υποχρεωτική υιοθέτηση των ΔΠΧΠ τις Ελληνικές επιχειρήσεις.

Στο πρώτο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας, γίνεται αναφορά σε ορισμένα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (Ν.2992/2002, Ν.3229/2004, Ν.3301/2004) και στις διαφορές που προκύπτουν μεταξύ αυτών και του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (Ν. 2190/1920).

Στο επόμενο κεφάλαιο παραθέτονται 27 ερευνητικά άρθρα. Μελετώντας, το κάθε άρθρο καταγράφουμε τις επιπτώσεις που επέφερα η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ τόσο σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και σε χώρες εκτός αυτής. Κλείνοντας το κεφάλαιο αυτό, καταλήγουμε σε συμπεράσματα.

Στο τρίτο και τελευταίο κεφάλαιο παρουσιάζουμε μια εμπειρική έρευνα, η οποία έχει ως σκοπό να δείξει αν οι Ελληνικές επιχειρήσεις βελτιώθηκαν μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ. Για την διεξαγωγή της έρευνας αυτής χρειάστηκε να τρέξουμε μια σειρά παλινδρομήσεων, σε ένα δείγμα 217 επιχειρήσεων που δραστηριοποιήθηκαν στην Ελλάδα για την χρονική περίοδο 2000 - 2014. Τέλος, παραθέτουμε τα συμπεράσματα μας.

INTRODUCTION

This project is close to theoretical disputes arising between International Financial Reporting Standards and the Greek General Accounting Plan. And research level, the impact introduced mandatory adoption of IFRS on Greek businesses.

The first chapter of this paper, reference is made to certain International Financial Reporting Standards (L. 2992/2002, L. 3229/2004, L. 3301/2004) and the differences that arise between them and the Greek General Accounting Plan (L. 2190/1920).

In the next chapter listed 27 research articles. Studying, each article record the impact introduced the adoption of IFRS both in EU countries and in countries abroad. In closing this chapter, we come to conclusions.

In the third and final chapter we present an empirical research, which is intended to show whether the Greek companies have improved since the adoption of IFRS. To conduct this research had to run a regression line, in a sample of 217 companies that have been active in Greece for the period 2000-2014. Finally, we present our conclusions.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΕΓΛΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΛΠ/ΔΠΧΠ

Τον Μάρτιο του 2001 αποφασίστηκε ότι όλα τα πρότυπα που θα εκδίδονται πλέον από το I.A.S.B. (International Accounting Standards Board- Σώμα Διεθνών Λογιστικών Προτύπων), θα ονομάζονται Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (International Financial Reporting Standards). Τα πρότυπα, αντίθετα, που είχαν εκδοθεί από την I.A.S.C. (International Accounting Standards Committee- Επιτροπή Διεθνών Λογιστικών Προτύπων) κατά την περίοδο 1973-2001, ονομάζονται Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα (ΔΛΠ)(International Accounting Standards). Σήμερα χρησιμοποιούμε και τους δύο όρους. Αυτό θα συμβαίνει για μεγάλο χρονικό διάστημα, μέχρι δηλαδή την πλήρη αντικατάσταση των εβρισκόμενων σε ισχύ ΔΛΠ από νέα ΔΠΧΠ. Στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα ισχύει το ίδιο καθεστώς με τα πιο πρόσφατα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης και για αυτό το λόγο θα αναφέρονται στο εξής ως ΔΠΧΠ ή ΔΛΠ εναλλακτικά.

Στις σελίδες που ακολουθούν παρουσιάζονται οι κυριότερες διαφορές μεταξύ των Διεθνών Λογιστικών Προτύπων (ΔΛΠ) και του Ελληνικού Γενικού Λογιστικού Σχεδίου (ΕΓΛΣ). Ειδικότερα, για κάθε πρότυπο παρουσιάζεται συνοπτικά το περιεχόμενό του και γίνεται αναφορά στο σημείο όπου η Ελληνική Νομοθεσία αναλύει το θέμα αυτό.

1.1 ΔΛΠ 1: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ (Presentation Of Financial Statements)

Το παρόν Πρότυπο περιγράφει τη βάση παρουσίασης των οικονομικών καταστάσεων γενικής χρήσης, ώστε να εξασφαλίζεται συγκρισιμότητα τόσο με τις οικονομικές καταστάσεις των προηγούμενων περιόδων της οικονομικής οντότητας όσο και με τις οικονομικές καταστάσεις άλλων οικονομικών οντοτήτων. (E-forologia.gr)

Μια πλήρη σειρά οικονομικών καταστάσεων κατά το ΔΛΠ 1 περιλαμβάνει τον Ισολογισμό, την Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης, την Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων, την Κατάσταση Ταμειακών Ροών και το Προσάρτημα. Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ οι οικονομικές καταστάσεις καταρτίζονται από εισηγμένες στο Χρηματιστήριο εταιρίες και εκτός από τα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω περιλαμβάνουν και τον πίνακα διάθεσης αποτελεσμάτων.(Γρηγοράκου,2008)

Ως προς τη δομή και το περιεχόμενο των οικονομικών καταστάσεων στο ΔΛΠ 1 δεν καθορίζεται κανένα υπόδειγμα οικονομικών καταστάσεων παρά μόνο ο ελάχιστος αριθμός λογαριασμών που πρέπει να παρατίθεται στις καταστάσεις αυτές. Στο ΕΓΛΣ και όπως ορίζει ο νόμος 2190/1920, καθορίζεται η δομή και το περιεχόμενο των οικονομικών καταστάσεων και παρέχεται ένα πλήρες υπόδειγμα των καταστάσεων αυτών, το οποίο πρέπει να τηρούν όλες οι ανώνυμες εταιρίες και ΕΠΕ.

Σύμφωνα με το Πρότυπο ο φόρος εισοδήματος είναι έξοδο της επιχείρησης και καταχωρείται στα αποτελέσματα χρήσεως. Ενώ σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία ο φόρος εισοδήματος εμφανίζεται στον Πίνακα Διάθεσης Αποτελεσμάτων.

Όσον αφορά τον Πίνακα Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων, στα Διεθνή Πρότυπα προβλέπεται η κατάρτισή του και εκεί είναι που απεικονίζονται όλες οι μεταβολές των ιδίων κεφαλαίων των οικονομικών μονάδων. Κατά το ΕΓΛΣ προβλέπεται η κατάρτιση του Πίνακα Διάθεσης Αποτελεσμάτων, στον οποίο απεικονίζονται μέρος των μεταβολών των ιδίων κεφαλαίων. (Πρωτοψάλτης και Λουμιώτης, 2009)

1.2 ΔΛΠ 2: ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ (Inventories)

1. Τα αποθέματα σύμφωνα με το ΕΓΛΣ παρακολουθούνται στην ομάδα 2. Αποθέματα λογίζονται τα υλικά αγαθά που ανήκουν στην οικονομική μονάδα, τα οποία:
2. Προορίζονται να πωληθούν κατά τη συνήθη πορεία των εργασιών της,
3. Βρίσκονται στην διαδικασία της παραγωγής και προορίζονται να πωληθούν όταν πάρουν τη μορφή των έτοιμων προϊόντων,
4. Προορίζονται να αναλωθούν για την παραγωγή έτοιμων προϊόντων ή την παροχή υπηρεσιών,
5. Προορίζονται να αναλωθούν για την καλή λειτουργία, τη συντήρηση ή επισκευή, καθώς και την ιδιοπαραγωγή πάγιων στοιχείων,
6. Προορίζονται να χρησιμοποιηθούν για την συσκευασία πχ. των παραγόμενων έτοιμων προϊόντων ή των εμπορευμάτων που προορίζονται για πώληση.

(Λεκαράκου, 2012)

Σύμφωνα με το ΔΛΠ 2, η έννοια των αποθεμάτων συμπίπτει με αυτή του ΕΓΛΣ.

Προσθέτει όμως για τις επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών ότι: «αποθέματα είναι και τα κόστη των υπηρεσιών για τα οποία η επιχείρηση δεν έχει καταχωρήσει ακόμη τα σχετικά έσοδα». (Σακέλλης, 2002)

Για το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, το κόστος κτήσης των αποθεμάτων περιέχει όλα τα κόστη αγοράς, τα κόστη μετατροπής και τα άλλα κόστη που πραγματοποιούνται για τις κανονικές και συνήθεις δραστηριότητες της επιχείρησης για να φθάσουν τα αποθέματα στην παρούσα θέση και κατάσταση. (Σακέλλης, 2005) Σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα, το κόστος κτήσης των αποθεμάτων ενδείκνυται να επιβαρυνθεί και με τόκους δανείων. Αυτό θα συμβεί εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του ΔΛΠ 23 «κόστος δανεισμού», όπως για αποθέματα που χαρακτηρίζονται ως επιλέξιμα στοιχεία δηλαδή απαιτούν σημαντικό χρόνο προετοιμασίας (πχ. οινοπνευματώδη ποτά, φύλλα καπνού). (Σακέλλης, 2002)

Κατά το ΕΓΛΣ «η τιμή κτήσης υπολογίζεται με οποιοδήποτε άλλη παραδεγμένη μέθοδο» (Ε.ΓΛΣ § 2.2.205 περ.7). Αντίθετα, το Πρότυπο προσδιορίζει το κόστος των αποθεμάτων που αντικαθίσταται με μια κανονική ροή (δηλαδή μαζική παραγωγή, αγοραζόμενων εν σειρά) μόνο με τις μεθόδους: α) μέθοδο πρώτη εισαγωγή-πρώτη εξαγωγή (F.I.F.O), β) μέθοδο του μέσου σταθμικού κόστους.

Η αλλαγή της μεθόδου προσδιορισμού της τιμής κτήσης και του ιστορικού κόστους παραγωγής δεν υφίσταται σύμφωνα με το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο. Σε

αντιδιαστολή με τα Διεθνή, όπου υπάρχει δυνατότητα αλλαγής εφόσον η μεταβολή θα καταβληθεί σε μια ορθότερη παρουσίαση των γεγονότων ή των συναλλαγών.

Κατά την Ελληνική Νομοθεσία, τα αποθέματα αποτιμούνται στην κατ' είδος χαμηλότερη τιμή μεταξύ κόστους κτήσης, καθαρής αξίας ρευστοποίησης και τιμή αντικατάστασης. Ενώ το Πρότυπο ορίζει την τιμή αποτίμησης ως την μικρότερη μεταξύ του κόστους κτήσης και της καθαρής αξίας ρευστοποίησης.

Επιπρόσθετα, το Πρότυπο εκτός από την κατ' είδος αποτίμηση, παρέχει τη δυνατότητα να αποτιμούνται ομαδοποιημένα όμοια ή συγγενή είδη. Η αντιμετώπιση αυτή όμως δεν γίνεται δεκτή από τις ισχύουσες διατάξεις στη χώρα μας.

Η χρησιμοποίηση διαφορετικών μεγεθών προσδιορισμού του κόστους αποθεμάτων έχει ως επακόλουθο διαφορετικές μεθόδους αποτίμησης για αποθέματα με διαφορετική χρήση και φύση σύμφωνα με το Διεθνές Πρότυπο. Παρόλα αυτά, κάτι τέτοιο δεν είναι αποδεκτό από την Ελληνική νομοθεσία.

Δεν γίνεται η υποτίμηση κάτω του κόστους των άμεσων υλικών που ενσωματώνονται στο παραγόμενο προϊόν, αν τα έτοιμα προϊόντα στα οποία θα ενσωματωθούν ενδέχεται να πωληθούν στο κόστος ή πάνω από αυτό, κατά το ΔΛΠ 2. Κάτι τέτοιο δεν γίνεται αποδεκτό από τις ισχύουσες διατάξεις στη χώρα μας. (Σακέλλης,2002)

1.3 ΔΛΠ 7: ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ (Cash Flow Statement)

Σκοπός του ΔΛΠ 7 είναι να επιβάλει στις επιχειρήσεις την υποχρέωση κατάρτισης της Κατάστασης Ταμειακών Ροών, η οποία παρέχει πληροφορίες για τις ιστορικές μεταβολές στα ταμειακά διαθέσιμα και στα ταμειακά ισοδύναμα της επιχείρησης. Η διάκριση των πληροφοριών αυτών γίνεται σε επιχειρηματικές, επενδυτικές και χρηματοοικονομικές δραστηριότητες (Σακέλλης,2005) Υπόχρεοι κατάρτισης της Κατάστασης Ταμειακών Ροών σύμφωνα με το Πρότυπο είναι όλες οι επιχειρήσεις καθώς οι Ταμειακές Ροές αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των οικονομικών καταστάσεων. (Πηλιούνη,2014) Στην χώρα μας σύμφωνα με το νόμο 2190/1920 η κατάσταση Ταμειακών Ροών δεν αποτελούσε μέρος των οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης. Η παρουσίαση των Ταμειακών Ροών έγινε υποχρεωτική στην Ελλάδα για τις ανώνυμες εταιρείες που είχαν μετοχές ή άλλες κινητές αξίες εισηγμένες σε οργανωμένη Χρηματιστηριακή αγορά, οι εταιρείες αυτές ήταν υποχρεωμένες να συντάσσουν Κατάσταση Ταμειακών Ροών και να την δημοσιεύουν στο Ετήσιο Δελτίο του κάθε χρόνο σύμφωνα με τις αποφάσεις του Δ.Σ. Της Ε.Κ. 5/204/14-11-00 και 7/732/15-02-06. Με την τελευταία όμως τροποποίηση του νόμου 2190/1920 με τον νόμο 3487/2006, όσες ανώνυμες εταιρείες συντάσσουν ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις των οποίων μετοχές ή άλλες κινητές αξίες δεν είναι εισηγμένες σε οργανωμένη Χρηματιστηριακή αγορά, καθώς και οι ενοποιημένες σε αυτές επιχειρήσεις καταρτίζουν, επιπροσθέτως, Κατάσταση Μεταβολών Ιδίων Κεφαλαίων καθώς και Κατάσταση Ταμειακών Ροών. (Ζιγκερίδη και Κυλώνη,2008)

Στην περίπτωση της σύνταξης της κατάστασης χρηματοροών υπάρχουν δύο μέθοδοι σύνταξης, η άμεση και η έμμεση μέθοδος. Στην τεχνική κατάρτιση των Ταμειακών Ροών οι δύο μέθοδοι διαφέρουν μόνο στο πρώτο μέρος που αφορά στον τρόπο προσδιορισμού των καθαρών ροών από λειτουργικές δραστηριότητες. Ενώ η τεχνική προσδιορισμού των Ταμειακών Ροών για επενδυτικές και χρηματοδοτικές δραστηριότητες είναι η ίδια και στις δύο μεθόδους. (Isa.gr) Το ΔΛΠ 7 σε ιδιαίτερη παράγραφο προτρέπει, αλλά δεν απαιτεί, την χρήση της άμεσης μεθόδου ως μέθοδο παρουσίασης των ταμειακών ροών. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι και η έμμεση μέθοδος παρουσίασης των ταμειακών ροών εξακολουθεί να είναι αποδεκτή. (Κακούρας,2014) Κατά το ΕΓΛΣ αναγνωρίζεται μόνο η έμμεση μέθοδος.

1.4 ΔΛΠ 8 : ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΣΕ ΛΟΓΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΑΘΗ (Accounting policies, changes in accounting estimates and errors)

Για τον λογιστικό χειρισμό των αλλαγών στις λογιστικές πολιτικές το ΔΛΠ 8 υιοθετεί, πλέον, μια μέθοδο σύμφωνα με την οποία, θα αναγνωρίζεται η αλλαγή από το σημείο κατά το οποίο εφαρμόζεται ένα Πρότυπο και σύμφωνα με τις μεταβατικές διατάξεις του. Σε περίπτωση που η επιχείρηση αλλάζει μια λογιστική πολιτική από την αρχή της εφαρμογής ενός Προτύπου, χωρίς να υπάρχουν μεταβατικές διατάξεις, ή αλλάζει οικειοθελώς μια λογιστική πολιτική, οι αλλαγές θα εφαρμόζονται αναδρομικά. (Grant Thornton,2006) Η μεταβολή εφαρμόζεται αναδρομικά, με κατάλληλη προσαρμογή του υπολοίπου ενάρξεως του λογαριασμού «αποτελέσματα εις νέον» (λογαριασμός 42) και εφόσον είναι εφικτό, επαναδιατυπώνεται η συγκριτική πληροφόρηση για τις προηγούμενες χρήσεις. (Γρηγοράκου,2008)

Κατά την Ελληνική Νομοθεσία, γίνεται λόγος για λογιστικές αρχές και μεθόδους, χωρίς να αποσαφηνίζεται με ακρίβεια η διαφορά τους από τις λογιστικές εκτιμήσεις. Επίσης, εφαρμόζεται η αρχή της συνέπειας των λογιστικών μεθόδων και της δομής των οικονομικών καταστάσεων (άρθρο 42β και 43 περ. Β του Ν.2190/1920). Συνήθως οι μεταβολές που απασχολούν τις επιχειρήσεις εντοπίζονται μόνο στη μεταβολή των μεθόδων αποτίμησης των αποθεμάτων και στη μεταβολή των συντελεστών απόσβεσης των παγίων στοιχείων. Ακόμη, η μεταβολή δεν εφαρμόζεται αναδρομικά και η μεταβολή της λογιστικής αρχής, γίνεται συνήθως ύστερα από έγκριση των φορολογικών αρχών. (Σακέλλης,2005)

Επιπρόσθετα σύμφωνα με το ΔΛΠ, οι λογιστικές εκτιμήσεις είναι αποτέλεσμα της κρίσης της διοίκησης και βασίζονται στις διαθέσιμες πληροφορίες που υπήρχαν κατά την ημερομηνία σύνταξης των οικονομικών καταστάσεων. Μια διαφορετική λογιστική εκτίμηση μπορεί να έχει επίδραση μόνο στην τρέχουσα χρήση (πχ. η προσαρμογή του ύψους των προβλέψεων για επισφαλείς απαιτήσεις) ή και σε άλλες (πχ. η αλλαγή στην ωφέλιμη ζωή των παγίων). Όταν η μεταβολή της εκτίμησης επιδρά μόνο στην τρέχουσα χρήση, το αποτέλεσμα της μεταβολής συμπεριλαμβάνεται στον προσδιορισμό των αποτελεσμάτων της τρέχουσας χρήσης. Για μεταβολές που επιδρούν τόσο στην τρέχουσα

όσο και σε μελλοντικές χρήσεις, το αποτέλεσμα της μεταβολής που σχετίζετε με την τρέχουσα χρήση θα αναγνωρίζεται ως έσοδο ή έξοδο της τρέχουσας χρήσης. Το αποτέλεσμα για τις επόμενες χρήσεις θα αναγνωρίζεται στις αντίστοιχες μελλοντικές χρήσεις. Εκτός από την καταχώρηση στα αποτελέσματα χρήσεως, εάν η επίδραση μεταβολής μιας λογιστικής εκτίμησης αφορά στοιχείο της καθαρής θέσης τότε καταχωρείται στην καθαρή θέση. Η φύση και το ποσό της μεταβολής μιας λογιστικής εκτίμησης που έχει ουσιώδη επίδραση στην τρέχουσα χρήση ή που αναμένεται να έχει ουσιώδη επίδραση και στις επόμενες χρήσεις, πρέπει να γνωστοποιείται. Αν είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιοριστεί το παραπάνω ποσό, το γεγονός αυτό πρέπει να γνωστοποιείται. (Grant Thornton,2006) Σύμφωνα με την Ελληνική νομοθεσία, δεν υπάρχει σαφής ορισμός για τις λογιστικές εκτιμήσεις. Ακόμη, η επίδραση της μεταβολής λογιστικής μεθόδου καταχωρείται στα αποτελέσματα της χρήσεως που έγινε η μεταβολή ή/και στα αποτελέσματα μελλοντικών χρήσεων.(Σακέλλης,2005)

Επιπλέον, όπως ορίζει το Διεθνές Πρότυπο, τα λάθη προηγούμενων χρήσεων είναι λάθη τα οποία ανακαλύφθηκαν στην παρούσα χρήση και αφορούν σε παραλήψεις και λανθασμένη απεικόνιση γεγονότων που περιλαμβάνονταν στις οικονομικές καταστάσεις για μία ή περισσότερες προηγούμενες χρήσεις. Σε περίπτωση που η επιχείρηση ανακαλύψει σημαντικά λάθη που προέκυψαν σε προηγούμενες περιόδους, θα πρέπει να διορθώσει αναδρομικά τις οικονομικές καταστάσεις που θα καταρτιστούν μετά την ανακάλυψή τους με την επαναδιατύπωση: α) των ποσών των προηγούμενων χρήσεων που δημοσιοποιούνται ή β) των υπολοίπων των στοιχείων ενεργητικού, παθητικού και ιδίων κεφαλαίων στην περίπτωση που το λάθος προέκυψε πριν από την προγενέστερη χρονική περίοδο για την οποία παρουσιάζεται συγκριτική πληροφόρηση. Επομένως, η αναδρομική εφαρμογή διορθωτικών πράξεων ασχολείται, με την διόρθωση του υπολοίπου του κονδυλίου «κέρδη εις νέον» για την προγενέστερη χρήση που παρουσιάζονται οι λογαριασμοί πληροφόρησης και με την αναμόρφωση της συγκριτικής πληροφόρησης εκτός εάν αυτό είναι πρακτικά αδύνατο.(Grant Thornton,2006). Όσον αφορά τα λάθη προγενέστερων περιόδων, το ΕΓΛΣ δεν τα αντιμετωπίζει. Αλλά προβλέπει, την τήρηση του λογαριασμού 42.04 «διαφορές φορολογικού ελέγχου προηγούμενων χρήσεων», μόνο για τις διαφορές στο φόρο εισοδήματος προηγούμενων χρήσεων.(Σακέλλης, 2005)

1.5 ΔΛΠ 10: ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΤΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ (Events after the balance sheet date)

Σύμφωνα με το ΔΛΠ 10, γεγονότα που λαμβάνουν χώρα μεταξύ της ημερομηνίας του ισολογισμού και της ημερομηνίας έγκρισης των οικονομικών καταστάσεων για έκδοση (δηλαδή την ημερομηνία συνεδρίασης του Δ.Σ. για την έγκριση των οικονομικών καταστάσεων) ονομάζονται «οψιγενή» γεγονότα. Κατά το Πρότυπο δίνονται αναλυτικές ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση αυτών των γεγονότων. Για αυτό διακρίνει τα «οψιγενή» γεγονότα σε δυο κατηγορίες: Σε διορθωτικά γεγονότα, δηλαδή στα γεγονότα που συμβαίνουν κατά την ημερομηνία του ισολογισμού, για τα οποία διενεργούνται οι αναγκαίες προσαρμογές των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων, με επιβάρυνση των αποτελεσμάτων της χρήσεως την

οποία αφορά ο ισολογισμός.

Σε μη διορθωτικά γεγονότα, δηλαδή σε συνθήκες που προέκυψαν μετά την ημερομηνία του ισολογισμού και μέχρι την έγκριση αυτού από το Δ.Σ. Παραδείγματα τέτοιων γεγονότων μπορεί να είναι σημαντικές πτώσεις της χρηματιστηριακής τιμής κατεχόμενων μετοχών, σεισμοί, πυρκαγιές, πλημμύρες και άλλα. Γεγονότα που δεν έχουν να κάνουν με τις συνθήκες που υπήρχαν την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού, με βάση τις οποίες διαμορφώθηκαν οι οικονομικές καταστάσεις της κλειόμενης χρήσης. Για το λόγο αυτό πραγματοποιείται γνωστοποίηση της φύσης των γεγονότων και όχι αναπροσαρμογή των ποσών αυτών. (Γρηγοράκου,2008)

Το ΕΓΛΣ για τα γεγονότα μετά την ημερομηνία του ισολογισμού, περιλαμβάνει τους μεταβατικούς λογαριασμούς ενεργητικού(λογαριασμός 36) και παθητικού(λογαριασμός 56) και υποδεικνύει μέσω αυτών να γίνονται οι ενδεικνυόμενες λογιστικές εγγραφές. (Γρηγοράκου,2008) Όσον αφορά τα «οψιγενή» γεγονότα δεν υπάρχουν σαφή κριτήρια διάκρισης τους αλλά ούτε προσδιορίζεται η «οψιγενής» περίοδος. (Σακέλλης,2005)

Επιπρόσθετα, κατά το Πρότυπο επιβάλλεται η γνωστοποίηση της ημερομηνίας έγκρισης των οικονομικών καταστάσεων και του οργάνου που τις ενέκρινε. Εάν οι ιδιοκτήτες της εταιρίας (μέτοχοι) ή άλλοι έχουν το δικαίωμα να τροποποιούν τις οικονομικές καταστάσεις μετά την έκδοση, η εταιρία πρέπει να γνωστοποιεί το γεγονός αυτό. Αντιθέτως, στη χώρα μας το όργανο έγκρισης προς έκδοση των οικονομικών καταστάσεων είναι το ΔΣ της εταιρίας (όχι η γενική συνέλευση των μετόχων). Στις δημοσιευόμενες οικονομικές καταστάσεις πρέπει να αναγράφεται η ημερομηνία έγκρισής τους από το ΔΣ. Ακόμη στη χώρα μας ο Ν.2190/1920, παρέχει στη γενική συνέλευση των μετόχων το δικαίωμα τροποποίησης των οικονομικών καταστάσεων. Δεν απαιτείται συνεπώς, καμιά γνωστοποίηση.(Σακέλλης,2005)

1.6 ΔΛΠ 11: ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ (Construction Contracts)

Το ΔΠΧΠ 11 καθορίζει το λογιστικό χειρισμό των εσόδων και εξόδων από συμβάσεις κατασκευής έργων, τα οποία αρχίζουν και τελειώνουν σε διαφορετικές λογιστικές περιόδους.(Καραντζή,2008) Μία κατασκευαστική σύμβαση έχει συναφθεί με, αποκλειστικό σκοπό την κατασκευή ενός στοιχείου του ενεργητικού ή μιας ομάδας στοιχείων τα οποία συσχετίζονται ή εξαρτώνται μεταξύ τους πολύ στενά, αναφορικά με το σχεδιασμό, την τεχνολογία, τη λειτουργία ή τον τελικό σκοπό και τη χρήση τους. Οι κατασκευαστικές συμβάσεις διακρίνονται σε σταθερής τιμής, όπου ο κατασκευαστής συμφωνεί μία σταθερή τιμή, και προστιθέμενης στο κόστος αμοιβής, όπου ο κατασκευαστής εισπράττει το κόστος συν ένα ποσοστό πάνω από το κόστος.(Γκίκα και Παπαδάκη ,2012)

Επίσης το Πρότυπο διαχωρίζει την αναγνώριση των εσόδων και εξόδων, όταν το αποτέλεσμα μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα και όταν δεν υπάρχει αξιόπιστη εκτίμηση του αποτελέσματος. Στην περίπτωση που το αποτέλεσμα μπορεί να εκτιμηθεί αξιόπιστα και αναμένεται κερδοφόρο, τα έσοδα και τα έξοδα που αφορούν στην σύμβαση αναγνωρίζονται στα αποτελέσματα, ανάλογα με το στάδιο ολοκλήρωσης της συμβατικής

δραστηριότητας κατά την ημερομηνία του ισολογισμού. Ενώ αν το αποτέλεσμα αναμένεται ζημιολόγο, η εκτιμώμενη ζημιά που θα προκύψει κατά την ολοκλήρωση του έργου, θα πρέπει να αναγνωριστεί άμεσα και στο σύνολό της στα αποτελέσματα της χρήσης κατά την οποία εκτιμήθηκε ότι το έργο θα είναι ζημιολόγο. Αντιθέτως στην περίπτωση που δεν υπάρχει αξιόπιστη εκτίμηση του αποτελέσματος, το έσοδο πρέπει να αναγνωρίζεται μόνο στην έκταση που το αναληφθέν συμβατικό κόστος πιθανολογείται ότι θα ανακτηθεί. Καθώς και το συμβατικό κόστος πρέπει να αναγνωρίζεται στα έξοδα της χρήσης στην οποία αναλήφθηκε. Με άλλα λόγια, αναγνωρίζεται έσοδο τέτοιο, έτσι ώστε το κέρδος από το συγκεκριμένο έργο να είναι μηδενικό. Όταν όμως εκλείψουν οι παραπάνω αβεβαιότητες για την έκβαση της σύμβασης τότε: εάν η σύμβαση κριθεί ότι θα είναι κερδοφόρα, θα τύχει των χειρισμών που προβλέπονται από τη Μέθοδο Ποσοστιαίας Ολοκλήρωσης. Ενώ εάν κριθεί το αποτέλεσμα της σύμβασης ότι θα είναι ζημιολόγο, η ζημιά θα αναγνωριστεί άμεσα στα αποτελέσματα της χρήσης. (Grant Thornton, 2006)

Σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία, οι μακροχρόνιες συμβάσεις θα πρέπει να λογιστικοποιούνται είτε χρησιμοποιώντας τη μέθοδο της τμηματικής περάτωσης του έργου ή με βάση τη μέθοδο ολοκλήρωσης του έργου. Η συνήθης, όμως, μέθοδος λογιστικοποίησης είναι η αναγνώριση του εσόδου με βάση τις τιμολογήσεις, οι οποίες ακολουθούν τις αντίστοιχες πιστοποιήσεις. Το κόστος καταχωρείται στη χρήση στην οποία πραγματοποιείται, ενώ τυχόν μελλοντικές ζημιές δεν αναγνωρίζονται. (Σακέλλης, 2005)

1.7 ΔΛΠ 12: ΦΟΡΟΙ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ (Income Taxes)

Σύμφωνα με το ΔΛΠ 12, ο φόρος εισοδήματος συνιστά δαπάνη. Ο φόρος εισοδήματος της χρήσης είναι το συνολικό ποσό του φόρου που βαρύνει και καταχωρείται στο λογαριασμό «αποτελέσματα χρήσεως». (Σακέλλης, 2005) Αντιθέτως, στο ΕΓΛΣ δεν συνιστά έξοδο αλλά αντιπροσωπεύει το μερίδιο του κράτους στα κέρδη της χρήσεως, συνεπώς πρέπει να επιβαρύνει την διανομή των κερδών. Το ΕΓΛΣ επιβάλλει την καταχώρηση του καταβλητέου φόρου εισοδήματος κάθε χρήσεως στον λογαριασμό 88 «αποτελέσματα προς διάθεση». (Γρηγοράκου, 2008)

Επιπρόσθετα όπως αναφέρουν τα Διεθνή Πρότυπα, ο φόρος εισοδήματος διακρίνεται σε τρέχοντα και αναβαλλόμενο φόρο. Ο τρέχων φόρος αναφέρεται στο ποσό του φόρου εισοδήματος που καταβάλλεται στις φορολογικές αρχές και το οποίο αναλογεί στα φορολογητέα κέρδη της χρήσης, όπως αυτά προσδιορίζονται από τους φορολογικούς νόμους στην ετήσια δήλωση φορολογίας εισοδήματος. Ο φόρος εισοδήματος για την τρέχουσα και τις προηγούμενες χρήσεις πρέπει να αναγνωρίζεται ως υποχρέωση, στο βαθμό που δεν έχει καταβληθεί. Αν το ποσό που ήδη καταβλήθηκε για την τρέχουσα και τις προηγούμενες χρήσεις υπερβαίνει το οφειλόμενο ποσό για τις χρήσεις αυτές, τότε το επιπλέον ποσό πρέπει να αναγνωρίζεται ως απαίτηση. (Grant Thornton, 2006) Ο αναβαλλόμενος φόρος είναι το ποσό του φόρου που θα πληρωθεί ή θα εισπραχθεί σε μελλοντικές περιόδους και προέρχεται από προσωρινές φορολογικές διαφορές. Ο αναβαλλόμενος φόρος υπολογίζεται επί όλων των προσωρινών διαφορών του ισολογισμού, δηλαδή τη διαφορά μεταξύ λογιστικής αξίας εκάστου στοιχείου και της

αντίστοιχης φορολογικά αναγνωριζόμενης αξίας αυτών. (Σακέλλης,2005) Αν η λογιστική αξία των στοιχείων ενεργητικού είναι μεγαλύτερη από τη φορολογική βάση τους τότε αναγνωρίζουμε αναβαλλόμενη φορολογική υποχρέωση. Ενώ αν η λογιστική αξία των στοιχείων ενεργητικού είναι μικρότερη από τη φορολογική βάση ή η λογιστική αξία της υποχρέωσης είναι μεγαλύτερη από τη φορολογική βάση τότε έχουμε αναβαλλόμενη φορολογική απαίτηση.(Grant Thornton,2006)

Σε αντιδιαστολή, σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία, δε γίνεται διάκριση του φόρου εισοδήματος σε τρέχοντα και αναβαλλόμενο. Το ποσό του φόρου εισοδήματος που αντλείται από τα διατιθέμενα αποτελέσματα της χρήσεως εξευρίσκεται με βάση τα φορολογητέα κέρδη. Επίσης δεν καταχωρείται στα βιβλία και στον ισολογισμό αναβαλλόμενος φόρος εισοδήματος (υποχρέωση ή απαίτηση).(Σακέλλης,2005)

Συνάμα κατά το ΔΛΠ 12, οι φορολογικές υποχρεώσεις που ενδέχεται να προκύψουν μόνο ύστερα από απόφαση της Διοίκησης της εταιρείας δεν λογίζονται ως αναβαλλόμενος φόρος. Σε αυτές τις περιπτώσεις ο αναβαλλόμενος φόρος γνωστοποιείται στις οικονομικές καταστάσεις.

Σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία, δεν υπάρχουν σχετικές διατάξεις.(Σακέλλης,2005)

Επίσης, σύμφωνα με το Πρότυπο, απαγορεύεται η προεξόφληση των (χρεωστικών ή πιστωτικών) ποσών αναβαλλόμενων φόρων. Κατά την Ελληνική Νομοθεσία δεν υπάρχουν σχετικές διατάξεις.(Σακέλλης,2005)

Ακόμη με βάση το ΔΛΠ 12, όσον αφορά το φορολογικό πλεονέκτημα των ζημιών της χρήσεως, η ζημιά χρήσεως που μεταφέρεται σε επόμενη χρήση για συμψηφισμό με τα φορολογικά κέρδη μιας επόμενης χρήσεως, εγκλείει μια φορολογική απαίτηση ίση με το φόρο εισοδήματος που θα καρπωθεί η επιχείρηση στην επόμενη χρήση που θα γίνει ο συμψηφισμός αυτός. Η απαίτηση αυτή καταχωρείται όταν είναι βέβαιο και εκτός πάσης αμφιβολίας ότι η επιχείρηση θα πραγματοποιήσει στον μέλλον κέρδη που θα καταστήσει εφικτό το συμψηφισμό της απαίτησης. Αντιθέτως κατά την Ελληνική Νομοθεσία, δεν εξετάζεται, ούτε λογιστικά καταγράφεται το φορολογικό πλεονέκτημα που εγκλείουν οι μεταφερόμενες εις νέο ζημιές.(Σακέλλης,2005)

Τέλος, στα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα απαιτούνται εκτεταμένες γνωστοποιήσεις σε σχέση με το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο που απαιτούνται ελάχιστες γνωστοποιήσεις.(Σακέλλης,2005)

1.8 ΔΛΠ 16: ΕΝΣΩΜΑΤΕΣ ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ (Property, plant and equipment)

Το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο εφαρμόζεται για όλα τα πάγια περιουσιακά στοιχεία μιας επιχείρησης, τα οποία χρησιμοποιούνται για παραγωγικούς ή λειτουργικούς σκοπούς. Δεν αναφέρονται στο παρόν Πρότυπο τα πάγια περιουσιακά στοιχεία που κατέχει η επιχείρηση για επενδυτικούς σκοπούς εφόσον τα στοιχεία αυτά καλύπτονται από το ΔΛΠ 40.(Γεωργίου,2003) Κατά τα ισχύοντα στη χώρα μας το ΕΓΛΣ, δεν διαχωρίζει

τα ενσώματα πάγια σε: ιδιοχρησιμοποιούμενα πάγια, διαθέσιμα προς πώληση πάγια, και ακίνητα επένδυσης κλπ. Τα παρακολουθεί όμως τους λογαριασμούς 10-15.(Σακέλλης,2005)

Τα έξοδα κτήσεως ακινήτων (συμβολαιογραφικά, αμοιβές δικηγόρων, φόρος μεταβίβασης κλπ) θεωρούνται ειδικά έξοδα κτήσεως αλλά και οι τόκοι δανείων κατασκευαστικής περιόδου, προσαυξάνουν το κόστος κτήσεως του ακινήτου κατά τα ΔΛΠ. Ενώ χαρακτηρίζονται ως έξοδα πολυετούς απόσβεσης και καταχωρούνται στους λογαριασμούς 16.14 και 16.18 αντίστοιχα από το ΕΓΛΣ. (Γρηγοράκου,2008)

Το Πρότυπο την μεταγενέστερη αποτίμηση την διενεργεί με δύο μεθόδους:
Α. την βασική μέθοδο, η οποία αποτιμά τα πάγια στο κόστος κτήσης, μειωμένα από συσσωρευμένες αποσβέσεις και σχηματισμένες προβλέψεις, πράγμα που ισχύει και κατά τα Ελληνικά Πρότυπα.
Β. την εναλλακτική μέθοδο, η οποία αναπροσαρμόζει τη λογιστική αξία στην εύλογη αξία, ανά 3 έως 5 έτη. Κατά το ΕΓΛΣ ισχύει 4ετής αναπροσαρμογή της αξίας μόνο των ακινήτων, σύμφωνα με συντελεστές που καθορίζονται από το υπουργείο οικονομικών. (Γρηγοράκου,2008)

Σύμφωνα με το ΕΓΛΣ, η υπεραξία και η διαφορά αναπροσαρμογής των ακινήτων κεφαλαιοποιείται με έκδοση νέων μετοχών. Κατά το πρότυπο, η πιστωτική διαφορά αναπροσαρμογής της αξίας των παγίων δεν διανέμεται, αλλά καταχωρείται στα ίδια κεφάλαια. Ενώ η διαφορά επανεκτίμησης γίνεται με την χρησιμοποίηση του πάγιου στοιχείου και συνεπώς σύμμετρα με την απόσβεσή του ή με την πώλησή του, άρα από το λογαριασμό «αποθεματικό επανεκτίμησης» μεταφέρεται στα «αποτελέσματα εις νέο».

Κατά το Διεθνές Πρότυπο, οι αποσβέσεις των ενσώματων ακινητοποιήσεων διενεργούνται με βάση την ωφέλιμη οικονομική ζωή και τον προσδοκώμενο ρυθμό ανάλωσης των οικονομικών ωφελιών, που απορρέουν από τα πάγια. Σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία, οι αποσβέσεις διενεργούνται με βάση τους φορολογικούς συντελεστές που δεν ανταποκρίνονται, κατά κανόνα, στην οικονομική ωφέλιμη ζωή των στοιχείων.

Επιπρόσθετα, όσον αφορά την καταστροφή ενσώματων παγίων, οι απομειώσεις ή ζημίες ενσώματων παγίων πρέπει να καταχωρούνται σύμφωνα με το ΔΛΠ 36. Η σχετική απαίτηση για αποζημίωση καταχωρείται στα αποτελέσματα όταν εισπράττεται και η αποκατάσταση της ζημίας αντιμετωπίζεται σύμφωνα με το ΔΛΠ 16. Δηλαδή, κατά το Πρότυπο τα τρία παραπάνω γεγονότα αντιμετωπίζονται ξεχωριστά ενώ κατά την Ελληνική Νομοθεσία συνεξετάζονται και αντιμετωπίζονται ως ενιαίο γεγονός.

Τέλος, για την αντικατάσταση μερών ενσώματων παγίων στοιχείων, σύμφωνα με το ΔΛΠ 16, το κόστος αντικατάστασης επαυξάνει τη λογιστική αξία των στοιχείων εάν πληρούνται τα κριτήρια καταχώρησης των ενσώματων παγίων στοιχείων. Ακόμη, η αναπόσβεστη αξία των μερών που αντικαθίστανται διαγράφεται. Ενώ, κατά την Ελληνική

Νομοθεσία, το κόστος αντικατάστασης επαυξάνει το κόστος κτήσης των παγίων μόνο αν οι δαπάνες χαρακτηριστούν ως δαπάνες βελτίωσης. Καθώς επίσης, το αναπόσβεστο κόστος των μερών που αντικαθίστανται δεν διαγράφεται. (Σακέλλης,2005)

1.9 ΔΛΠ 17: ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ (Leases)

Σύμφωνα με το ΔΠΧΠ, ο λογιστικός χειρισμός διακρίνεται σε πρώτο στάδιο ως εξής: στο χειρισμό στα λογιστικά βιβλία του μισθωτή και στο χειρισμό στα λογιστικά βιβλία του εκμισθωτή. Σε δεύτερο στάδιο, για την κάθε μια από τις περιπτώσεις αυτές, ο λογιστικός χειρισμός διαφέρει μεταξύ των διαφορετικών τύπων μισθώσεων (χρηματοδοτική και λειτουργική μίσθωση). (Γεωργίου,2003)

Στην περίπτωση των χρηματοδοτικών μισθώσεων από τον μισθωτή, με την έναρξη της σύμβασης ο μισθωτής θα αναγνωρίσει το πάγιο από τη χρηματοδοτική μίσθωση και την υποχρέωση στην εύλογη αξία του παγίου ή στην παρούσα αξία των ελαχίστων πληρωμών, εάν η τελευταία είναι μικρότερη. Ακόμη, τα μισθωμένα πάγια υπόκεινται σε αποσβέσεις. Εάν υπάρχει κάποια εύλογη βεβαιότητα ότι το μισθωμένο πάγιο θα καταστεί ιδιόκτητο μετά το τέλος της σύμβασης, τότε το πάγιο θα αποσβεστεί στην ωφέλιμη ζωή του. Σε αντίθετη περίπτωση, θα αποσβεστεί στο μικρότερο χρονικό διάστημα μεταξύ ωφέλιμης ζωής και διάρκειας της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης.(Γκίκα και Παπαδάκη,2012) Επιπρόσθετα κατά την περίοδο της μίσθωσης ο μισθωτής θα καταβάλει τα μισθώματα προς τον εκμισθωτή. Τα μισθώματα αυτά καλύπτουν τόσο την αποπληρωμή του κεφαλαίου (που στην ουσία έχει δανειστεί ο μισθωτής από τον εκμισθωτή κατά την έναρξη της μίσθωσης), όσο και το χρηματοοικονομικό κόστος(τόκους) κατά την διάρκεια της περιόδου.(Βλάχος και Λουκά,2009)

Στην περίπτωση των χρηματοδοτικών μισθώσεων, ο εκμισθωτής αναγνωρίζει μια απαίτηση ίση με την παρούσα αξία, των ελαχίστων πληρωμών που θα εισπράξει από την σύμβαση και της μη εγγυημένης υπολειμματικής αξίας η οποία περιέχεται στον εκμισθωτή. Ταυτόχρονα, ο εκμισθωτής θα πιστώσει το πάγιο, παύοντας έτσι την αναγνώρισή του, καθώς έχει μεταβιβάσει όλους τους κινδύνους και τα οφέλη της ιδιοκτησίας στο μισθωτή. Όσον αφορά τα άμεσα κόστη σύναψης της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης του εκμισθωτή, περιλαμβάνονται στο αρχικό ποσό της απαίτησης από την χρηματοδοτική μίσθωση και μειώνουν το ποσό των εσόδων κατά την διάρκεια της σύμβασης. Επίσης, τα ελάχιστα ποσά (μισθώματα) που εισπράττονται διαχωρίζονται σε ποσά που αφορούν μείωση της απαίτησης και ποσά που αφορούν τόκους έσοδα. (Γκίκα και Παπαδάκη, 2012)

Στην περίπτωση των λειτουργικών μισθώσεων ο μισθωτής, δεν αναγνωρίζει το στοιχείο ενεργητικού στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης του.(Βλάχος και Λουκά,2009) Επιπλέον, ο μισθωτής αναγνωρίζει ένα σταθερό ποσό ενοικίων εξόδων σε κάθε χρήση, εκτός εάν υπάρχει άλλος, περισσότερο αντιπροσωπευτικός, τρόπος αναγνώρισης του διαχρονικού τρόπου ανάλωσης των οικονομικών οφελών.(Γκίκα και Παπαδάκη, 2012)

Στην περίπτωση των λειτουργικών μισθώσεων από τον εκμισθωτή, το στοιχείο ενεργητικού παραμένει στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης του εκμισθωτή και αποσβένεται με βάση το ΔΛΠ 16 ή το ΔΛΠ 38. Η λογιστική πολιτική για αποσβεστέα εκμισθωμένα στοιχεία ενεργητικού πρέπει να είναι συνεπής με τη συνήθη πολιτική απόσβεσης για παρόμοια στοιχεία ενεργητικού της οντότητας. (Βλάχος και Λουκά, 2009) Επιπλέον, ο εκμισθωτής αναγνωρίζει ένα σταθερό ποσό ενοικίων εσόδων σε κάθε χρήση, το οποίο δεν σχετίζεται με τις εισπράξεις αυτών των ενοικίων, εκτός εάν υπάρχει κάποιος άλλος τρόπος αναγνώρισης των ενοικίων ο οποίος είναι περισσότερο αντιπροσωπευτικός της διαχρονικής μείωσης των οικονομικών οφελών από το μισθωμένο πάγιο. Τέλος, τα άμεσα κόστη που υφίστανται ο εκμισθωτής για την διαπραγμάτευση και τη σύναψη της σύμβασης λειτουργικής μίσθωσης, προστίθενται στη λογιστική αξία του μισθωμένου παγίου και αναγνωρίζονται ως έξοδο, αποσβένονται κατά την διάρκεια της σύμβασης με τον ίδιο τρόπο όπως αναγνωρίζονται και τα έσοδα. (Γκίκα και Παπαδάκη, 2012)

Κατά την Ελληνική Νομοθεσία, δεν γίνεται διάκριση μεταξύ λειτουργικών και χρηματοδοτικών μισθώσεων. Όλες οι μισθώσεις λογίζονται ως λειτουργικές και τα μισθώματα καταχωρούνται από το μίσθωση στα έξοδα και από τον εκμισθωτή στα έσοδα, όταν το έξοδο ή το έσοδο πραγματοποιείται με βάση την αρχή του «δεδουλευμένου». (άρθρο 141 του Ν.2190/1920)(Σακέλλης,2005) Ακόμη, τα αρχικά άμεσα έξοδα που πραγματοποιούνται ειδικά για χάρη των εσόδων της λειτουργική μισθώσεως αντιμετωπίζονται ως εξής: είτε φέρονται σε λογαριασμό πολυετούς απόσβεσης και κατανέμονται σε βάρος των αποτελεσμάτων ανάλογα με το ρυθμό καταχωρήσεως των εξόδων μισθωμάτων, είτε βαρύνουν την χρήση στην οποία πραγματοποιήθηκαν. (Σακέλλης,2002)

Μία συναλλαγή πώλησης ενός παγίου περιουσιακού στοιχείου και επαναμίσθωσης διακρίνεται ανάλογα με το σκοπό της επαναμίσθωσης. Δηλαδή, επαναμίσθωση με σκοπό τη χρηματοδοτική μίσθωση ή τη λειτουργική μίσθωση. Όσον αφορά τη χρηματοδοτική μίσθωση το πρότυπο αναφέρει ότι αν μία συναλλαγή πώλησης και επαναμίσθωσης καταλήγει σε χρηματοδοτική μίσθωση, οποιαδήποτε διαφορά του προϊόντος πώλησης του στοιχείου αυτού πάνω από τη λογιστική του αξία, δεν πρέπει να καταχωρηθεί άμεσα ως έσοδο από τον πωλητή-μισθωτή. Αντίθετα, να καταχωρηθεί ως έσοδο επόμενων περιόδων και να αποσβένεται καθ' όλη τη διάρκεια της μίσθωσης. Επιπρόσθετα ,το ΔΠΧΠ 17 αναφέρει αν μία συναλλαγή πώλησης με επαναμίσθωση καταλήγει σε λειτουργική μίσθωση και είναι βέβαιο ότι η συναλλαγή γίνεται στην εύλογη αξία του στοιχείου, τότε οποιαδήποτε διαφορά (κέρδος ή ζημία) καταχωρείται απευθείας στα αποτελέσματα. Εάν η τιμή πώλησης είναι μικρότερη από την εύλογη αξία του στοιχείου, οποιαδήποτε διαφορά καταχωρείται αμέσως στα αποτελέσματα, εκτός αν η ζημιά συμψηφίζεται με μελλοντικά μισθώματα μικρότερα από τα ισχύοντα στην αγορά, για το μισθούμενο στοιχείο, οπότε η ζημία μεταφέρεται στα έξοδα επόμενων χρήσεων και επιμερίζονται σε όλες τις χρήσεις διάρκειας της μίσθωσης. Εάν η τιμή πώλησης είναι μεγαλύτερη από την εύλογη αξία, η διαφορά καταχωρείται στα έσοδα επόμενων χρήσεων και επιμερίζεται σε όλες τις χρήσεις διάρκειας της μίσθωσης. (Τζίφας,2015) Σύμφωνα με την Ελληνική

Νομοθεσία, στην περίπτωση της πώλησης και επαναμίσθωσης η διαφορά μεταξύ τιμήματος και αξίας παγίου λογίζεται κατευθείαν στα αποτελέσματα.

1.10 ΔΛΠ 18: ΕΣΟΔΑ (Income)

Έσοδο είναι κάθε αύξηση που παρουσιάζουν τα οικονομικά στοιχεία μιας επιχείρησης στη διάρκεια της λογιστικής χρήσης, είτε υπό τη μορφή αύξησης στοιχείων του Ενεργητικού είτε με μείωση των Υποχρεώσεων. (Ευρετήριο οικονομικών όρων)

Κατά το ΔΠΛ 18 το έσοδο από πώληση αγαθών πρέπει να καταχωρείται όταν, η επιχείρηση έχει μεταβιβάσει στον αγοραστή τους ουσιαστικούς κινδύνους και τα οφέλη της κυριότητας των αγαθών, η επιχείρηση παύει να αναμειγνύεται στη διαχείριση αλλά και στον έλεγχο πάνω στα πωληθέντα αγαθά, το ποσό του εσόδου μπορεί να αποτιμηθεί αξιόπιστα, είναι πιθανό τα οικονομικά οφέλη που συνδέονται με τη σύμβαση θα εισρεύσουν στην επιχείρηση και όταν μπορούν να αποτιμηθούν αξιόπιστα τα κόστη που πραγματοποιήθηκαν ή πρόκειται να πραγματοποιηθούν σε σχέση με τη συναλλαγή.

Το ΕΓΛΣ αναγνωρίζει ως έσοδο το αντικείμενο της πώλησης από τη στιγμή που θεωρείται πραγματοποιημένη, δηλαδή από τη στιγμή που το εμπόρευμα εξάγεται από την αποθήκη και παραδίδεται στον αγοραστή ή ταξιδεύει για λογαριασμό του ή όταν παρέχεται η υπηρεσία στον πελάτη. Το αντίτιμο από πωλήσεις που έχουν συνομολογηθεί χωρίς να θεωρούνται πραγματοποιημένες, δεν θεωρούνται έσοδο. Επιπρόσθετα, το αντίτιμο από πωλήσεις που πραγματοποιούνται με την συμφωνία το εμπόρευμα να παραμείνει στην αποθήκη του πωλητή προς φύλαξη για λογαριασμό του αγοραστή είναι έσοδο. Τέλος η καταχώρηση των εσόδων γίνεται με την τιμολόγηση των πωληθέντων που συνήθως γίνεται μεταγενέστερα της παράδοσής τους.

Στην περίπτωση των εσόδων από τόκους, σύμφωνα με τα Διεθνή Πρότυπα οι τόκοι καταχωρούνται βάση της αρχής του “δεδουλευμένου” και υπολογίζονται με τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου. Κατά την Ελληνική Νομοθεσία οι τόκοι καταχωρούνται βάση της αρχής του “δεδουλευμένου” αλλά το πραγματικό επιτόκιο δεν χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της απόδοσης των τόκων.

Τέλος, όσον αφορά τα έσοδα από μερίσματα, το ΔΛΠ 18 ορίζει ότι, όταν διανέμονται μερίσματα από τα προ της απόκτησης των μετοχών καθαρά κέρδη, τα μερίσματα αυτά μειώνουν το κόστος αγοράς των μετοχών. Ενώ σύμφωνα με τον νόμο 2190/1920, σε κάθε περίπτωση τα μερίσματα συνιστούν έσοδα, έστω και αν προέρχονται από κέρδη που έχουν πραγματοποιηθεί από τη διανέμουσα εταιρία πριν την απόκτηση των μετοχών από το μέτοχο. (Σακέλλης,2005)

1.11 ΔΛΠ 19: ΠΑΡΟΧΕΣ ΣΕ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ (Employee Benefits)

Το Πρότυπο αυτό περιγράφει το λογιστικό χειρισμό και τον τρόπο παρουσίασης, από πλευράς εργοδότη, των παροχών και των ωφελημάτων που καταβάλλονται ή που

οφείλονται στους εργαζομένους της επιχείρησης. Με βάση τις οδηγίες του ΔΛΠ 19, οι παροχές και τα ωφελήματα προς τους εργαζομένους για τις παρεχόμενες υπηρεσίες από αυτούς θα πρέπει να αναγνωρίζονται άμεσα, ανεξαρτήτως εάν αυτές έχουν καταβληθεί ή όχι. Η αναγνώριση αυτή θα πρέπει να παρουσιάζεται σαν έξοδο της επιχείρησης που οφείλεται για τις παρεχόμενες υπηρεσίες εκ μέρους των εργαζομένων.

Οι παροχές και τα ωφελήματα προς τους εργαζομένους χωρίζονται σε τέσσερις κατηγορίες ανάλογα με τη διάρκεια και το χρόνο χορήγησής τους. Βραχυπρόθεσμες παροχές και ωφελήματα εργαζομένων, όπως μισθοί, ημερομίσθια, επιδόματα αδείας και ασθένειας, εργοδοτικές εισφορές σε ασφαλιστικά ταμεία και άλλες παροχές. Ο λογιστικός χειρισμός των βραχυπρόθεσμων παροχών και ωφελημάτων είναι συνήθως απλός στην εφαρμογή του, για το λόγο ότι δεν χρειάζεται εφαρμογή αναλογιστικών μεθόδων ή προεξοφλήσεων οποιωνδήποτε ποσών. Οι βραχυπρόθεσμες παροχές και τα ωφελήματα των εργαζομένων θα πρέπει να αναγνωρίζονται και να καταμερίζονται στην περίοδο στην οποία αντιστοιχούν είτε ως έξοδο έναντι των εσόδων είτε ως κεφαλαιουχική δαπάνη. Οι παροχές και τα ωφελήματα αυτά αναγνωρίζονται αρχικά ως υποχρέωση της επιχείρησης προς τους εργαζομένους μειωμένη με τις οποιεσδήποτε προκαταβολές. Εάν οι προκαταβολές αυτές είναι μεγαλύτερες από την υποχρέωση, τότε θεωρούνται προπληρωμένες για την παροχή μελλοντικών υπηρεσιών από τους εργαζομένους. Οι βραχυπρόθεσμες αποζημιώσεις λόγω απουσίας από την εργασία χωρίζονται σε δύο βασικές κατηγορίες, στις συσσωρευτικές και στις Μη συσσωρευτικές. Στις συσσωρευτικές ο εργαζόμενος δικαιούται να μεταφέρει οποιεσδήποτε απουσίες δεν έχει πραγματοποιήσει από την μία περίοδο στην άλλη, χωρίς να χάσει το δικαίωμα πραγματοποίησής τους. Ενώ στην περίπτωση των μη συσσωρευτικών, εάν κάποιος εργαζόμενος δεν διεκδικήσει τις απουσίες που δικαιούται για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα ή μία συγκεκριμένη περίοδο, τότε δεν δικαιούται να τις διεκδικήσει σε επόμενη περίοδο. Οι συσσωρευτικές απουσίες όμως διακρίνονται σε επενδυτικές, δηλαδή ο δικαιούχος θα δικαιούται τις απουσίες αυτές μετ' αποδοχών, και σε μη επενδυτικές, δηλαδή χωρίς αποδοχές. Οποιαδήποτε και να είναι η μορφή των συσσωρευτικών απουσιών δημιουργείται πάντοτε υποχρέωση από πλευράς εργοδότη, η οποία θα πρέπει να αναγνωρίζεται στις οικονομικές καταστάσεις της επιχείρησης. Η κάθε επιχείρηση θα πρέπει πάντοτε να δημιουργεί πρόβλεψη για την αναμενόμενη συσσωρευμένη αποζημίωση για απουσίες ως μία επιπρόσθετη υποχρέωση, η οποία πιθανόν να εκδηλωθεί με καταβολή των απουσιών που δεν έχουν πραγματοποιηθεί κατά την ημερομηνία του ισολογισμού.

Παροχές μετά την λήξη της απασχόλησης. Παροχές αυτής της μορφής πιθανόν να αποτελούν ένα συνταξιοδοτικό πρόγραμμα, μία ασφαλιστική κάλυψη ή η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Τα προγράμματα παροχής των ωφελημάτων και μετά την συνταξιοδότηση διαχωρίζονται σε δύο βασικές κατηγορίες, τα Προγράμματα Καθορισμένων Εισφορών και τα Προγράμματα Καθορισμένων Παροχών και Ωφελημάτων.

Η βασική διαφορά μεταξύ των δύο προγραμμάτων έγκειται στο γεγονός ότι στην πρώτη περίπτωση, των Προγράμματα Καθορισμένων Εισφορών, η επιχείρηση είναι

υποχρεωμένη να συνεισφέρει ένα καθορισμένο ποσό σε συγκεκριμένο Ταμείο, μέσα από το οποίο καλύπτονται οι παροχές και τα ωφελήματα των εργαζομένων μετά την αποχώρηση από τη υπηρεσία. Στις περιπτώσεις προγραμμάτων Καθορισμένων Παροχών και Ωφελημάτων οι υποχρεώσεις της επιχείρησης ως προς τις εισφορές της προς τα ταμεία που περιλαμβάνονται στα προγράμματα αυτά δεν έχουν σταθερό ή καθορισμένο ύψος και υπάρχει η δυνατότητα οι εισφορές αυτές να επηρεάζονται και από το γενικό δείκτη τιμών ή ακόμη και από τυχόν πληθωριστικές τάσεις.

Ασφάλιση παροχών και ωφελημάτων. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μία επιχείρηση εφαρμόζει πρόγραμμα καθορισμένων ωφελημάτων, είναι πιθανό να προχωρήσει στη σύναψη ασφαλιστήριου συμβολαίου για την κάλυψη διαφορών που τυχόν θα προκύψουν, σαν το πρόγραμμα παροχών προς τους εργαζομένους να έχει τη μορφή του Προγράμματος καθορισμένων εισφορών. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μία επιχείρηση χρηματοδοτεί μια δέσμευση παροχών ωφελημάτων μετά την έξοδο από την υπηρεσία, δημιουργώντας ασφαλιστική κάλυψη βάσει της οποίας η επιχείρηση παραμένει νομικά υπόλογος ως προς την πληρωμή οποιωνδήποτε ποσών πέρα αυτών που καλύπτονται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, τότε το πρόγραμμα αυτό θεωρείται ως πρόγραμμα καθορισμένων ωφελημάτων και η εταιρεία θα πρέπει να παρουσιάζει την ασφαλιστήρια κάλυψη ως περιουσιακό στοιχείο. Στις περιπτώσεις όμως, κατά τις οποίες η επιχείρηση δεν είναι υποχρεωμένη νομικά ή με άλλο τρόπο στην καταβολή οποιουδήποτε ποσού, πέραν αυτού που καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, τότε οι πληρωμές αυτές θεωρούνται ως συνδρομή σε πρόγραμμα καθορισμένων εισφορών και ως συνδρομή προς ένα επενδυτικό πρόγραμμα για την κάλυψη των υποχρεώσεων της επιχείρησης, οι οποίες αποτελούν έξοδα και όχι επένδυση για την επιχείρηση. Ο λογιστικός χειρισμός των υποχρεώσεων που προκύπτουν από πρόγραμμα καθορισμένων ωφελημάτων είναι αρκετά πιο πολύπλοκος από το πρόγραμμα καθορισμένων εισφορών, για το λόγο ότι θα πρέπει να εφαρμοστούν αναλογιστικές μέθοδοι αφενός μεν για τον υπολογισμό των υποχρεώσεων και των εξόδων που προκύπτουν από ένα τέτοιο πρόγραμμα και αφετέρου των πιθανών κερδών ή ζημιών που μπορεί να προκύψουν από τέτοιας μορφής υπολογισμούς. Πέραν αυτού, οι υποχρεώσεις υπολογίζονται βάσει της μεθόδου προεξόφλησης, για το λόγο ότι αυτές ενδεχομένως να εξοφληθούν αρκετά χρόνια μετά το έτος κατά το οποίο παρασχέθηκαν οι υπηρεσίες των εργαζομένων.

Παροχές τερματισμού απασχόλησης. Στην προκειμένη περίπτωση το Πρότυπο αυτό εξετάζει τις παροχές και τα ωφελήματα των εργαζομένων που προέρχονται μέσα από διακοπή της εργασιακής σχέσεως συγκεκριμένου εργαζομένου ή ομάδας εργαζομένων πριν από την φυσιολογική αποχώρηση λόγω συνταξιοδότησης ή όταν η επιχείρηση παρέχει δέσμη οικονομικών ωφελημάτων προς τους εργαζομένους ως κίνητρο για εθελοντική έξοδο από την επιχείρηση. (Γεωργίου, 2003)

Μία πρώτη διαφορά που προκύπτει κατά το ΔΛΠ 19 είναι ότι η επιχείρηση που συμμετέχει σε πρόγραμμα καθορισμένων παροχών διενεργεί πρόβλεψη για την υποχρέωση που της αναλογεί. Ο υπολογισμός της πρόβλεψης γίνεται με αναλογιστική μελέτη στην περίπτωση αποζημίωσης λόγω απόλυσης και σε περίπτωση συνταξιοδοτικού

πλάνου με βεβαιωμένες αποδοχές.(e-forologia.gr) Στην Ελληνική Νομοθεσία υπάρχει διάταξη για διενέργεια πρόβλεψης για τις αποζημιώσεις συνταξιοδότησης και απόλυσης προσωπικού, η οποία υπολογίζεται με βάση πίνακες του Νόμου 2112/1920. Ακόμη με βάση μια ειδική γνωμάτευση του νομικού συμβουλίου του κράτους, το 40% της ανωτέρω συνολικής υποχρέωσης θεωρείται λογιστικά αποδεκτό για την καταχώρηση. (Εφημερίδα της κυβέρνησης, Ν.2112/1920)

Τέλος, το ΔΛΠ 19 προβλέπει ότι τα αποτελέσματα βαρύνονται κατά το μέρος που αναλογεί σε κάθε χρήση με το προβλεπόμενο κόστος των συνταξιοδοτικών παροχών που η επιχείρηση θα καταβάλλει στο μέλλον, όπως αυτό προκύπτει από ένα καθορισμένο πρόγραμμα συνταξιοδοτικών παροχών. Στην Ελληνική Φορολογική Νομοθεσία, ως φορολογική εκπιπτόμενη δαπάνη αναγνωρίζεται μόνο η πρόβλεψη που αντιστοιχεί στην αποζημίωση του προσωπικού που συνταξιοδοτείτε το επόμενο οικονομικό έτος.(taxheaven.gr)

1.12 ΔΛΠ 20: ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΩΝ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ (Accounting for government grants and disclosure of government assistance)

Όπως αναφέρουν τα Διεθνή Πρότυπα, η αρχική καταχώρηση γίνεται μόνο όταν υπάρχει βεβαιότητα ότι η επιχείρηση θα συμμορφωθεί με τους όρους της επιχορήγησης και ότι η επιχορήγηση θα εισπραχθεί. Κατά τα ισχύοντα στην χώρα μας, η αρχική καταχώρηση πραγματοποιείται μόνο αν υπάρχει βεβαιότητα ότι θα εισπραχθεί και δεν εξετάζεται η βεβαιότητα συμμόρφωσης της επιχείρησης με τους όρους της επιχορήγησης.

Ακόμη, σύμφωνα με τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα οι επιχορηγήσεις για απόκτηση στοιχείων ενεργητικού καταχωρούνται, είτε στην πίστωση του λογαριασμού «έσοδα επόμενων χρήσεων», είτε αφαιρετικά από την λογιστική αξία των επιχορηγούμενων στοιχείων ενεργητικού. Σε αντιδιαστολή με το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, οι επιχορηγήσεις αυτές καταχωρούνται απευθείας στην πίστωση του λογαριασμού ιδίων κεφαλαίων 41.10 και δεν παρέχεται δυνατότητα καταχώρησης της επιχορήγησης, στην πίστωση των επιχορηγούμενων στοιχείων. (Σακέλλης,2005)

Επιπρόσθετα, η επιχορήγηση που λαμβάνεται από το κράτος για την κάλυψη εξόδων ή ζημιών ή για οικονομική ενίσχυση, πρέπει να λογίζεται ως ανόργανο έσοδο (στην κατηγορία «άλλα έσοδα») ή ως αφαιρετικό στοιχείο της δαπάνης.(Φίλιος,2013) Κατά τα ισχύοντα στην χώρα μας, δεν επιτρέπεται η καταχώρηση της επιχορήγησης στην πίστωση του λογαριασμού της οικείας δαπάνης. Αλλά καταχωρείται πάντοτε στην πίστωση αρμόδιων υπολογαριασμών του λογαριασμού οργανικών εσόδων 74 «επιχορηγήσεις και διάφορα έσοδα πωλήσεων». (Σακέλλης,2005)

Στα Διεθνή Πρότυπα γίνεται λόγος για χαριστικά δάνεια, τα οποία είναι δάνεια από την εξόφληση των οποίων παραιτείται ο δανειστής, εφόσον τηρηθούν από τον δανειολήπτη ορισμένες προϋποθέσεις. Όταν υπάρξει βεβαιότητα ότι τηρήθηκαν ή

πρόκειται να τηρηθούν οι όροι που καθιστούν το δάνειο χαριστικό, τότε αυτό αναγνωρίζεται ως επιχορήγηση. (Grant Thornton, 2006) Εάν οι όροι και οι προϋποθέσεις δεν έχουν ικανοποιηθεί η επιχορήγηση είναι πληρωτέα και θα αντιμετωπίζεται όπως ένα κανονικό δάνειο. Στην αντίθετη περίπτωση, όπου οι όροι και οι προϋποθέσεις έχουν ικανοποιηθεί, ένα οργανικό έσοδο ή ένα έκτακτο έσοδο θα καταχωρηθεί. (Φίλιος, 2013) Δεν συνηθίζεται όμως, μια τέτοια μορφή επιχορήγησης στην χώρα μας. (Σακέλλης, 2005)

Επίσης, όπως αναφέρουν τα Διεθνή Πρότυπα η επιχορήγηση που δεν εισπράττεται αλλά εκπίπτει από υποχρεώσεις προς το Δημόσιο, εξομοιώνεται με εισπραττόμενη επιχορήγηση. Κατά τα ισχύοντα στη χώρα μας, η μείωση της φορολογίας δεν αντιμετωπίζεται λογιστικά ως επιχορήγηση. (Σακέλλης, 2005)

Τέλος, κατά το ΔΛΠ 20, η επιχορήγηση πρέπει να γνωστοποιεί τη μέθοδο που ακολουθεί για τη λογιστική παρακολούθηση της επιχορήγησης. Ενώ στη χώρα μας, δεν προβλέπονται εναλλακτικές μέθοδοι λογιστικού χειρισμού των επιχορηγήσεων. (Σακέλλης, 2005)

1.13 ΔΛΠ 21: ΟΙ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ ΣΤΙΣ ΤΙΜΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ (The Effects of Changes in Foreign Exchange Rates)

Το ΔΛΠ 21 καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο οι συναλλαγές σε ξένο νόμισμα και οι εκμεταλλεύσεις στο εξωτερικό πρέπει να συμπεριλαμβάνονται στις οικονομικές καταστάσεις της οικονομικής οντότητας και επιπλέον τον τρόπο με τον οποίο οι οικονομικές καταστάσεις της οικονομικής μονάδας μετατρέπονται στο νόμισμα παρουσίασης. (Σακέλλης, 2005)

Όσον αφορά την μεταγενέστερη αποτίμηση, στο Πρότυπο, τα οικονομικά γεγονότα σε ξένο νόμισμα διακρίνονται σε αυτά τα οποία δημιουργούν νομισματικά και σε αυτά που δημιουργούν μη νομισματικά στοιχεία. Ως νομισματικά στοιχεία θεωρούνται οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις σε ξένο νόμισμα οι οποίες αποτιμώνται με την ισοτιμία της ημερομηνίας κλεισίματος. Ενώ ως μη νομισματικά στοιχεία θεωρούνται τα ενσώματα πάγια, τα άυλα πάγια και τα αποθέματα που παρακολουθούνται στο ιστορικό κόστος σε ξένο νόμισμα, εξακολουθούν να εμφανίζονται με την ισοτιμία της αρχικής καταχώρησης. (Γκίκας, 2012) Κατά το ΕΓΛΣ δεν γίνεται η διάκριση νομισματικών και μη νομισματικών στοιχείων.

Σε ότι αφορά όμως τα μη νομισματικά στοιχεία που εμφανίζονται στα βιβλία με την εύλογη αξία τους σε ξένο νόμισμα μετατρέπονται με τις ισοτιμίες που ισχύουν όταν προσδιορίστηκαν οι εύλογες αξίες. (Σακέλλης, 2005) Στην χώρα μας, ενώ με τον Νόμο 2190/1920 γίνεται αναφορά στις αποτιμήσεις υποκαταστημάτων στο εξωτερικό και προβλέπει την αποτίμηση με την ισοτιμία της ημερομηνίας συναλλαγής, δεν κάνει αναφορά στα μη νομισματικά στοιχεία. (Εφημερίδα της Κυβέρνησης, Ν.2190/1920)

Οι συναλλαγματικές διαφορές προκύπτουν είτε κατά το διακανονισμό των

νομισματικών στοιχείων είτε κατά την αποτίμηση των νομισματικών και μη νομισματικών στοιχείων κατά την ημερομηνία του ισολογισμού. Σύμφωνα με το ΔΛΠ 21 κατά το διακανονισμό των νομισματικών στοιχείων, προκύπτουν συναλλαγματικές διαφορές, όταν μεταξύ της ημερομηνίας συναλλαγής και της ημερομηνίας διακανονισμού υπάρχουν μεταβολές στη συναλλαγματική ισοτιμία. Οι συναλλαγματικές διαφορές που προκύπτουν, είτε είναι χρεωστικές είτε πιστωτικές αναγνωρίζονται στην Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης. (Γκίκας, 2012) Κατά τα ισχύοντα στην χώρα μας, οι χρεωστικές συναλλαγματικές διαφορές (πραγματοποιημένες και εξ αποτιμήσεως) βαρύνουν τα Αποτελέσματα Χρήσης, με εξαίρεση αυτές που προέρχονται από δάνεια ή πιστώσεις που διατέθηκαν για την απόκτηση πάγιων στοιχείων, οι οποίες είναι δυνατό να αντιμετωπιστούν ως έξοδο πολυετούς απόσβεσης λογαριασμός (16.15). Από την άλλη, οι μη πραγματοποιημένες πιστωτικές συναλλαγματικές διαφορές από αποτίμηση βραχυπρόθεσμων απαιτήσεων και υποχρεώσεων μεταφέρονται υπό μορφή πρόβλεψης (λογαριασμός 44.14) στην επόμενη χρήση, οπότε μετά την είσπραξη των απαιτήσεων και την εξόφληση των υποχρεώσεων από την αποτίμηση των οποίων προήλθαν μεταφέρονται στα Αποτελέσματα Χρήσης (λογαριασμός 81.01.04). (Σακέλλης, 2005)

1.14 ΔΛΠ 23: ΚΟΣΤΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ (Borrowing costs)

Σύμφωνα με την εναλλακτική μέθοδο του ΔΛΠ 23, το κόστος δανεισμού που σχετίζεται άμεσα με την απόκτηση, κατασκευή ή παραγωγή ενός μη άμεσα εκμεταλλεύσιμου περιουσιακού στοιχείου, πρέπει να κεφαλαιοποιείται ως τμήμα του κόστους των στοιχείων αυτών. Ως μη άμεσα εκμεταλλεύσιμο περιουσιακό στοιχείο ορίζεται από το Πρότυπο, το περιουσιακό στοιχείο που κατά ανάγκη χρειάζεται μία σημαντική χρονική περίοδο χρόνου προετοιμασίας για τη χρήση για την οποία προορίζεται ή για την πώλησή του. (Γρηγοράκου, 2008) Αντιθέτως, κατά το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, ο τόκος βαρύνει το κόστος του στοιχείου, αλλά αντιμετωπίζεται ως έξοδο πολυετούς απόσβεσης και αποσβένεται είτε εφάπαξ στη χρήση που το στοιχείο τέθηκε σε χρήση είτε τμηματικά και ισόποσα το αργότερο μέσα στα πέντε επόμενα έτη της χρήσεως αυτής. (Σακέλλης, 2005)

Επιπλέον, κατά τα Διεθνή Πρότυπα η «κατασκευαστική περίοδος» καταλαμβάνει αποκλειστικά την περίοδο που διαρκεί η κατασκευή του παγίου. Οι τόκοι της οποίας κεφαλαιοποιούνται και υπολογίζονται επί του επενδυμένου κεφαλαίου. Η Ελληνική Νομοθεσία ωστόσο, ορίζει ότι η «κατασκευαστική περίοδος» αρχίζει από τη λήψη του δανείου και οι τόκοι δεν υπολογίζονται επί του επενδυμένου κεφαλαίου. Αλλά κεφαλαιοποιούνται οι τόκοι του δανείου, που ελήφθη για την κατασκευή του συγκεκριμένου ενσώματου παγίου περιουσιακού στοιχείου.

Ακόμη, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζει το ΔΛΠ 23, οι τόκοι του επενδυμένου κεφαλαίου κοστολογούνται ανεξάρτητα αν το επενδυμένο κεφάλαιο, ελήφθη για την επένδυση (ειδικό δάνειο) ή για γενικό δανεισμό. Κατά τα ισχύοντα στην χώρα μας, κοστολογούνται μόνο οι τόκοι των ειδικών δανείων και όχι των γενικών δανείων, μέρος των οποίων επενδύθηκε στο κατασκευαζόμενο πάγιο περιουσιακό

στοιχείο.(Σακέλλης, 2005)

Τέλος, στα ΔΛΠ εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις τις οποίες ορίζει το ΔΛΠ 23, οι τόκοι των δανείων μπορούν να επιβαρύνουν το κόστος των αποθεμάτων (πχ. Οινοπνευματώδη ποτά που απαιτούν χρόνο ωρίμανσης). Σε αντίθεση με το ΕΓΛΣ όπου το αποκλείει. (Σακέλλης,2005)

1.15 ΔΛΠ 24: ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΩΝ ΜΕΡΩΝ (Related Party Disclosures)

Σκοπός του παρόντος Προτύπου είναι να εξασφαλίσει ότι οι οικονομικές καταστάσεις μιας οικονομικής οντότητας εμπεριέχουν τις γνωστοποιήσεις που απαιτούνται προκειμένου να επιστήσουν την προσοχή στο ενδεχόμενο ότι η οικονομική θέση και το κέρδος ή η ζημία της δύναται να έχουν επηρεαστεί από την ύπαρξη συνδεδεμένων μερών και από τις συναλλαγές και τα ανεξόφλητα υπόλοιπα, συμπεριλαμβανομένων δεσμεύσεων, που αφορούν αυτά τα συνδεδεμένα μέρη. Το Πρότυπο απαιτεί γνωστοποίηση των σχέσεων συνδεδεμένων μερών, των συναλλαγών και των ανεξόφλητων υπολοίπων, συμπεριλαμβανομένων των δεσμεύσεων, στις ενοποιημένες και στις ατομικές οικονομικές καταστάσεις της μητρικής εταιρείας, του κοινοπρακτούτος ή του επενδυτή, σύμφωνα με το ΔΛΠ 27. Το Πρότυπο εφαρμόζεται επίσης σε ατομικές οικονομικές καταστάσεις. Οι συναλλαγές συνδεδεμένων μερών και τα ανεξόφλητα υπόλοιπα με άλλες οικονομικές οντότητες που ανήκουν σε έναν όμιλο γνωστοποιούνται στις οικονομικές καταστάσεις της οντότητας. Οι εντός του ιδίου ομίλου συναλλαγές μεταξύ συνδεδεμένων μερών και τα ανεξόφλητα υπόλοιπα συμψηφίζονται κατά την κατάρτιση των ενοποιημένων οικονομικών καταστάσεων του ομίλου. (e-forologia.gr)

Κατά το ΔΛΠ 24, ως συνδεδεμένο μέρος νοείται πρόσωπο ή οντότητα που συνδέεται με την οντότητα με την οποία καταρτίζει οικονομικές καταστάσεις. (e-forologia.gr) Ενώ σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 2190/1920, συνδεδεμένες επιχειρήσεις θεωρούνται μόνο οι επιχειρήσεις μεταξύ των οποίων υπάρχει σχέση μητρικής προς θυγατρική και οι θυγατρικές αυτών των επιχειρήσεων ή οι συνδεδεμένες μαζί τους.(Εφημερίδα της κυβέρνησης,Ν.2190/1920)

Άλλη σημαντική διαφορά με το Πρότυπο αυτό, έγκειται στις γνωστοποιήσεις που πρέπει να γίνονται στο προσάρτημα. Στο προσάρτημα πρέπει να παρατίθεται, για τις εταιρείες που υπάρχει συμμετοχή άνω του 10% του κεφαλαίου τους. Παράλληλα, η μητρική εταιρεία μπορεί να παραλείπει στο προσάρτημα της την αναγραφή των ιδίων κεφαλαίων και του αποτελέσματος των θυγατρικών, εφόσον οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνονται στις ενοποιημένες καταστάσεις που καταρτίζονται από αυτήν. Τέλος, σύμφωνα με το λογιστικό σχέδιο, οι απαιτήσεις και οι υποχρεώσεις από και προς συνδεδεμένες επιχειρήσεις αντίστοιχα, πρέπει να εμφανίζονται σε ξεχωριστούς λογαριασμούς του ισολογισμού.(Εφημερίδα της κυβέρνησης,Ν.2190/1920) Το Πρότυπο δεν προβλέπει διαφορετικό λογιστικό χειρισμό αλλά επιβάλλει την παροχή πρόσθετων

πληροφοριών σχετικά με τις συνδεδεμένες επιχειρήσεις.

1.16 ΔΛΠ 26: ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΠΑΡΟΧΩΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ (Accounting and Reporting by Retirement Benefit Plans)

Το παρόν Πρότυπο εφαρμόζεται στις οικονομικές καταστάσεις των προγραμμάτων παροχών εξόδου από την υπηρεσία, όπου καταρτίζονται τέτοιες οικονομικές καταστάσεις. Το ΔΛΠ 26 θεωρεί ότι ένα πρόγραμμα παροχών εξόδου από την υπηρεσία είναι μια αναφέρουσα οντότητα, η οποία παρουσιάζει οικονομικές καταστάσεις, χωριστά από τους εργοδότες των συμμετεχόντων στο πρόγραμμα. Όλα τα άλλα Πρότυπα εφαρμόζονται για τις οικονομικές καταστάσεις των προγραμμάτων παροχών εξόδου από την υπηρεσία, κατά την έκταση που αυτά δεν αντικαθίστανται από το παρόν Πρότυπο. Το Πρότυπο ασχολείται με το λογιστικό χειρισμό και παρουσίαση του προγράμματος προς όλους τους συμμετέχοντες, ως μία ομάδα. Δεν ασχολείται με τις αναφορές προς τους μεμονωμένους συμμετέχοντες, σχετικά με τα δικαιώματά στις παροχές εξόδου από την υπηρεσία. Το ΔΛΠ 19, αναφέρεται στον προσδιορισμό του κόστους των παροχών εξόδου από την υπηρεσία στις οικονομικές καταστάσεις των εργοδοτών, που έχουν τέτοια προγράμματα. Συνεπώς το παρόν Πρότυπο συμπεριλαμβάνει το ΔΛΠ 19.

Οι οικονομικές καταστάσεις ενός προγράμματος καθορισμένων εισφορών περιλαμβάνουν κατάσταση καθαρών περιουσιακών στοιχείων διαθέσιμων για παροχές και περιγραφή των μεθόδων κεφαλαιοδότησης. Σύμφωνα με το πρόγραμμα καθορισμένων εισφορών, το ποσό των μελλοντικών παροχών ενός συμμετέχοντος, προσδιορίζεται από τις συνεισφορές που καταβλήθηκαν από τον εργοδότη, τον συμμετέχοντα ή και τους δύο και από την επιχειρηματική αποδοτικότητα και τα επενδυτικά κέρδη του κεφαλαίου. Η δέσμευση του εργοδότη εξαντλείται συνήθως με τις εισφορές στο φορέα. Κανονικά δεν απαιτείται η συμβουλή αναλογιστή, μολονότι μια τέτοια συμβουλή χρησιμοποιείται μερικές φορές για να εκτιμηθούν οι μελλοντικές παροχές, που μπορεί να επιτευχθούν με βάση τις παρούσες εισφορές, καθώς και τις κυμαινόμενες μελλοντικές εισφορές και τα επενδυτικά κέρδη.

Οι συμμετέχοντες ενδιαφέρονται για της δραστηριότητες του προγράμματος, επειδή επηρεάζουν άμεσα το ύψος των μελλοντικών τους παροχών. Οι συμμετέχοντες ενδιαφέρονται να γνωρίζουν, αν οι εισφορές έχουν εισπραχθεί και έχει ασκηθεί κατάλληλος έλεγχος για την προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων. Ο εργοδότης ενδιαφέρεται για την αποτελεσματική και καλή λειτουργία του προγράμματος.

Τέλος, στόχος της υποβολής στοιχείων από μέρος ενός προγράμματος καθορισμένων εισφορών είναι η περιοδική παροχή πληροφόρησης σχετικά με το πρόγραμμα και την απόδοση των επενδύσεών του. Ο στόχος αυτός επιτυγχάνει συνήθως με την υποβολή οικονομικών καταστάσεων.(e-forologia.gr)

1.17 ΔΛΠ 27: ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΚΑΙ ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ (Consolidated and Separate Financial Statements)

Το ΔΛΠ 27 εφαρμόζεται, για την ετοιμασία και παρουσίαση των οικονομικών καταστάσεων ενός ομίλου επιχειρήσεων οι οποίες τελούν υπό τον έλεγχο μιας επιχείρησης αλλά, και για τον χειρισμό και την παρουσίαση των επενδύσεων της μητρικής εταιρίας στις θυγατρικές της, μέσα στις οικονομικές καταστάσεις της μητρικής. Οι ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις περιλαμβάνουν τις οικονομικές καταστάσεις όλων των επιχειρήσεων στις δραστηριότητες των οποίων η μονάδα αναφοράς ασκεί άμεσο ή έμμεσο έλεγχο, λόγω υπεροχής δικαιωμάτων ψήφου. Η ενοποίηση των ισολογισμών της μητρικής με τις εξαρτημένες της επιχείρησης επιτυγχάνεται με την άθροιση κάθε στοιχείου το οποίο προκύπτει από όλους τους ισολογισμούς προς ενοποίηση και με την εφαρμογή ορισμένων τακτοποιήσεων. (Γεωργίου,2003)

Μία διαφορά που προκύπτει μεταξύ του ΔΛΠ 27 και της Ελληνικής Νομοθεσίας είναι ότι για την απόδειξη ύπαρξης ελέγχου, κατά το Διεθνές Πρότυπο μία επιχείρηση πρέπει να κατέχει ποσοστό μεγαλύτερο του 50% των δικαιωμάτων ψήφου μιας άλλης, χωρίς να σημαίνει ότι αν η επιχείρηση δεν κατέχει αυτό το ποσοστό δεν υπάρχει περίπτωση δημιουργίας σχέσης μητρικής-θυγατρικής. (Γεωργίου,2003) Ενώ σύμφωνα με τον Νόμο 2190/1920, ύπαρξη ελέγχου υπάρχει όταν η επενδύουσα επιχείρηση διαθέτει, άμεσα ή έμμεσα, τουλάχιστον το 20% του κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου της εκδότριας των μετοχών επιχείρησης και, ταυτόχρονα, ασκεί κυριαρχική επιρροή στη διοίκηση ή τη λειτουργία της επιχείρησης αυτής. (Σακέλλης,2005)

Σύμφωνα με το Πρότυπο, το συμφέρον της μειοψηφίας θα πρέπει να εμφανίζεται στους ενοποιημένους ισολογισμούς ξεχωριστά από την καθαρή θέση και τις τρέχουσες υποχρεώσεις του ομίλου, όπως επίσης και στο λογαριασμό αποτελεσμάτων. (Γεωργίου,2003) Ενώ κατά το ΕΓΛΣ, το δικαίωμα μειοψηφίας και οι διαφορές ενοποίησης αποτελούν μέρος των ενοποιημένων ιδίων κεφαλαίων. (Εφημερίδα της κυβέρνησης,Ν.2190/1920)

1.18 ΔΛΠ 28: ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ (Investments in Associates)

Το Διεθνές Πρότυπο 28 καθορίζει τον τρόπο του λογιστικού χειρισμού και τις παρουσιάσεις των επενδύσεων σε συνδεδεμένες εταιρίες στις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης. Συνδεδεμένη θεωρείται η επιχείρηση, στην οποία μπορεί ο επενδυτής να ασκήσει σημαντική επίδραση και η οποία δεν είναι θυγατρική, αλλά ούτε και τη συνδέει σχέση κοινοπραξίας με τον επενδυτή. Η βασική διαφορά με τις εξαρτημένες επιχειρήσεις βρίσκεται στο μέγεθος της επίδρασης που μπορεί να ασκηθεί. Στις εξαρτημένες, ο επενδυτής μπορεί να ασκήσει απόλυτο έλεγχο, πράγμα το οποίο δεν ισχύει στις συνδεδεμένες. Μάλιστα το παρόν Πρότυπο αναφέρεται σε άσκηση επίδρασης και όχι σε άσκηση ελέγχου. Ως σημαντική επίδραση θεωρείται η δυνατότητα συμμετοχής στον καθορισμό της οικονομικής και λειτουργικής πολιτικής μιας επιχείρησης, χωρίς όμως να υπάρχει η δυνατότητα απόλυτου ελέγχου. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι, εάν ένας επενδυτής κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, τουλάχιστον το 20% των μετοχών μιας επιχείρησης

με δικαίωμα ψήφου, τότε θεωρείται ότι μπορεί να έχει σημαντική επίδραση πάνω στις αποφάσεις της επιχείρησης, ανεξαρτήτως του αν υπάρχουν και άλλοι επενδυτές με το ίδιο ή μεγαλύτερο ποσοστό. Όσον αφορά τις μεθόδους καταχώρησης της επένδυσης στα βιβλία της επιχείρησης είναι δύο:

Μέθοδος καθαρής θέσης. Με βάση τη μέθοδο της καθαρής θέσης η επένδυση καταχωρείται αρχικά στην τιμή κτήσεως, η οποία στη συνέχεια μεταβάλλεται σύμφωνα με τα κέρδη ή τις ζημίες που δημιουργούνται μετά την εξαγορά της επιχείρησης, με πίστωση ή χρέωση του λογαριασμού αποτελεσμάτων αντιστοίχως. Η αξία της επένδυσης μειώνεται με τη διανομή των κερδών που πηγάζουν από τα αποτελέσματα της χρήσεως της συνδεδεμένης μετά την εξαγορά των μετοχών από τον επενδυτή. Το λογιστικό υπόλοιπο της επένδυσης είναι πιθανό να διαφοροποιηθεί και από αλλαγές των ιδίων συμφερόντων της συνδεδεμένης, οι οποίες δεν επηρεάζουν τα αποτελέσματα χρήσεως, όπως είναι η επανεκτίμηση παγίων και άυλων περιουσιακών στοιχείων, οι συναλλαγματικές διαφορές και οποιαδήποτε άλλα κέρδη ή ζημίες επηρεάζουν τα ίδια συμφέροντα της συνδεδεμένης.

Μέθοδος Κόστους. Με βάση τις αρχές της μεθόδου αυτής η επένδυση σε συνδεδεμένη επιχείρηση αναγνωρίζεται στα βιβλία του επενδυτή σε τιμή κόστους. Η κατανομή κερδών από τα αποτελέσματα χρήσεως ή τα αδιανέμητα κέρδη που αποκτήθηκαν μετά την εξαγορά της συνδεδεμένης, αναγνωρίζονται σαν έσοδο στα βιβλία του επενδυτή. Η διανομή κερδών, πέραν αυτών που αποκτήθηκαν μετά την εξαγορά, θεωρείται ως αποπληρωμή της επένδυσης και αφαιρείται από το κόστος της. (Γεωργίου,2003)

Μία πρώτη διαφορά που προκύπτει είναι ότι στο Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο, σύμφωνα με τη μέθοδο της καθαρής θέσης, κατά την αρχική αναγνώριση η επένδυση σε μία συγγενή επιχείρηση αναγνωρίζεται αρχικά στο κόστος κτήσης, και η λογιστική αξία αυξάνεται ή μειώνεται για να αναγνωρισθεί το μερίδιο του επενδυτή στα κέρδη ή τις ζημίες της εκδότριας μετά την ημερομηνία της απόκτησης. (e-forologia.gr) Σύμφωνα όμως με το άρθρο 106 του Νόμου 2190/1920 ορίζεται ότι η διαφορά μεταξύ του κόστους κτήσης και της εσωτερικής λογιστικής αξίας της επένδυσης, κατά την πρώτη φορά που εφαρμόζεται η μέθοδος της καθαρής θέσης, εμφανίζεται είτε ως άυλο πάγιο στοιχείο και αποσβένεται είτε αφαιρετικά, στη περίπτωση χρεωστικής διαφοράς, των ιδίων κεφαλαίων του ενοποιημένου ισολογισμού, ενώ οποιαδήποτε μεταγενέστερη μεταβολή της εσωτερικής λογιστικής αξίας των συνδεδεμένων επιχειρήσεων καταχωρείται στα αποτελέσματα. (Εφημερίδα της κυβέρνησης,Ν.2190/1920)

Κατά το ΔΛΠ 28, οι οικονομικές καταστάσεις της μητρικής επιχείρησης μπορεί να απεικονίζουν την αξία των συμμετοχών σε θυγατρικές, είτε στο κόστος κτήσης, είτε σε αναπροσαρμοσμένες τιμές, είτε με βάση τη μέθοδο της καθαρής θέσης. (Γεωργίου,2003) Ενώ σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία, η αποτίμηση των συμμετοχών συνδεδεμένων επιχειρήσεων δε διαφέρει σε σχέση με την αποτίμηση των χρεογράφων γενικά, γίνεται στη συνολικά χαμηλότερη τιμή μεταξύ τρέχουσας και κόστους κτήσης. (Forologikanea.gr)

Τέλος, στο παρόν Πρότυπο, το κλείσιμο της χρήσης σε επιχειρήσεις που υπάγονται σε ενοποίηση πρέπει να γίνεται σε ημερομηνίες που δεν απέχουν περισσότερο από τρεις

μήνες από τις αντίστοιχες ημερομηνίες της μητρικής επιχείρησης. (Γεωργίου,2003) Όσον αφορά το ΕΓΛΣ, επιβάλλεται στις επιχειρήσεις να κλείνουν χρήση, είτε στις 30 Ιουνίου είτε στις 31 Δεκεμβρίου κάθε χρόνου. Κατ' εξαίρεση μόνο, επιτρέπεται η μετάθεση της σχετικής ημερομηνίας, ώστε να προσαρμόζεται στην αντίστοιχη ημερομηνία της μητρικής, αλλά μόνο όταν η τελευταία συμμετέχει στο κεφάλαιο της πρώτης με ποσοστό τουλάχιστον 50%. (Forologikanea.gr)

1.19 ΔΛΠ 29: ΕΚΔΟΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ ΥΠΟ ΥΠΕΡΠΛΗΘΩΡΙΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ (Financial Reporting in Hyperinflationary Economies)

Το Πρότυπο αυτό αναφέρεται στην έκδοση οικονομικών καταστάσεων, είτε ενοποιημένων είτε όχι, σε οικονομικό περιβάλλον όπου επικρατούν υπερπληθωριστικές συνθήκες. Τα κυριότερα χαρακτηριστικά των συνθηκών αυτών είναι, η γενική προτίμηση της χρήσης ή φύλαξης περιουσιακών στοιχείων ή συναλλαγής με αυτά, σε οποιαδήποτε μορφή εκτός από το νόμισμα αναφοράς καθώς και η συνολική αύξηση του πληθωρισμού σε περίοδο τριών περίπου ετών, ισούται ή υπερβαίνει το 100% αλλά και άλλοι διάφοροι λόγοι. Συνθήκες αυτής της μορφής δημιουργούνται για το λόγο ότι η αγοραστική δύναμη του νομίσματος της εν λόγω χώρας ή περιοχής έχει μειωθεί σε τέτοια επίπεδα, που οι αξίες συναλλαγών στο πρόσφατο παρελθόν δεν μπορεί να συγκριθούν στο μέγεθος με τις αξίες μετέπειτα συναλλαγών λόγω της σημαντικότητας στην διαφοροποίησή τους.

Σκοπός του ΔΛΠ 29 είναι η εξασφάλιση της δίκαιης εικόνας του ισολογισμού μιας επιχείρησης, το Πρότυπο περιέχει οδηγίες για τον τρόπο και τη μέθοδο αποτίμησης και παρουσίασης όλων των μη χρηματικών ή μη χρηματικά ισοδύναμων στοιχείων με την εφαρμογή δύο διαφορετικών μεθόδων, αυτών του ιστορικού κόστους και του τρέχοντος κόστους. Ως χρηματικά ή χρηματικά ισοδύναμα στοιχεία θεωρούνται τα μετρητά και τα υπόλοιπα των πελατών και προμηθευτών. Τέλος, κατά το πρότυπο αυτό παρέχονται οδηγίες για το λογιστικό χειρισμό της συνεχόμενης αύξησης του κόστους χρηματοδότησης, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η χρηματοδότηση πραγματοποιήθηκε για κεφαλαιουχικές δαπάνες, όπως επίσης και για το λογιστικό χειρισμό του κέρδους ή της ζημίας που προέκυψε από την διαμόρφωση των μη χρηματικών ή μη χρηματικά ισοδύναμων στοιχείων.(Γεωργίου,2003)

Στην Ελληνική Νομοθεσία δεν υπάρχει κάτι σχετικό με το θέμα που αναλύεται στο ΔΛΠ 29.

1.20 ΔΛΠ 31: ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΣΕ ΚΟΙΝΟΠΡΑΞΙΕΣ (Financial Reporting Of Interests In Joint Ventures)

Με βάση τα διεθνή πρότυπα, με τον όρο «κοινοπραξία» νοείται η σύναψη γραπτής συμφωνίας μεταξύ δύο ή περισσότερων μερών για την ανάληψη οικονομικής δραστηριότητας κάτω από τον κοινό έλεγχο όλων των μερών της συμφωνίας. Εάν ένα από τα μέρη της γραπτής συμφωνίας δεν εξασκεί οποιοδήποτε έλεγχο μαζί με τα υπόλοιπα μέρη, τότε το μέρος αυτό θεωρείται και ονομάζεται «επενδυτής» της κοινοπραξίας.

Επιπρόσθετα, οι κοινοπραξίες διακρίνονται σε τρεις βασικές μορφές, στον από

κοινού έλεγχου των λειτουργιών ή εργασιών, στον από κοινού έλεγχο των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού και στον από κοινού έλεγχο μιας οικονομικής μονάδας. Στην περίπτωση του από κοινού έλεγχου εργασιών, το κάθε μέρος της κοινοπραξίας αναλαμβάνει την διεκπεραίωση των δικών του υποχρεώσεων για την εκτέλεση του έργου βάσει της γραπτής συμφωνίας, χρησιμοποιώντας ιδιόκτητα περιουσιακά στοιχεία και δημιουργώντας παράλληλα δικές του εμπορικές υποχρεώσεις και έξοδα. Τα εμπλεκόμενα μέρη της κοινοπραξίας προχωρούν στη διεκπεραίωση του όλου έργου, αναλαμβάνοντας το κάθε ένα τις δικές του υποχρεώσεις και ενεργώντας με τα δικά του μέσα. Στην περίπτωση του από κοινού έλεγχου στοιχείων ενεργητικού, τα μέρη της κοινοπραξίας εξασκούν από κοινού έλεγχο επί των περιουσιακών στοιχείων τα οποία παραχωρήθηκαν ή αγοράστηκαν για τους σκοπούς του έργου. Τα έσοδα και τα έξοδα που απορρέουν από την χρήση των εν λόγω περιουσιακών στοιχείων κατανέμονται μεταξύ των μερών της κοινοπραξίας με βάση τα συμφωνημένα μερίδια του κάθε μέρους. Στην περίπτωση αυτή όπως και στην προηγούμενη, τα μέρη της κοινοπραξίας δεν χρειάζεται να συστήσουν οποιαδήποτε μορφή εταιρικής συνεργασίας νομικών ή φυσικών προσώπων, αλλά παρέχουν τις υπηρεσίες τους μέσα από τις δικές τους οικονομικές μονάδες. Στην περίπτωση του από κοινού έλεγχου μιας οικονομικής μονάδας, τα μέρη της κοινοπραξίας προχωρούν στη σύσταση νομικού προσώπου, το οποίο αποτελεί ξεχωριστή οικονομική μονάδα από τις δικές τους οικονομικές μονάδες. Η μονάδα αυτή λειτουργεί ως μία ξεχωριστή οικονομική οντότητα, με την διαφορά ότι αυτή ελέγχεται από κοινού από τα μέρη της κοινοπραξίας με βάση τους όρους της «γραπτής συμφωνίας». Οι οικονομικές αυτές μονάδες δεν διαφέρουν σε τίποτα από μία άλλη επιχείρηση που λειτουργεί με την μορφή νομικού προσώπου και η οποία διεκπεραιώνει οποιεσδήποτε εμπορικές συναλλαγές εντός των συνηθισμένων δραστηριοτήτων της, έχει υπό την ιδιοκτησία της διάφορα περιουσιακά στοιχεία ή δημιουργεί υποχρεώσεις στο όνομα της. Μία από κοινού ελεγχόμενη οικονομική μονάδα διατηρεί τα δικά της λογιστικά βιβλία και δημοσιεύει τις δικές της οικονομικές καταστάσεις.

Συνάμα, οι λογιστικοί χειρισμοί και οι μέθοδοι αναφοράς στις οικονομικές καταστάσεις των μερών μιας κοινοπραξίας διακρίνονται σε μέθοδο αναλογικής ενοποίησης και σε μέθοδο της καθαρής θέσης. Με την μέθοδο της «αναλογικής ενοποίησης», το κάθε μέρος μιας κοινοπραξίας ενσωματώνει στις οικονομικές του καταστάσεις και στα αντίστοιχα ποσά οποιαδήποτε αναλογία μεριδίου του ανήκει και προκύπτει μέσα από τα στοιχεία ενεργητικού ή παθητικού και εσόδων της κοινοπραξίας. Με την μέθοδο της «καθαρής θέσης», οποιοδήποτε συμφέρον προκύπτει από μία κοινοπραξία, καταγράφεται αρχικά σε αξίες κόστους και το υπόλοιπο που προκύπτει διαμορφώνεται σταδιακά με τις διάφορες αλλαγές που επέρχονται στο μερίδιο του κάθε μέρους μέσα από τα στοιχεία ενεργητικού και παθητικού της κοινοπραξίας. Τα αναλογούντα αποτελέσματα χρήσεως της κοινοπραξίας εμφανίζονται στο λογαριασμό αποτελεσμάτων του κάθε μέρους. (Γεωργίου, 2003)

Αντιθέτως, στην επιχειρηματική δραστηριότητα των Ελληνικών επιχειρήσεων ο θεσμός της κοινοπραξίας χρησιμοποιείται κατά κανόνα για την εκτέλεση τεχνικών έργων. Ακόμη, η μέθοδος της αναλογικής ενοποίησης δεν περιλαμβάνεται στις σχετικές διατάξεις

του κωδ. Ν. 2190/1920 (άρθρα 90-109), που προέρχονται από την 7η οδηγία(83/349/ΕΟΚ) της Ε.Ε., γιατί δεν υιοθετείται από την οδηγία αυτή. Τέλος, η σημαντικότερη διαφορά έγκειται στο ότι τα ΔΛΠ προβλέπουν τρία είδη κοινοπραξίας για λογιστικούς σκοπούς, ενώ σύμφωνα με το ΕΓΛΣ η μοναδική έννοια κοινοπρακτικής δραστηριότητας που αναγνωρίζεται φορολογικά είναι η ιδιότυπη ένωση επιτηδευματιών για επίτευξη συγκεκριμένου σκοπού, που αποδεικνύεται βάσει εγγράφου συμφωνητικού σύστασης κατατεθειμένου στην αρμόδια εφορία. Στην περίπτωση αυτή η φορολογική υποχρέωση διαμορφώνεται στο επίπεδο της κοινοπραξίας και όχι των κοινοπρακτούντων μερών. (Γρηγοράκου,2008)

1.21 ΔΛΠ 32: ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ : ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ (Presentation)

ΔΛΠ 39 : ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΜΕΣΑ : ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΤΡΗΣΗ (Recognition and Measurement)

Όσον αφορά το θέμα του συμψηφισμού των στοιχείων, επιτρέπεται μόνο όταν υπάρχει έννομο δικαίωμα συμψηφισμού και όταν υπάρχει πρόθεση ταυτόχρονης ρευστοποίησης της απαίτησης με την υποχρέωση, σύμφωνα με το ΔΛΠ 32, ενώ κατά την Ελληνική Νομοθεσία δεν επιτρέπεται επίσημα λόγω νομικών εμποδίων και κανονιστικών διατάξεων.

Ακόμη, με βάση το Πρότυπο, όσων χρηματοοικονομικών προϊόντων ο τρόπος ρευστοποίησης τους εξαρτάται από την αβέβαιη έκβαση μελλοντικών γεγονότων, ταξινομούνται σαν υποχρέωση προς εξόφληση ανεξάρτητα από τον νομικό τους τύπο, ενώ αν υπάρχει πολύ μακρινή και ελάχιστη πιθανότητα ρευστοποίησης με μετρητά, τότε ταξινομούνται ως ενέτιτλη υποχρέωση. Αντίθετα με όλα αυτά, στις Ελληνικές λογιστικές αρχές δεν υπάρχει συγκεκριμένη διάταξη και συνήθως λογίζονται με βάση το νομικό τους τύπο.

Επιπρόσθετα, σχετικά με τις κατεχόμενες μέχρι τη λήξη επενδύσεις, κατά το Πρότυπο, είναι τα χρηματοοικονομικά μέσα με καθορισμένες ή προσδιορίσιμες πληρωμές και καθορισμένες λήξεις, τις οποίες η επιχείρηση έχει τη θετική πρόθεση και τη δυνατότητα να κρατήσει μέχρι τη λήξη, με εξαίρεση τα «δάνεια και απαιτήσεις». Αντιθέτως, από άποψη λογιστικής παρακολούθησης και αποτιμήσεων, ο Ν. 2190/1920 διακρίνει τους τίτλους σε: χρεόγραφα, τίτλοι με χαρακτήρα προθεσμιακής κατάθεσης και τίτλοι με χαρακτήρα ακινητοποιήσεων (τίτλοι που δεν συνιστούν ούτε συμμετοχές ούτε χρεόγραφα).

Επιπλέον, η αρχική καταχώρηση των επενδύσεων κατεχόμενων μέχρι τη λήξη, σύμφωνα με το Πρότυπο, γίνεται στο κόστος κτήσης τους, στο οποίο περιλαμβάνονται και τα ειδικά έξοδα κτήσης αυτών. Ομοίως και κατά το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, με τη διαφορά ότι τα ειδικά έξοδα κτήσης τίτλων επένδυσης καταχωρούνται στα τρέχοντα έξοδα της χρήσεως στην οποία αποκτώνται οι τίτλοι.

Αναφορικά με την μεταγενέστερη αποτίμηση επενδύσεων κατεχόμενων μέχρι τη λήξη, κατά το ΔΛΠ 39, γίνεται στο αναπόσβεστο κόστος με τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου υποκείμενο σε απομείωση. Αντιθέτως στην Ελληνική Νομοθεσία, οι τίτλοι μετοχών ανεξάρτητα από ποιο λογαριασμό παρακολουθούνται αποτιμώνται στην κατ' είδος χαμηλότερη τιμή μεταξύ κτήσης και τρέχουσας. Ειδικότερα, οι τίτλοι με χαρακτήρα ακινητοποιήσεων (ομολογίες, μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων, κλπ) αποτιμώνται στην χαμηλότερη τιμή μεταξύ κτήσης και τρέχουσας. Οι τίτλοι με χαρακτήρα προθεσμιακής κατάθεσης αποτιμώνται στην παρούσα αξία τους που προσδιορίζεται με βάση το ετήσιο επιτόκιο κάθε τίτλου. Οι διαφορές αποτίμησης καταχωρούνται στα αποτελέσματα χρήσεως.

Επίσης, για τα διαθέσιμα προς πώληση χρηματοοικονομικά μέσα, η αρχική καταχώριση γίνεται στο κόστος κτήσης πλέον ειδικά έξοδα κτήσης, κατά το Πρότυπο. Ενώ, κατά το ΕΓΛΣ γίνεται στο κόστος κτήσης χωρίς να επιβαρύνονται με ειδικά έξοδα. Επιπρόσθετα, η μεταγενέστερη αποτίμηση σύμφωνα με το Πρότυπο, γίνεται στην εύλογη αξία τους και οι διαφορές καταχωρούνται απευθείας σε διακεκριμένο λογαριασμό των ιδίων κεφαλαίων, όπου και παραμένουν μέχρι τη διάθεσή τους, οπότε και μεταφέρονται στα αποτελέσματα χρήσεως. Αντίθετα με την Ελληνική Νομοθεσία, που αποτιμώνται στο κόστος κτήσης χωρίς να επιβαρύνονται με ειδικά έξοδα.

Ακόμα, για τις εισπρακτέες αξίες και απαιτήσεις η μεταγενέστερη αποτίμηση γίνεται στο αναπόσβεστο κόστος που προσδιορίζεται με τη μέθοδο του πραγματικού επιτοκίου, σύμφωνα με το ΔΛΠ 39. Ενώ αντιθέτως κατά το ΕΓΛΣ, είτε έχουν είτε δεν έχουν καθορισμένη λήξη αποτιμώνται, κατά κανόνα, στο αναπόσβεστο κόστος κτήσης.

Αναφορικά με τις επισφαλείς απαιτήσεις, στο Πρότυπο υπολογίζεται ζημία απομείωσης. Αντιθέτως με το ΕΓΛΣ, που εφαρμόζονται, κατά κανόνα, οι διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας οι οποίοι δεν αναγνωρίζουν προβλέψεις.

Η Ελληνική Νομοθεσία δεν απαιτεί καμία γνωστοποίηση, σε αντίθεση με το ΔΛΠ 32. Οι διατάξεις του ΔΛΠ 32 σχετικά με τις γνωστοποιήσεις, ισχύουν για διαχειριστικές χρήσεις που λήγουν μέχρι και την 31/12/2006, οπότε και αντικαθίστανται από το ΔΠΧΠ 7-Χρηματοοικονομικά Μέσα: Γνωστοποιήσεις.

Όσον αφορά τα παράγωγα χρηματοπιστωτικά μέσα, το Πρότυπο τα ορίζει ως κάθε σύμβαση της οποίας η αξία αλλάζει σε αντιστοιχία με τη μεταβολή προς ένα καθορισμένο επιτόκιο, τιμή εμπορεύματος, συναλλαγματική ισοτιμία, δείκτη τιμών ή επιτοκίων, μία πιστωτική διαβάθμιση ή πιστωτικό δείκτη ή όμοιες μεταβλητές (μερικές φορές καλούμενες το «υποκείμενο»). Σε αντίθεση με το ΕΓΛΣ, που υφίστανται ελάχιστοι κανόνες που αφορούν κυρίως την αντιστάθμιση κινδύνων από τις μεταβολές σε συναλλαγματικές ισοτιμίες μέσω μελλοντικών αγορών ή νομισματικών μεταβολών.

Επίσης, κατά το Πρότυπο τα παράγωγα εμφανίζονται τον ισολογισμό και αποτιμώνται στην εύλογη αξία τους, ενώ η Ελληνική Νομοθεσία περιλαμβάνει διατάξεις

μόνο για τη φορολόγηση των πραγματοποιηθέντων κερδών από πράξεις ή συμβάσεις επί παραγώγων και για την έκπτωση της πραγματοποιηθείσας ζημίας από πράξεις ή συμβάσεις παραγώγων μόνο όταν πραγματοποιούνται για σκοπούς αντιστάθμισης.

Τέλος, για την αντισταθμιστική λογιστική κατά το Πρότυπο υφίστανται πολύ αυστηροί κανόνες. Γενικά, τα κέρδη/ ζημίες από παράγωγα μέσα συμψηφίζονται με κέρδη / ζημίες από αντισταθμισμένα κονδύλια με τα οποία συνδέονται. Δεν υπάρχει σχετική διάταξη στην Ελληνική Νομοθεσία. (Σακέλλης,2005)

1.22 ΔΛΠ 33: ΕΣΟΔΑ ΑΝΑ ΜΕΤΟΧΗ (Earnings Per Share)

Το ΔΛΠ 33 περιγράφει τη μέθοδο και τις αρχές που πρέπει να εφαρμοστούν για τον καθορισμό και την παρουσίαση των εσόδων ανά μετοχή, δίνοντας έμφαση στον υπολογισμό του αριθμητή του σχετικού κλάσματος. Ο δείκτης αυτός θεωρείται αρκετά σημαντικός για τους χρήστες των οικονομικών καταστάσεων μιας επιχείρησης, επειδή παρουσιάζει το μέγεθος της αποδοτικότητας της από περίοδο σε περίοδο και δίνει τη δυνατότητα σύγκρισης με άλλες επιχειρήσεις που λειτουργούν στον ίδιο εμπορικό ή βιομηχανικό κλάδο. Το Πρότυπο αυτό θα πρέπει να εφαρμόζεται από όλες τις επιχειρήσεις που έχουν εκδώσει κοινές μετοχές, οι οποίες βρίσκονται υπό διαπραγμάτευση στην ελεύθερη αγορά ή είναι στη διαδικασία έκδοσης τέτοιων μετοχών. Ο όρος κοινές μετοχές περιλαμβάνει και οποιοδήποτε χρηματοοικονομικό στοιχείο το οποίο παρέχει στον κάτοχο του το δικαίωμα ανταλλαγής του με κοινές μετοχές. Στην περίπτωση κατά την οποία μια επιχείρηση εκδίδει ενοποιημένες οικονομικές καταστάσεις που συνοδεύονται από τις καταστάσεις της ίδιας, τότε ο δείκτης αυτός μπορεί να υπολογιστεί και να γνωστοποιηθεί μόνο για τις ενοποιημένες καταστάσεις.

Ακόμη, τα έσοδα ανά μετοχή καθορίζονται με δύο διαφορετικές μεθόδους, ενώ το αποτέλεσμα που προκύπτει έχει διαφορετική σημασία ανάλογα με την μέθοδο βάσει της οποίας υπολογίζονται αυτά. Οι μέθοδοι αυτές είναι:

Βασική μέθοδος, με τη μέθοδο αυτή, τα καθαρά κέρδη ή οι ζημίες της περιόδου που εξετάζουμε και που αναλογούν στους κατόχους κοινών μετοχών, διαιρούνται με το μέσο σταθμικό αριθμό των κοινών μετοχών που υπήρχαν κατά τη διάρκεια του έτους. Για τον υπολογισμό των εσόδων ανά μετοχή, λαμβάνονται υπόψη τα καθαρά κέρδη της επιχείρησης μετά την αφαίρεση του μερίσματος που δικαιούνται οι κάτοχοι προνομιούχων μετοχών οποιασδήποτε μορφής. Το καθαρό κέρδος που αναφέρεται, προκύπτει μετά την αφαίρεση όλων των εξόδων, συμπεριλαμβανομένων και του φόρου εισοδήματος, τα έκτακτα οργανικά και ανόργανα έξοδα και έσοδα, τα δικαιώματα μειοψηφίας, τις διορθώσεις θεμελιωδών σφαλμάτων και τα μερίσματα προνομιούχων μετοχών. Για τον υπολογισμό του μέσου σταθμικού αριθμού των κοινών μετοχών που υπήρχαν κατά τη διάρκεια του έτους, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη και οποιεσδήποτε μετοχές έχουν εκδοθεί χωρίς καμία αλλαγή των οικονομικών πόρων της επιχείρησης. Οι περιπτώσεις αυτές αφορούν, βασικά, έκδοση μετοχών χωρίς διακίνηση μετρητών, όπως είναι η έκδοση δωρεάν μετοχών με κεφαλαιοποίηση διαθέσιμων αποθεματικών, η κατάτμηση μετοχών και η ενοποίηση μετοχών.

Μέθοδος μειωμένων εσόδων ανά μετοχή. Για τον υπολογισμό των εσόδων ανά μετοχή, θα πρέπει ο υπολογισμός του μέσου σταθμικού αριθμού των μετοχών να προσαρμοστεί έτσι, ώστε να περιλαμβάνονται και όλοι οι τίτλοι οι μετατρέψιμοι σε κοινές μετοχές, η μετατροπή των οποίων θα επιφέρει μειωμένα έσοδα ανά μετοχή. Για το λόγω αυτό, τα έσοδα ανά μετοχή ονομάζονται «μειωμένα έσοδα ανά μετοχή». Για τον υπολογισμό των μειωμένων εσόδων ανά μετοχή, τα καθαρά κέρδη μετά φόρων και μερισμάτων προς τους κατόχους προνομιούχων μετοχών θα πρέπει να αυξηθούν με οποιαδήποτε μερίσματα ή τόκους έχουν αναγνωρισθεί κατά τη διάρκεια της χρήσης ως οφειλόμενα προς δικαιούχους τίτλων δυνάμενων να μετατραπούν σε κοινές μετοχές. Ο μέσος σταθμικός αριθμός των μετοχών θα πρέπει να προσαρμοστεί έτσι, ώστε να περιλαμβάνει και όλους τους τίτλους που είναι μετατρέψιμοι σε κοινές μετοχές, σαν να είχαν όλοι μετατραπεί. Η «μείωση» ισούται με τη δίκαιη αξία των μετοχών μείον την αξία στην οποία θα εκδοθούν οι νέες μετοχές. Για τον υπολογισμό των μειωμένων εσόδων ανά μετοχή ακολουθείται η παρακάτω διαδικασία: υπολογίζεται ποιος θα ήταν ο αριθμός των μετοχών που θα εκδίδονταν στην κανονική τιμή, το σύνολο αυτό αφαιρείται από το συνολικό αριθμό των μετοχών που θα εκδοθούν και το υπόλοιπο αντιπροσωπεύει τον αριθμό των μετοχών που θα εκδίδονταν χωρίς αξία.

Επίσης το Πρότυπο προσθέτει ότι, μια επιχείρηση θα πρέπει να παρουσιάζει στις οικονομικές της καταστάσεις και στις σημειώσεις επ' αυτών, τα βασικά και τα μειωμένα έσοδα ανά μετοχή για κάθε ομάδα μετοχών με διαφορετικά δικαιώματα επιμερισμού κερδών, παρέχοντας παράλληλα τα διαμορφωμένα συγκριτικά στοιχεία. Θα πρέπει ακόμη να εμφανίζει τα ποσά που αποτελούν τον αριθμητή στον υπολογισμό των βασικών και μειωμένων εσόδων ανά μετοχή, όπως και τα ποσά με τα οποία έχουν τυχόν προσαρμοστεί τα καθαρά κέρδη της επιχείρησης. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να εμφανίζει το μέσο σταθμικό αριθμό των μετοχών που εφαρμόστηκε ως παρανομαστής για τον υπολογισμό των βασικών και μειωμένων εσόδων ανά μετοχή. (Γεωργίου, 2003)

Τέλος, με βάση την Ελληνική Νομοθεσία δεν υπάρχει τίποτα σχετικό με την υποχρέωση γνωστοποίησης των κερδών ανά μετοχή από τις επιχειρήσεις σε αντίθεση με το Πρότυπο που ορίζει την υποχρέωση από την επιχείρηση την γνωστοποίηση του αριθμητή και παρονομαστή του υπολογισμού τόσο των κοινών κερδών ανά μετοχή, όσο και των μειωμένων κερδών ανά μετοχή.

1.23 ΔΛΠ 34: ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ (Interim Financial Reporting)

Όπως ορίζει το ΔΛΠ 34, οι ενδιάμεσες οικονομικές αναφορές παρέχουν προσωρινή και ενδιάμεση ενημέρωση προς όλους όσους μπορεί να ενδιαφέρονται για την οικονομική εξέλιξη μιας επιχείρησης κατά την διάρκεια ενός οικονομικού έτους. Οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις παρέχουν πλήρη ενημέρωση αλλά εκδίδονται ανά δωδεκάμηνο και, έτσι, όλοι όσοι πιθανόν να ενδιαφέρονται για την οικονομική εξέλιξη ή πορεία της επιχείρησης κατά την διάρκεια αυτής της περιόδου, δεν έχουν οποιοδήποτε στοιχείο ή πληροφόρηση. Βασικός, λοιπόν, σκοπός του εν λόγω Προτύπου είναι η παροχή ενδιάμεσων πληροφοριών και στοιχείων αναφορικά με την οικονομική εξέλιξη και πορεία

της επιχείρησης. Οι ενδιάμεσες οικονομικές αναφορές αποτελούν πλήρεις ή περιληπτικές περιοδικές οικονομικές καταστάσεις, οι οποίες αναφέρονται στις δραστηριότητες της επιχείρησης για περίοδο μικρότερη από το πλήρες οικονομικό έτος της επιχείρησης. Ανεξάρτητα, όμως, από το αν οι προσωρινές καταστάσεις εκδίδονται σε περιληπτική ή λεπτομερής μορφή, θα πρέπει πάντοτε να υπάρχει η πληροφορία αναφορικά με τα έσοδα ανά μετοχή, τόσο για τα βασικά όσο και για τα μειωμένα έσοδα ανά μετοχή.

Επιπρόσθετα, οι ενδιάμεσες οικονομικές αναφορές, όπως και οι τακτικές ετήσιες, θα πρέπει να περιέχουν, τον ισολογισμό, τη κατάσταση αποτελεσμάτων, την κατάσταση μεταβολής ιδίων συμφερόντων, την κατάσταση διακίνησης μετρητών και τις ακολουθούμενες λογιστικές αρχές και επιπρόσθετες πληροφορίες.

Ακόμη, η έκδοση ολοκληρωμένων οικονομικών καταστάσεων δεν απαγορεύεται από τα ΔΛΠ, με την προϋπόθεση ότι αυτές εκδίδονται με βάση των προβλέψεων για τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις. Εάν όμως, εκδίδονται σε περιληπτική μορφή, θα πρέπει να περιέχουν τουλάχιστον όλες τις σημειώσεις που περιέχουν οι λεπτομερείς οικονομικές καταστάσεις, ως επικεφαλίδες. Η χρήση των επικεφαλίδων, και μόνο, χωρίς την παροχή οποιασδήποτε πληροφορίας, δεν θεωρείται αναγκαία, για το λόγο ότι η παράλειψη της πληροφορίας και της επικεφαλίδας ισοδυναμεί με την έλλειψη παροχής οποιασδήποτε πρόσθετης πληροφορίας επί των οικονομικών καταστάσεων.

Επίσης το Πρότυπο προσθέτει ότι, οι σημειώσεις που περιλαμβάνονται στις καταστάσεις αυτές παρέχουν πληροφορίες οι οποίες είναι σχετικές με τη διαμόρφωση των αποτελεσμάτων και της οικονομικής κατάστασης της επιχείρησης, όπως εμφανίζονται από την τελευταία έκδοση των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων.

Στις προσωρινές καταστάσεις πρέπει να περιέχονται όλες οι σημαντικές συναλλαγές ή τα σημαντικά γεγονότα από την ημερομηνία των τελευταίων καταστάσεων, όπως οι τυχόν έκτακτες και ανόργανες συναλλαγές, η φύση και το ύψος τυχόν αλλαγών σε λογιστικούς υπολογισμούς, πληροφορίες για πληρωμή μερισμάτων ανά είδος μετοχών. Ακόμη, θα πρέπει να δηλώνεται ότι δεν υπήρξε αλλαγή στις ακολουθούμενες λογιστικές αρχές, όπου αυτό είναι πραγματικότητα, να γίνονται επεξηγήσεις για την εποχικότητα των λειτουργιών της επιχείρησης, σε περίπτωση που υπάρχει το φαινόμενο αυτό. Επιπλέον, θα πρέπει να περιέχονται τα έσοδα και τα αποτελέσματα ανά τμήμα ή τομέα, όπως αναλύονται και στις τακτικές καταστάσεις, τα σημαντικά γεγονότα ή συναλλαγές μετά την ημερομηνία των προσωρινών οικονομικών καταστάσεων, οι τυχόν αλλαγές στην οργάνωση/σύνθεση της επιχείρησης, όπως οι συγχωνεύσεις και οι εξαγορές και, τέλος, να αναφέρονται οι διαφοροποιήσεις στις ενδεχόμενες υποχρεώσεις της επιχείρησης. Εκτός όλων των παραπάνω, στις τρέχουσες προσωρινές καταστάσεις, πρέπει να περιλαμβάνονται οι διαφορές υπολογισμών προηγούμενων περιόδων και να μην γίνονται αναδρομικές διορθώσεις. Τα περιστασιακά ή εποχιακά έσοδα πρέπει να αναγνωρίζονται πλήρως μέσα στην περίοδο που αποκτήθηκαν και να μην κατανέμονται με οποιοδήποτε τρόπο στην υπόλοιπη περίοδο χρήσης του οικονομικού έτους της επιχείρησης. Ωστόσο, τα έσοδα που κατανεμήθηκαν ανισομερώς κατά τη διάρκεια μιας

οικονομικής χρήσεως της επιχείρησης πρέπει να αναγνωρίζονται μέσα στην περίοδο κατά την οποία έχουν επιτευχθεί, εκτός και αν επιτρέπεται η ισομερής κατανομή τους στο τέλος της οικονομικής περιόδου. Η αναγνώριση της ανισομερούς κατανομής τους επιτρέπεται για το λόγο ότι τα έσοδα της επιχείρησης πιθανόν να είναι εποχιακά.

Επιπλέον, όσον αφορά την υποχρέωση μιας επιχείρησης για καταβολή «φόρου εισοδήματος», αυτός υπολογίζεται και παρουσιάζεται με δύο διαφορετικούς τρόπους. Αρχικά γίνεται προϋπολογισμός των καθαρών φορολογητέων εισοδημάτων της επιχείρησης για όλη την οικονομική χρήση, στη συνέχεια στο ποσό αυτό υπολογίζεται το αναμενόμενο ύψος του φόρου εισοδήματος που αναλογεί και στη συνέχεια ο φόρος που αναλογεί κατανέμεται ισόποσα σε όλη τη διάρκεια του οικονομικού έτους της επιχείρησης ή κατανέμεται αναλόγως του ύψους των αναμενόμενων εσόδων ανά περίοδο στις περιπτώσεις όπου τα έσοδα της επιχείρησης είναι εποχιακά. (Γεωργίου,2003)

Τέλος, σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία οι επιχειρήσεις πρέπει να συντάσσουν ενδιάμεσες οικονομικές καταστάσεις, τουλάχιστον για το εξάμηνο της χρήσης και μάλιστα για τις εισηγμένες ορίζεται πως θα πρέπει να είναι ελεγμένες από ορκωτούς ελεγκτές. Οι καταστάσεις αυτές θα πρέπει να περιέχουν σε συνοπτική μορφή, ισολογισμό και κατάσταση αποτελεσμάτων για την περίοδο με βάση συγκεκριμένο υπόδειγμα που προβλέπεται από το ΠΔ 360/98. Η εφαρμογή του Προτύπου δεν έχει καμία επίπτωση στην καθαρή θέση και τα αποτελέσματα χρήσεως των εταιρειών που το υιοθετούν. (Γρηγοράκου,2008)

1.24 ΔΛΠ 36: ΑΠΟΜΕΙΩΣΗ ΑΞΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ (Impairments Of Assets)

Το Πρότυπο καθιερώνει το βασικό κανόνα ότι η λογιστική αξία (ιστορικό κόστος ή εύλογη αξία) κάθε στοιχείου δεν πρέπει να είναι μεγαλύτερη του ανακτήσιμου ποσού(δηλαδή του μεγαλύτερου ποσού μεταξύ της καθαρής αξίας πώλησης και της αξίας κτήσης του στοιχείου).Ενώ όπως ορίζεται από το άρθρο 43 του ν. 2190/1920, σε περίπτωση υποτίμησης ενσώματου πάγιου στοιχείου, εφόσον η υποτίμηση προβλέπεται να είναι διαρκής, σχηματίζεται ανάλογη πρόβλεψη, ώστε η αποτίμηση του να γίνεται στη χαμηλότερη τιμή μεταξύ της τιμής κτήσης ή του κόστους ιδιοκατασκευής και της υποτιμημένης τρέχουσας αξίας. (Σακέλλης,2005)

Επιπλέον, τόσο η Ελληνική νομοθεσία όσο και τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα προβλέπουν την εκτίμηση της αξίας των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, σε κάθε ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού, για τη διαπίστωση τυχόν ζημίας από τη μείωση της αξίας τους. Σύμφωνα όμως με την Ελληνική νομοθεσία δεν προβλέπεται συγκεκριμένη και λεπτομερής καθοδήγηση του τρόπου εκτίμησης, όπως για παράδειγμα η εκτίμηση των μελλοντικών ταμειακών ροών που προβλέπουν τα ΔΛΠ. Σαν αξιόπιστος τρόπος εκτίμησης, σύμφωνα με το ΕΓΛΣ, είναι η αγοραία αξία του στοιχείου, χωρίς ειδικά να καθορίζεται η ανακτήσιμη αξία του.(Σακέλλης,2002)

Ακόμη, όπως ορίζει το Πρότυπο η ζημία απομείωσης καταχωρείται ως έξοδο στα «αποτελέσματα χρήσεως», εκτός εάν για το συγκεκριμένο πάγιο υπάρχει στην Καθαρή Θέση «αποθεματικό επανεκτίμησης», οπότε ο λογαριασμός αυτός χρεώνεται μέχρι να εξισωθεί και το ακάλυπτο ποσό της ζημίας βαρύνει τα «αποτελέσματα χρήσεως». (Σακέλλης,2005) Σε αντίθεση με το ΕΓΛΣ, που η μείωση της αξίας ενός ενσώματου πάγιου αντιμετωπίζεται πάντοτε ως έκτακτη ζημία της χρήσεως στην οποία διενεργείται η σχετική πρόβλεψη, αφού δεν υπάρχει στην Καθαρή Θέση λογαριασμός «διαφοράς αναπροσαρμογής». (Σακέλλης,2002)

Επιπρόσθετα, κατά το Πρότυπο η αναστρεφόμενη ζημία δεν πρέπει να οδηγεί σε αύξηση της λογιστικής αξίας που θα είχε το στοιχείο αν δεν γίνει η απομείωση. Η αναστρεφόμενη ζημία καταχωρείται ως έσοδο στα «αποτελέσματα χρήσεως» αν το στοιχείο ενεργητικού απεικονίζεται στο κόστος κτήσης του, ή καταχωρείται σε αύξηση του λογαριασμού Καθαρής Θέσης «αποθεματικό επανεκτίμησης» αν το στοιχείο απεικονίζεται σε αναπροσαρμοσμένη αξία. (Σακέλλης,2005) Αντιθέτως στο ΕΓΛΣ το ποσό της αναστροφής της ζημίας απομείωσης, εμφανίζεται στην πίστωση του λογαριασμού 44.10 «προβλέψεις απαξιώσεων και υποτιμήσεων παγίων στοιχείων», γίνεται με χρέωση του λογαριασμού αυτού και με πίστωση του αποτελεσματικού λογαριασμού 84 «έσοδα από προβλέψεις προηγούμενων χρήσεων», δηλαδή γίνεται πάντοτε με πίστωση των αποτελεσμάτων χρήσεως. (Σακέλλης,2002)

Από τα παραπάνω συμπεραίνουμε ότι παρά το γεγονός ότι το πνεύμα τόσο της Ελληνικής νομοθεσίας όσο και των Διεθνών Προτύπων είναι όμοιο (διαπίστωση υποτίμησης αξίας περιουσιακών στοιχείων), η εναρμόνιση με τα ΔΛΠ απαιτεί την υιοθέτηση ενός πλέγματος διατάξεων, που θα καθορίζουν τους τρόπους εκτίμησης και λογιστικής αντιμετώπισης. (Σακέλλης,2002)

1.25 ΔΛΠ 37: ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ,ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ (Provisions, Contingent Liabilities and Contingents Assets)

Σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία η έννοια των προβλέψεων διαφέρει ριζικά με την έννοια των προβλέψεων κατά το ΔΛΠ 37. Κατά το Πρότυπο η πρόβλεψη είναι βεβαία υποχρέωση και η αβεβαιότητα αναφέρεται μόνο στο χρόνο και το ποσό, ενώ κατά το ΕΓΛΣ η αβεβαιότητα περιλαμβάνει και αυτή καθ' αυτή την ύπαρξη του ζημιογόνου γεγονότος. Όπως ορίζεται από το ΔΛΠ, το ποσό της πρόβλεψης πρέπει να είναι το εκτιμώμενο ποσό της δαπάνης που απαιτείται για να διακανονιστεί η δέσμευση κατά την ημερομηνία του ισολογισμού. Ωστόσο, στην Ελληνική Νομοθεσία δεν προβλέπεται δυνατότητα προεξόφλησης των εκτιμώμενων ποσών της δαπάνης.

Επιπλέον, με βάση το Πρότυπο ενδεχόμενη υποχρέωση, είναι μια πιθανή δέσμευση που προκύπτει από γεγονότα του παρελθόντος και της οποίας η ύπαρξη θα επιβεβαιωθεί μόνο από την πραγματοποίηση ή όχι μελλοντικών αβέβαιων γεγονότων όχι εξολοκλήρου μέσα στον έλεγχο της επιχείρησης. Για την ενδεχόμενη υποχρέωση δεν καταχωρείται πρόβλεψη, αλλά γίνεται γνωστοποίηση, εκτός αν η πιθανότητα εκροής πόρων είναι

απομακρυσμένη, οπότε δεν απαιτείται ούτε γνωστοποίηση. Αντιθέτως, στην Ελληνική Νομοθεσία δεν γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ πρόβλεψης και ενδεχόμενης υποχρέωσης. Δηλαδή, στον όρο πρόβλεψη περιλαμβάνεται και η ενδεχόμενη υποχρέωση. Το ΕΓΛΣ δεν διαβαθμίζει την πιθανότητα επέλευσης του ζημιολογικού γεγονότος όπως ζητεί το Πρότυπο.

Ακόμη, σύμφωνα με το ΔΛΠ 37 ενδεχόμενη απαίτηση, είναι μια πιθανή απαίτηση που προκύπτει από γεγονότα του παρελθόντος και της οποίας η ύπαρξη θα επιβεβαιωθεί με την πραγματοποίηση ή μη αβέβαιων μελλοντικών γεγονότων, όχι εξολοκλήρου μέσα στον έλεγχο της επιχείρησης (π.χ. εκκρεμής επίδικη απαίτηση της επιχείρησης για αποζημίωση). Η επιχείρηση δεν πρέπει να καταχωρεί καμία ενδεχόμενη απαίτηση. Πράγμα που ισχύει και στην Ελληνική Νομοθεσία, δηλαδή κατ' εφαρμογή της αρχής της «συντηρητικότητας» δεν διενεργείται πρόβλεψη.

Επίσης, στο Πρότυπο ορίζεται η έννοια της επαχθούς σύμβασης. Επαχθής είναι η σύμβαση της οποίας τα έξοδα εκπλήρωσης των συμβατικών υποχρεώσεων υπερβαίνουν τα οικονομικά οφέλη που αναμένεται να ληφθούν από τη σύμβαση αυτή (π.χ. μετεγκατάσταση μισθωμένου εργοστασίου, του οποίου η μίσθωση δεν μπορεί να ακυρωθεί). Στην περίπτωση που μία επιχείρηση έχει καταρτίσει μία επαχθή σύμβαση το ποσό της παρούσας δέσμευσης θα πρέπει να αναγνωρίζεται και να αποτιμάται ως πρόβλεψη. Κατά το ΕΓΛΣ, δεν αντιμετωπίζεται το θέμα και συνεπώς δεν διενεργείται πρόβλεψη.

Αναφορικά με την αναδιάρθρωση της επιχείρησης, το ΔΛΠ 37 την ορίζει ως ένα πρόγραμμα της επιχείρησης με το οποίο ουσιαστικά αλλάζει: είτε το πεδίο της επιχειρηματικής δραστηριότητας, είτε ο τρόπος με τον οποίο η δραστηριότητα αυτή καθοδηγείται. Καταχωρείται πρόβλεψη μόνο αν συντρέχουν οι τρεις προϋποθέσεις που θέτει το Πρότυπο για την καταχώρηση πρόβλεψης. Στην Ελληνική Νομοθεσία το θέμα της αναδιάρθρωσης δεν αντιμετωπίζεται με προβλέψεις. Οι πραγματοποιούμενες δαπάνες αντιμετωπίζονται ως «έξοδα πολυετούς αποσβέσεως».

Τέλος, το Πρότυπο ορίζει ακόμα και προβλέψεις για περιβαντολογικούς παράγοντες, οι οποίες καταχωρούνται μόνο αν υπάρχει νομική ή τεκμαιρόμενη δέσμευση για μελλοντική αποκατάσταση του περιβάλλοντος. Στην Ελληνική Νομοθεσία, όμως, δεν υπάρχουν ειδικοί κανόνες και οι σχετικές δαπάνες συνήθως βαρύνουν τις χρήσεις στις οποίες πραγματοποιούνται ή αντιμετωπίζονται ως έξοδα πολυετούς απόσβεσης. (Σακέλλης, 2005)

1.26 ΔΛΠ 38: ΑΥΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΥ (Intangible Assets)

Το ΔΛΠ 38 καθορίζει τρεις προϋποθέσεις, οι οποίες θα πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά, για να καταχωρηθεί ένα άυλο περιουσιακό στοιχείο. Αυτές είναι: αναγνωρισιμότητα του στοιχείου, έλεγχος του στοιχείου από την επιχείρηση, προσδοκία απόκτησης μελλοντικών οικονομικών ωφελειών από το στοιχείο. Αντιθέτως, το ΕΓΛΣ δεν θέτει σαφείς κανόνες καταχώρησης, παρά μόνο το άυλο στοιχείο καταχωρείται όταν

προσδοκάται ότι θα προσφέρει έργο μακράς αξιοποίησης.

Ακόμη, στο Πρότυπο γίνεται σαφής διαχωρισμός μεταξύ έρευνας και ανάπτυξης και ορίζεται ότι οι δαπάνες που αφορούν την έρευνα βαρύνουν τα αποτελέσματα της χρήσεως στην οποία πραγματοποιούνται, ενώ το κόστος ανάπτυξης υπάρχει δυνατότητα, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ορίζει το ΔΛΠ 38, να εγγράφεται ως κόστος κτήσης του άυλου στοιχείου. Σύμφωνα με την Ελληνική Νομοθεσία, δεν υπάρχουν σαφείς κανόνες διαχωρισμού των δαπανών ερευνών από τις δαπάνες ανάπτυξης. Συγκεκριμένα ορίζεται ότι, το κόστος των ερευνών ανάπτυξης κατά το μέρος που αποδεικνύεται ότι αφορά πραγματική παραγωγή έργου μακροχρόνιας αξιοποίησεως, μεταφέρεται στο λογαριασμό «κόστος αναπτύξεως προϊόντων (πειραματικής παραγωγής)» και αφού ολοκληρωθεί με την προσθήκη και του κόστους των άμεσων υλικών, εγγράφεται στο ενεργητικό του ισολογισμού στην κατηγορία των άυλων στοιχείων. Ενώ για το κόστος της λειτουργίας ερευνών και ανάπτυξης, κατά το μέρος που δεν αποδεικνύεται ότι αφορά πραγματική παραγωγή έργου μακροχρόνιας αξιοποίησης, μεταφέρεται στα αποτελέσματα της χρήσεως στην οποία πραγματοποιείται.

Επιπρόσθετα, κατά τα Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα η μεταγενέστερη αποτίμηση των άυλων στοιχείων γίνεται είτε στο κόστος, είτε στην εύλογη αξία τους. Σε αντίθεση με το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο, που αποτιμώνται πάντοτε στο κόστος κτήσης μειωμένο με τις σωρευτικές αποσβέσεις.

Παράλληλα, όσον αφορά την απόσβεση των άυλων περιουσιακών στοιχείων, το Πρότυπο ορίζει ότι αποσβένονται στη διάρκεια της ωφέλιμης ζωής τους, με εξαίρεση το κόστος των άυλων στοιχείων με απροσδιόριστη διάρκεια ζωής που δεν υποβάλλεται σε απόσβεση, αλλά υπόκειται σε έλεγχο απομείωσης, τουλάχιστον ετησίως. Το ΕΓΛΣ ορίζει ότι τα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας αποσβένονται με ισόποσες ετήσιες αποσβέσεις μέσα στο χρόνο της παραγωγικής χρησιμότητας κάθε άυλου στοιχείου, ενώ οι λοιπές ασώματες ακινητοποιήσεις αποσβένονται με ισόποσες ετήσιες αποσβέσεις μέσα στο χρόνο που καθορίζεται συμβατικά για τη χρησιμοποίηση του άυλου στοιχείου.

Επιπλέον, η υπεραξία δεν υποβάλλεται σε απόσβεση αλλά ελέγχεται για απομείωση της αξίας, κατά το ΔΛΠ 38. Σε αντιδιαστολή με την ελληνική Νομοθεσία που, η υπεραξία αποσβένεται είτε εφάπαξ στη χρήση που καταχωρήθηκε στα βιβλία είτε τμηματικά και ισόποσα σε μια μέγιστη περίοδο πέντε ετών.

Τέλος, σύμφωνα με το ΔΛΠ 38 οι δαπάνες που πραγματοποιεί μία επιχείρηση για να της αποφέρουν μελλοντικά οικονομικά οφέλη, από τις οποίες όμως δεν προκύπτει κανένα άυλο ή άλλο περιουσιακό στοιχείο που να συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις καταχώρησης στα βιβλία, δεν καταχωρούνται σε λογαριασμό ισολογισμού, αλλά καταχωρούνται στα έξοδα της χρήσης στην οποία πραγματοποιούνται. Το ΕΓΛΣ αντιθέτως χαρακτηρίζει αυτές τις δαπάνες ως «έξοδα πολυετούς απόσβεσης» και αποσβένονται είτε εφάπαξ στη χρήση που πραγματοποιήθηκαν, είτε τμηματικά και ισόποσα σε μία μέγιστη περίοδο πέντε ετών. (Σακέλλης,2005)

1.27 ΔΛΠ 40: ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΕ ΑΚΙΝΗΤΑ (Investments Property)

Σύμφωνα με το ΔΛΠ 40, επενδύσεις σε ακίνητα νοούνται για ακίνητα (έδαφος ή κτίριο ή μέρος κτιρίου ή αμφότερα) που κατέχονται (από τον ιδιοκτήτη ή από τον μισθωτή με βάση χρηματοδοτική μίσθωση) για να αποκομίζονται μισθώματα ή για κεφαλαιακή ενίσχυση ή για αμφότερα μάλλον, παρά για χρήση στην παραγωγή ή παροχή αγαθών ή υπηρεσιών ή για διοικητικούς σκοπούς ή πώληση κατά τη συνήθη πορεία των εργασιών της επιχείρησης. Ενώ το ΕΓΛΣ διακρίνει τα πάγια περιουσιακά στοιχεία, σε λειτουργικά (εντός εκμετάλλευσης) και μη λειτουργικά (εκτός εκμετάλλευσης) και ορίζει ότι μη λειτουργικά είναι τα πάγια στοιχεία που δεν χρησιμοποιούνται παραγωγικά για τις ανάγκες της βασικής επαγγελματικής δραστηριότητας της οικονομικής μονάδας, ούτε για τις παρεπόμενες ασχολίες αυτής. Επισημαίνεται όμως ότι ως «εκτός εκμετάλλευσης» το ΕΓΛΣ θεωρεί μόνο τα πάγια στοιχεία που δεν έχουν ακόμη τεθεί σε λειτουργία ή αυτά που τέθηκαν εκτός λειτουργίας και προκειμένου για τα ακίνητα, αυτά που δεν εκμεταλλεύονται, αλλά κατέχονται για μελλοντική χρήση ή για πώληση. Συνεπώς τα εκμισθούμενα ακίνητα, τα οποία κατά το ΔΛΠ 40 θεωρούνται ακίνητα επένδυσης, το ΕΓΛΣ τα θεωρεί ακίνητα εκμετάλλευσης, αφού χρησιμοποιούνται σε παρεπόμενες ασχολίες της επιχείρησης.

Επιπλέον, η αρχική καταχώρηση των ακινήτων επένδυσης γίνεται κατά το Πρότυπο, όπως και των ιδιοχρησιμοποιούμενων, δηλαδή στο κόστος κτήσης αυτών που, με εξαίρεση «τα έξοδα κτήσης ακινητοποιήσεων», συμπίπτει με την αξία της αρχικής καταχώρησης που ορίζει το ΕΓΛΣ.

Ακόμη, κατά το Πρότυπο μετά την αρχική καταχώρηση των επενδύσεων σε ακίνητα, η επιχείρηση έχει την ευχέρεια να τα αποτιμήσει είτε με τη μέθοδο της εύλογης αξίας, είτε με τη μέθοδο του κόστους κτήσης. Ενώ, η αρχική καταχώρηση των ακινήτων γίνεται πάντοτε στο κόστος κτήσης τους, σύμφωνα με το ΕΓΛΣ.

Επιπρόσθετα, όπως ορίζει το ΔΛΠ 40, εφαρμόζοντας τη μέθοδο της εύλογης αξίας το ακίνητο αποτιμάται στην κατά την ημερομηνία του ισολογισμού εύλογη αξία και η διαφορά μεταξύ της αξίας αυτής και της λογιστικής αξίας του ακινήτου καταχωρείται στα αποτελέσματα της χρήσεως στην οποία προέκυψε. Επίσης, δεν λογίζονται αποσβέσεις για το ακίνητο και το ακίνητο δεν εξετάζεται για απομείωση της αξίας του. Ενώ εφαρμόζοντας την μέθοδο του κόστους κτήσης, λογίζονται αποσβέσεις για το ακίνητο και το ακίνητο υπόκειται σε απομείωση της αξίας του. Η μεταγενέστερη αποτίμηση, εφόσον γίνεται στην εναλλακτική μέθοδο που προβλέπει το ΔΛΠ 40, δηλαδή στο κόστος κτήσης τους, δεν διαφέρει ουσιωδώς από τα οριζόμενα από το ΕΓΛΣ.

Το πρότυπο προσθέτει όμως, κατάλληλους λογιστικούς χειρισμούς για την μετάταξη των ακινήτων από την μία κατηγορία στην άλλη. Αντιθέτως, κάτι τέτοιο δεν προβλέπεται από την Ελληνική Νομοθεσία.

Τέλος, το Πρότυπο επιβάλλει την υποχρέωση σημαντικών πληροφοριακών στοιχείων μεταξύ των οποίων και την εύλογη αξία των ακινήτων επένδυσης όταν

εφαρμόζεται η μέθοδος του κόστους. Σε αντίθεση με την Ελληνική Νομοθεσία, που δεν απαιτεί γνωστοποιήσεις. (Σακέλλης,2005)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης αποτελούν τα τελευταία χρόνια ένα από τα σημαντικότερα θέματα στη διεθνή λογιστική και επιχειρηματική κοινότητα. Για το λόγο αυτό έχουν γίνει πολλές έρευνες σχετικά με την ποιότητα και την επιπλέον ποσότητα των πληροφοριών που παρέχεται μέσω της υιοθέτησης των διεθνών προτύπων, αλλά και για τις επιπτώσεις που έχουν στις οικονομικές καταστάσεις των επιχειρήσεων που τα υιοθετούν. Λόγω της υιοθέτησης αυτής αλλά και των διαφορετικών λογιστικών κανόνων που διέπουν κάθε χώρα, προκύπτει μια διεθνής αντιπαράθεση σχετικά με τα οφέλη της εφαρμογής των ΔΠΧΠ, καθώς ορισμένες χώρες τάσσονται υπέρ και άλλες κατά της εφαρμογής αυτής. Παρακάτω παρατίθεται μια σειρά άρθρων μέσα από τα οποία αποδεικνύεται η διεθνής αυτή αντιπαράθεση.

Σύμφωνα με το άρθρο των Barth et al. (2007), το οποίο πήρε δείγμα από 327 εταιρείες που υιοθετούσαν τα ΔΠΧΠ από το 1994 μέχρι το 2003. Το δείγμα αυτό, αποτελείται από πολλές χώρες με μεγαλύτερη εκπροσώπηση από την Ελβετία, την Κίνα και τη Γερμανία. Ακόμη, το δείγμα περιλαμβάνει μια σειρά από βιομηχανίες, με τις περισσότερες από αυτές εξειδικευμένες στην κατασκευή, τη χρηματοδότηση, την ασφάλιση και την ακίνητη περιουσία ή τις υπηρεσίες. Το άρθρο θέτει τρεις μετρητές λογιστικής ποιότητας, τη διαχείριση κερδών, την έγκαιρη αναγνώριση κερδών και την συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης. Τέλος, το άρθρο συμπεραίνει και καταλήγει στο ότι τα λογιστικά ποσά των επιχειρήσεων που εφαρμόζουν τα Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης είναι υψηλότερης ποιότητας από τις επιχειρήσεις που δεν εφαρμόζουν ΔΠΧΠ. Γενικά διαπιστώνεται ότι οι επιχειρήσεις που εφαρμόζουν τα ΔΠΧΠ εμφανίζουν μικρότερη εξομάλυνση των κερδών, λιγότερη διαχείριση κερδών προς ένα στόχο, πιο έγκαιρη αναγνώριση των ζημιών, καθώς και μια υψηλότερη συσχέτιση των λογιστικών ποσών με τις τιμές των μετοχών και των αποδόσεων τους.

Η μελέτη των Armstrong et al. (2008), ερευνά την αντίδραση της αγοράς μετοχών σε δεκαέξι γεγονότα που σχετίζονται με την εφαρμογή των ΔΠΧΠ στην Ευρώπη. Έτσι, τα γεγονότα που οδήγησαν στην υιοθέτηση των ΔΠΧΠ στην Ευρώπη προσφέρουν μια ευκαιρία για την εκτίμηση των προσδοκιών των επενδυτών σχετικά με τα καθαρά οφέλη ή το καθαρό κόστος της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ. Τα ευρήματα του άρθρου καταλήγουν ότι, οι επενδυτές προσδοκούν τα οφέλη που συνδέονται με την υιοθέτηση ΔΠΧΠ στην Ευρώπη να υπερβούν το αναμενόμενο κόστος, οφέλη τα οποία συνδέονται με τη σύγκλιση και με την αυξημένη ποιότητα της λογιστικής πληροφόρησης. Επίσης, τα ευρήματα του άρθρου υποδεικνύουν ότι οι επενδυτές προσδοκούν τα καθαρά οφέλη που συνδέονται με τις αυξήσεις στην ποιότητα των πληροφοριών, τις μειώσεις στην ασυμμετρία της πληροφόρησης και πιο αυστηρή εφαρμογή των προτύπων.

Το άρθρο των Liu et al. (2011), αναφέρει μια μελέτη που εξετάζει την επίδραση των ΔΠΧΠ στην λογιστική των ποιοτικών χαρακτηριστικών σε μια οργανωμένη αγορά, την Κίνα. Η λογιστική των ποιοτικών χαρακτηριστικών εξετάζεται για την περίοδο 2005-2008 μόνο για τις επιχειρήσεις που υποχρεωτικά ακολουθούν τα νέα πρότυπα. Τα εμπειρικά αποτελέσματα δείχνουν γενικά ότι η λογιστική των ποιοτικών χαρακτηριστικών βελτιώθηκε με μειωμένη διαχείριση των κερδών και την αυξημένη συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης της λογιστικής που θέτει μέτρα, στην Κίνα από το 2007. Οι επιχειρήσεις που ελέγχθηκαν από την εταιρεία ελέγχου (Big Four) αναμένεται να έχουν υψηλότερη ποιότητα, εφόσον πριν την αλλαγή του προτύπου αποδείχτηκε ποιοτική βελτίωση σε μικρότερο βαθμό. Περαιτέρω αναλύσεις δείχνουν ότι οι αλλαγές αυτές είναι λιγότερο πιθανό να προκύψουν από τις αλλαγές στις οικονομικές συνθήκες αλλά προκύπτουν από τις αλλαγές στα πρότυπα.

Το δείγμα του άρθρου των Oustein et al. (2008), αποτελείται από 145 επαναδιατυπώσεις των δημοσιευμένων καταστάσεων από Νορβηγικά Γενικώς Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές (ΝΓΑΛΑ) σε ΔΠΧΠ, για τις εισηγμένες επιχειρήσεις στο Χρηματιστήριο Αξιών του Όσλο στη Νορβηγία. Το άρθρο εξετάζει αν τα λογιστικά στοιχεία που προκύπτουν από τα ΔΠΧΠ συσχετίζονται πιο έντονα με χρηματιστηριακές αξίες από ότι τα αντίστοιχα στοιχεία που προκύπτουν από ΝΓΑΛΑ. Παρά το γεγονός ότι τα εμπειρικά ευρήματα δείχνουν ότι ανεπιφύλακτα η συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης των ΔΠΧΠ δεν είναι μεγαλύτερη από εκείνη των ΝΓΑΛΑ και ως εκ τούτου, δημιουργούνται κάποιες αμφιβολίες σχετικά με την υπεροχή του προσανατολισμού του ισολογισμού, τα οριακά ευρήματα αποδεικνύουν ότι τα ΔΠΧΠ έχουν οριακή συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης σε σχέση με τα ΝΓΑΛΑ. Ωστόσο, αυτά τα οφέλη θα μπορούσαν κάλλιστα να αντισταθμίσουν τα κόστη εφαρμογής, ειδικά όταν λαμβάνοντας υπόψη τα θετικά αποτελέσματα της εναρμόνισης που οδηγούν σε αυξημένη συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης σε χώρες με λιγότερο ανεπτυγμένο λογιστικό σύστημα, ένα πλεονέκτημα για όλους που επενδύουν στη διεθνή κεφαλαιαγορά.

Η μελέτη των Silva et al. (2007), μετρά την επίδραση από την εφαρμογή των ΔΠΧΠ στις οικονομικές πληροφορίες των πορτογαλικών δημοσίων εταιρειών που ανήκουν στην Eurolist από τη Euronext της Λισαβόνας. Τα αποτελέσματα της μελέτης αυτής δείχνουν μια σημαντική επίδραση της εφαρμογής των ΔΠΧΠ στις οικονομικές εκθέσεις των εισηγμένων στο χρηματιστήριο πορτογαλικών επιχειρήσεων. Σε όλα τα στοιχεία του ισολογισμού και των καταστάσεων αποτελεσμάτων χρήσεως καταχωρήθηκαν σημαντικές διαφοροποιήσεις, αυξάνοντας, σε γενικές γραμμές, η συνολική αξία των στοιχείων του ενεργητικού, του κεφαλαίου, των υποχρεώσεων και των καθαρών αποτελεσμάτων κατά 1.5%, 3.2%, 3.4% και 14.7% αντίστοιχα. Το άρθρο καταλήγει στο ότι, δεν βρέθηκε σύμπλεγμα επιχειρήσεων με σημαντικές διαφορές στον τρόπο με τον οποίο οι επιχειρήσεις προσαρμόζουν τη λογιστική τους στα ΔΠΧΠ και δεν βρέθηκε καμία σαφής απόδειξη για διαφορετικές διαδικασίες προσαρμογής μεταξύ επιχειρήσεων από διάφορους τομείς δραστηριότητας. Παρ' όλα αυτά, βρέθηκαν κάποιες ενδείξεις μιας

σχέσης μεταξύ ποσοστού διακυμάνσεις σε μερικά από τα στοιχεία του ισολογισμού και της κατάστασης αποτελεσμάτων χρήσεως λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος της επιχείρησης.

Η έρευνα της Wardhani et al. (2010) εξετάζει την επίδραση των λογιστικών προτύπων και των συστημάτων διακυβέρνησης, τόσο σε επίπεδο χώρας όσο και σε εταιρικό επίπεδο, για την ποιότητα των κερδών. Το άρθρο καλύπτει μια σειρά από ασιατικές χώρες, όπως το Χονγκ Κονγκ, την Ινδία, την Ινδονησία, την Ιαπωνία, την Κορέα, τη Μαλαισία, τις Φιλιππίνες, τη Σιγκαπούρη, την Ταϊβάν και την Ταϊλάνδη. Η μελέτη καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο βαθμός σύγκλισης των τοπικών Γενικά Αποδεκτών Λογιστικών Αρχών (ΓΑΛΑ) με τα ΔΠΧΠ και τα συστήματα διακυβέρνησης, τόσο σε επίπεδο χώρας όσο και σε εταιρικό επίπεδο, σε γενικές γραμμές παρουσιάζει θετικό αποτέλεσμα στην ποιότητα των κερδών. Ειδικότερα, η μελέτη αυτή αποδεικνύει ότι η επίδραση του βαθμού σύγκλισης των τοπικών ΓΑΛΑ με τα ΔΠΧΠ για την ποιότητα των κερδών θα είναι μεγαλύτερη για τις επιχειρήσεις σε χώρες με αδύναμη προστασία των επενδυτών. Τα λογιστικά πρότυπα που συγκλίνουν προς τα διεθνή πρότυπα θα αντικαταστήσουν την αδυναμία του νομικού συστήματος της χώρας. Η μελέτη αποδεικνύει επίσης ότι σε γενικές γραμμές η επίδραση της εταιρικής διακυβέρνησης, για να βελτιωθεί η ποιότητα των κερδών είναι υψηλότερη και σε χώρες με αδύναμη προστασία των επενδυτών. Κλείνοντας, αυτή η μελέτη απέδειξε επίσης ότι σε εταιρεία με αδύναμη εταιρική διακυβέρνηση, η υιοθέτηση των διεθνών προτύπων θα αυξήσει την ποιότητα των κερδών.

Η μελέτη των Pelucio et al. (2014), επεδίωκε να αξιολογήσει κατά πόσον οι αλλαγές στις λογιστικές πρακτικές έφεραν μείωση στην διαχείριση των κερδών μη χρηματοπιστωτικών εισηγμένων εταιρειών της Βραζιλίας, με αποτέλεσμα τη βελτίωση της ποιότητας των λογιστικών πληροφοριών. Βρέθηκε ότι η σύγκλιση με τα ΔΠΧΠ είχε ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της διαχείρισης των κερδών στη Βραζιλία μετά την πλήρη εφαρμογή των ΔΠΧΠ. Επιπλέον, μεταξύ των περιοριστικών παραγόντων στη διαχείριση των κερδών που μελετήθηκαν δηλαδή να έχουν ελεγχθεί από τις Big Four επιχειρήσεις, την εταιρική διακυβέρνηση και το ρυθμιστικό περιβάλλον, βρέθηκε ότι ο πιο αποτελεσματικός παράγοντας είναι το ρυθμιστικό περιβάλλον. Τα ευρήματα αυτά υποδηλώνουν ότι χώρες με τέτοιο νομοθετικό πλαίσιο, όπως η Βραζιλία, παρουσιάζουν λιγότερη διαχείριση κερδών σε τομείς με μεγαλύτερη επιρροή επιβολής. Εν κατακλείδι, για να περιορίσουν τη διαχείριση των κερδών σε χώρες νομοθετικού δικαίου, είναι αναγκαίο να έχουν αποτελεσματική εφαρμογή.

Οι Horton et al. (2012), ερεύνησαν εάν η υποχρεωτική υιοθέτηση των ΔΠΧΠ βελτιώνει το πληροφοριακό περιβάλλον των επιχειρήσεων. Διαπίστωσαν ότι, κατά τη διάρκεια της υποχρεωτικής μετάβασης σε ΔΠΧΠ, η ακρίβεια των προβλέψεων και άλλα μέτρα της ποιότητας του πληροφοριακού περιβάλλοντος βελτιώθηκαν σημαντικά, περισσότερο για τις εταιρείες που υιοθέτησαν τα ΔΠΧΠ υποχρεωτικά. Επιπλέον, διαπίστωσαν ότι όσο μεγαλύτερη είναι η διαφορά μεταξύ των κερδών που προκύπτουν από ΔΠΧΠ και των κερδών που προκύπτουν από τις τοπικά Γενικά Αποδεκτές Λογιστικές Αρχές, τόσο μεγαλύτερη είναι η βελτίωση στην ακρίβεια των προβλέψεων,

ενθαρρύνοντας τον ισχυρισμό τους ότι η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ είναι αυτή που προκαλεί την βελτίωση στο πληροφοριακό περιβάλλον. Ακόμη, θεωρούν ότι τα αποτελέσματα συνάδουν τόσο με τις πληροφορίες, όσο και με τις επιδράσεις της συγκρισιμότητας. Η ακρίβεια της πρόγνωσης βελτιώνεται περισσότερο για τις εταιρείες ανάλυσης, που επηρεάζονται είτε από τις πληροφορίες είτε από τα οφέλη της συγκρισιμότητας. Τέλος, παρά το γεγονός ότι δεν έχουν κανένα ισχυρισμό σε σχέση με το καθαρό κόστος ή όφελος της υιοθέτησης, τονίζουν ότι τα αποτελέσματα της συμμόρφωσης των ΔΠΧΠ δεν είναι ομοιογενή για όλες τις επιχειρήσεις, ακόμη και εντός της ίδιας χώρας.

Η παρούσα εργασία της Marquez-Ramos (2008), δείχνει ότι η διαδικασία εναρμόνισης της λογιστικής στην Ευρώπη, είναι ένας τρόπος για να μειωθεί το κόστος πληροφόρησης και η ανομοιομορφία μεταξύ των χωρών και ως εκ τούτου, ένας σημαντικός τρόπος ενθάρρυνσης του διεθνούς εμπορίου και των άμεσων ξένων επενδύσεων. Επιπλέον, τα πιθανά μακροοικονομικά οφέλη από την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, μπορεί να είναι περισσότερα στις υπό μετάβαση χώρες, δεδομένου ότι θα υποστούν σημαντικές αλλαγές στο πληροφοριακό περιβάλλον τους, λόγω της βελτίωσης της εταιρικής διαφάνειας. Στη συνέχεια, το άρθρο αναλύει ότι η εναρμόνιση των λογιστικών προτύπων μπορεί να θεωρηθεί μια στρατηγική για τη μείωση των αντιληπτών κινδύνων των επενδύσεων στο εξωτερικό. Εν ολίγοις, καταλήγει στο ότι η υιοθέτηση ενός συνόλου, υψηλής ποιότητας, εναρμονισμένων λογιστικών προτύπων προωθεί το εμπόριο και τις άμεσες ξένες επενδύσεις. Η βελτίωση των λογιστικών πληροφοριών, με τη σειρά τους, ενισχύουν την οικονομική διαφάνεια και τη συγκρισιμότητα, καθώς μειώνουν τις ασυμμετρίες πληροφόρησης και τις ανομοιομορφίες μεταξύ των παραγόντων στις διάφορες χώρες.

Η μελέτη των Hung et al. (2007), ερευνά τις επιπτώσεις των οικονομικών καταστάσεων της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ για ένα δείγμα 80 Γερμανικών επιχειρήσεων που υιοθετούν για πρώτη φορά τα ΔΠΧΠ κατά τη διάρκεια 1998-2002. Πιο συγκεκριμένα, ερευνά τις επιπτώσεις της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ επί των οικονομικών καταστάσεων τόσο από την τεκμηρίωση των αλλαγών καθιζάνει με την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ και εξετάζει τις επιπτώσεις αυτών των αλλαγών σε βασικούς χρηματοοικονομικούς δείκτες και στην ενδιαφέρουσα αξία πληροφοριών των οικονομικών καταστάσεων. Τα αποτελέσματα της παραπάνω έρευνας έχουν ως εξής: 1) το σύνολο του ενεργητικού και της λογιστικής αξίας των ιδίων κεφαλαίων, καθώς και η μεταβολή της λογιστικής αξίας και του καθαρού εισοδήματος είναι σημαντικά υψηλότερα σύμφωνα με τα ΔΠΧΠ από ότι με τα Γερμανικά Πρότυπα, 2) η λογιστική αξία διαδραματίζει περισσότερο σημαντικό ρόλο αποτίμησης στα ΔΠΧΠ από ότι στα Γερμανικά Πρότυπα και 3) οι προσαρμογές ΔΠΧΠ με τη λογιστική αξία είναι γενικά σχετική αξία, ενώ οι διορθώσεις του καθαρού εισοδήματος είναι γενικά άσχετη αξία και μπορεί ίσως να μην βλάψουν την ενδιαφέρουσα αξία. Τέλος, οι αναλύσεις απεικονίζουν μια συνεπή εικόνα των οικονομικών αποτελεσμάτων για την έγκριση των προσαρμοσμένων μετόχων ΔΠΧΠ από ένα λογιστικό σύστημα προσαρμοσμένων ενδιαφερόμενων μερών, όπως τα Γερμανικά Πρότυπα.

Μέσα από το άρθρο του Brown (2011), αναφέρεται ότι κατά τα τελευταία χρόνια

έχουν γίνει πολλές προσπάθειες για την εκτίμηση της έκτασης των οφελών από την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης αντί των εγχώριων Προτύπων μιας χώρας. Πολλές χώρες που ανακοίνωσαν σχέδια για να υιοθετήσουν τα ΔΠΧΠ αντί των Προτύπων που είχαν υποβάλει προηγουμένως, είχαν αναφερθεί σε μια σειρά από οφέλη τα περισσότερα από τα οποία είχαν να κάνουν με τις αγορές μετοχών. Γι αυτό το λόγο στην συγκεκριμένη έρευνα γίνονται παρατηρήσεις για τα οφέλη που μπορούν να βρεθούν στις χρηματοπιστωτικές αγορές αλλά και για το κόστος. Παραθέτοντας επιπλέον και μια σειρά από ερωτήσεις όπως, ποιος είναι ο ρόλος των οικονομικών λογιστικών προτύπων, ποια είναι τα οφέλη που πρέπει να αναζητήσουν οι χώρες που έχουν υιοθετήσει τα ΔΠΧΠ και άλλες. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι, η μετάβαση στα ΔΠΧΠ έχει πολλές συνέπειες τόσο για την αποτίμηση των μετοχών αλλά και για τις μετοχικές αγορές γενικότερα. Ολοκληρώνοντας, κατά τον Philip Brown “ Τα πιθανά οφέλη σε μία χώρα και το λαό της, από την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ δηλώνεται με διαφορετικούς τρόπους. Συλλογικά, μπορούν να είναι πράγματι πολύ μεγάλα, αν και χρειάζεται χρόνος από την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ μέχρι την υλοποίησή τους.”

Στο παρακάτω άρθρο των Seng Cheong et al. (2010), αναλύεται κατά πόσο η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ έχει οδηγήσει σε οποιαδήποτε αλλαγή στην ακρίβεια των προβλέψεων των κερδών και αν η μεταχείριση των άυλων περιουσιακών στοιχείων που κεφαλαιοποιούνται κατά τις περιόδους μετά ΔΠΧΠ έχουν βοηθήσει τους αναλυτές στην πρόβλεψη των μελλοντικών κερδών εταιριών στην Αυστραλία, το Χονγκ Κονγκ και τη Νέα Ζηλανδία. Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι υπάρχει σαφής βελτίωση στην ακρίβεια των προβλέψεων μετά την εισαγωγή στα ΔΠΧΠ και τα άυλα περιουσιακά στοιχεία κεφαλαιοποιούνται στις μετά-ΔΠΧΠ περιόδους, σχετίζονται αρνητικά με τα κέρδη σφάλματα πρόβλεψης. Συνοψίζοντας, τα συμπεράσματα παρέχουν κάποιες ενδείξεις ότι η μεταβολή στα λογιστικά πρότυπα, ως συνέπεια της υποχρεωτικής εφαρμογής των ΔΠΧΠ μπορούν να προσδίδουν μεγαλύτερη ποιότητα των πληροφοριών στις οικονομικές καταστάσεις.

Στο άρθρο των Duc Hong Thi Phan et al. (2013), γίνεται αναφορά στην πρόθεση του Βιετνάμ να αναθεωρήσει τα υφιστάμενα λογιστικά του πρότυπα για να υιοθετήσει τα ΔΠΧΠ. Το Βιετνάμ είναι μια χώρα που έχει μείνει πίσω καθώς έχει χάσει αρκετές δεκαετίες ανάπτυξης σε σχέση με τους γείτονές της, λόγω του πολέμου. Βέβαια τελευταία έχει επιδιώξει να είναι μια όλο και πιο δραστήρια και πετυχημένη συμμετοχή στην παγκόσμια οικονομία. Η μελέτη που έγινε στο συγκεκριμένο άρθρο εξέτασε τα οφέλη, το κόστος και τις προκλήσεις της εφαρμογής των ΔΠΧΠ στο Βιετνάμ. Από την ανάλυση των απαντήσεων φαίνεται ότι υπάρχει αισιοδοξία για τα οφέλη των ΔΠΧΠ, αν και είναι αναμενόμενο ότι θα υπάρξει σημαντικό κόστος αλλά και μεγάλες προκλήσεις κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου.

Η παρούσα μελέτη των Mark DeFond et al. (2011), παρουσιάζει την επίδραση της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ για την συγκρισιμότητα και τις διασυνοριακές επενδύσεις. Διαπιστώνεται ότι η υποχρεωτική υιοθέτηση ΔΠΧΠ έχει ως αποτέλεσμα μια μεγαλύτερη αύξηση των ξένων επενδύσεων μεταξύ των επιχειρήσεων σε χώρες με ισχυρή αξιοπιστία

εφαρμογής που παρουσιάζουν σχετικά μεγάλες αυξήσεις στην ομοιομορφία. Με τα παραπάνω διαπιστώνεται ότι η ιδιοκτησία ξένων αμοιβαίων κεφαλαίων αυξάνεται όταν η υποχρεωτική υιοθέτηση των ΔΠΧΠ οδηγεί σε βελτιωμένη συγκρισιμότητα. Βέβαια μια πρόσθετη ανάλυση δείχνει ότι η βελτιωμένη συγκρισιμότητα που συνδέεται με την υποχρεωτική υιοθέτηση των ΔΠΧΠ δεν αυξάνει την εγχώρια ιδιοκτησία αμοιβαίων κεφαλαίων. Καταλήγοντας, τα ευρήματα δείχνουν ότι οι επιδράσεις της βελτίωσης της συγκρισιμότητας που συνδέονται με την υποχρεωτική υιοθέτηση ΔΠΧΠ στις διασυννοριακές επενδύσεις, εξαρτώνται τόσο από το θεσμικό περιβάλλον που διαμορφώνει τα κίνητρα υποβολής εκθέσεων των επιχειρήσεων και από την έκταση της αύξησης του αριθμού των συνομήλικων βιομηχανιών που χρησιμοποιούν τα ίδια λογιστικά πρότυπα.

Η μελέτη που γίνεται στο άρθρο του Kargin (2013), ερευνά τη σχετική αξία των λογιστικών πληροφοριών σε προ και μετά ΔΠΧΠ οικονομικές περιόδους, σε εισηγμένες Τουρκικές εταιρείες από το 1998-2011. Τα αποτελέσματα της έρευνας δείχνουν ότι η συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης έχει βελτιωθεί στη μετά ΔΠΧΠ περίοδο (2005-2011) σχετικά με τις λογιστικές αξίες, ενώ βελτίωση δεν έχει παρατηρηθεί στη συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης των κερδών.

Το άρθρο του Forst (2014), αναφέρεται στην εφαρμογή των ΔΠΧΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στην επιβίωση των λογιστικών οικογενειών. Πιο συγκεκριμένα, εξετάζονται οκτώ επιλογές εφαρμογής ΔΠΧΠ στη διάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, χώρες μέλη σύμφωνα με τους ΔΠΧΠ κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το 2002. Η μελέτη αποδεικνύει στατιστικά σημαντικές διαφορές στην εφαρμογή των ΔΠΧΠ για τις οικονομικές και τις μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις. Η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου δεν οδήγησε σε κατάρρευση των παραδοσιακών λογιστικών οικογενειών. Αντιθέτως, τα στοιχεία δείχνουν ότι οι παραδοσιακές λογιστικές ταξινομήσεις διαπερνούν τις ΔΠΧΠ αποφάσεις εφαρμογής χωρών. Οι παραδοσιακές λογιστικές ταξινομήσεις δεν έχουν συνεπώς καταστεί άνευ αντικειμένου, αλλά παραμένουν χρήσιμες για να εξηγήσουν και να προβλέψουν την εφαρμογή των ΔΠΧΠ.

Ο σκοπός της παρούσας μελέτης των Tendeloo et al. (2005), ήταν να εξετάσει κατά πόσον η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ σχετίζεται με λιγότερη διαχείριση κερδών. Η μελέτη αυτή βασίζεται σε ένα δείγμα από Γερμανικές εταιρείες, μια χώρα που έχει ένα νομικό πλαίσιο με χαμηλή προστασία για τα δικαιώματα των επενδυτών. Τα αποτελέσματα της μελέτης αυτής, μας δείχνουν ότι χωρίς την χρησιμοποίηση των αφανών αποθεματικών για τη διαχείριση των κερδών, οι εταιρείες που εφαρμόζουν τα ΔΠΧΠ έχουν στραφεί περισσότερο προς τη διακριτική ευχέρεια των δεδουλευμένων για να διαχειρίζονται τα κέρδη τους. Επιπλέον, φαίνεται ότι οι εταιρείες που έχουν υιοθετήσει ΔΠΧΠ ασχολούνται περισσότερο με την εξομάλυνση των κερδών, αλλά αυτή η αύξηση στην εξομάλυνση των κερδών με την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, μειώνεται σημαντικά όταν η εταιρεία έχει σύστημα ελέγχου. Ωστόσο, όταν τα αφανή αποθεματικά λαμβάνονται υπόψη, οι εταιρείες που

υιοθετούν τα ΔΠΧΠ δεν παρουσιάζουν διαφορετική συμπεριφορά στην διαχείριση των κερδών σε σύγκριση με εταιρείες που υποβάλλουν τις εκθέσεις τους βάση του Γερμανικού προτύπου. Κλείνοντας το άρθρο συμπεραίνει ότι σε γενικές γραμμές οι εταιρείες που υιοθέτησαν τα ΔΠΧΠ, δεν συνδέονται με λιγότερη διαχείριση κερδών.

Ο σκοπός του άρθρου των Hannah et al. (2013), είναι να εξετάσει τις απόψεις των ενδιαφερομένων σε εθνικό επίπεδο, στο Ηνωμένο Βασίλειο και την Ιταλία, σχετικά με τις δαπάνες και τα οφέλη για την εφαρμογή των ΔΠΧΠ και να καθορίσει εάν χώρες με διαφορετικό κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό υπόβαθρο έχουν διαφορετικές εμπειρίες κατά τη συμμόρφωση με τα ΔΠΧΠ. Τα αποτελέσματα του άρθρου παρέχουν ενδείξεις ότι οι εμπειρίες του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιταλίας των εθνικών ενδιαφερομένων μερών, στην διαδικασία εφαρμογής των ΔΠΧΠ διέφεραν. Συνολικά η έρευνα αυτή έχει ενδείξεις ότι η εφαρμογή των διεθνών προτύπων ποικίλλει από χώρα σε χώρα, η οποία επηρεάζει άμεσα την πολιτική διαδικασία καθορισμού προτύπων, καθιστά πιο περίπλοκη και δαπανηρή από ότι σε εθνικό επίπεδο. Το IASB οφείλει να αναγνωρίσει ότι μεμονωμένες οι χώρες έχουν μια μοναδική σκοπιά των ενδιαφερόμενων μερών, που μπορούν να καταστήσουν τα πρότυπα πιο δύσκολα στην κατανόηση ή στην προσαρμογή τους σε άλλες χώρες. Έτσι, οι φορείς καθορισμού των προτύπων θα πρέπει να έχουν επίγνωση του κόστους και των οφελών των προτύπων που θέτουν από μια χώρα με την προοπτική άλλης χώρας.

Η παρούσα μελέτη των Tsiouridou et al. (2012), διερευνά τον ρόλο των ελεγκτών σε μια δυνητική έγκριση της καιροσκοπικής συμπεριφοράς των διαχειριστών, δηλαδή την διαχείριση κερδών στην μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ περίοδο, από το 2005 έως το 2009, στην Ελλάδα. Ως πληρεξούσιο για τη διαχείριση των κερδών χρησιμοποιείται η διακριτική ευχέρεια των δεδουλευμένων και ως πληρεξούσια για τις ελεγκτικές αναφορές, χρησιμοποιείται το μέγεθος της επιχείρησης ελέγχου και ο τύπος της ελεγκτικής γνώμης. Χρησιμοποιώντας ένα δείγμα εταιρειών που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, το άρθρο διαπιστώνει ότι το μέγεθος της ελεγκτικής εταιρείας δεν επηρεάζει το επίπεδο της διαχείρισης των κερδών καθώς και την ελεγκτική γνώμη, η οποία δεν έχει εκδοθεί ως απάντηση στην καιροσκοπική συμπεριφορά της διοίκησης. Η ερμηνεία των αποτελεσμάτων εξαρτάται από το Ελληνικό πλαίσιο, όπου παρά τις βελτιώσεις στην αξιοπιστία, τη διαφάνεια, τη συγκρισιμότητα υπό όρους συντηρητισμού και την συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης, με την εφαρμογή των ΔΠΧΠ, η οικονομική συγκόλληση των ελεγκτών με τους πελάτες τους είναι ισχυρή, η προστασία των επενδυτών είναι χαμηλή, οι μηχανισμοί επιβολής είναι αδύναμοι και υπάρχει αδύναμη διαδικασία εκδίκασης και απώλεια φήμης, ακόμη και την περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ.

Το άρθρο της Rudra (2012), αναφέρεται στην Ινδία. Όντας μια αναδυόμενη αγορά παρέχει μια μοναδική ευκαιρία να εξεταστεί κατά πόσον η υιοθέτηση των διεθνών προτύπων συνδέεται με μειωμένη διαχείριση των κερδών. Τα αποτελέσματα της έρευνας έρχονται σε αντίθεση, με τα περισσότερα από τα προηγούμενα ευρήματα βασιζόμενα σε αναπτυσσόμενες χώρες, τα οποία υποδεικνύουν ότι οι επιχειρήσεις που υιοθετούν τα διεθνή

πρότυπα είναι πιο πιθανό να εξομαλύνουν τα κέρδη τους σε σύγκριση με τις επιχειρήσεις που δεν τα υιοθετούν. Από τα ευρήματα της έρευνας αυτής συμπεραίνουμε ότι, εστιάζοντας μόνο στα λογιστικά πρότυπα είναι παραπλανητικό και ελλιπές. Είναι γενικά αποδεκτό ότι η ποιότητα των ΔΠΧΠ είναι καλύτερη από τα περισσότερα εγχώρια λογιστικά πρότυπα και γι' αυτό αναμένεται η λογιστική ποιότητα να είναι καλύτερη, μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ. Όμως, διαπιστώθηκε ότι παρόλο που τα λογιστικά πρότυπα μπορούν να ελέγξουν την διαχείριση των κερδών σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτό δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι μια χώρα με υψηλής ποιότητας λογιστικά πρότυπα, θα έχει επίσης υψηλής ποιότητας δημοσιευμένες χρηματοοικονομικές πληροφορίες και ως εκ τούτου χαμηλότερη διαχείριση κερδών.

Η έρευνα που διεξήχθη από τους Karampinis et al. (2009), εξετάζει την επιβολή των ΔΠΧΠ στο δυσμενές περιβάλλον της Ελλάδας και παραθέτει τα αποτελέσματα που προκύπτουν πριν και μετά την υιοθέτηση των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης. Η έρευνα είχε ως στόχο να εξετάσει και να διερευνήσει τις επιπτώσεις των ΔΠΧΠ στα δύο βασικά χαρακτηριστικά της λογιστικής εισοδήματος, τη συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης και τον συντηρητισμό υπό όρους. Μετά την ανάλυση των δεδομένων που κάλυπταν την περίοδο 2002-2007 δηλαδή τα τρία φορολογικά έτη πριν την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ και τα τρία έτη μετά από αυτά, η έρευνα κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, λόγω του δυσμενούς περιβάλλοντος που βρίσκεται η Ελλάδα, βρίσκονται ελάχιστα εμπειρικά στοιχεία που να επιβεβαιώνουν ότι η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ έχει σημαντική επίπτωση στη συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης και εξαρτάται από το συντηρητισμό των λογιστικών εισοδημάτων. Υποδηλώνεται με άλλα λόγια, ότι η υιοθέτηση λογιστικών προτύπων υψηλής ποιότητας σε δυσμενείς ρυθμίσεις δεν επαρκούν για να εγγραφούν ουσιαστικές αλλαγές.

Η έρευνα των Callao et al. (2007), επικεντρώνεται στη διαδικασία προσαρμογής της Ισπανίας στην υιοθέτηση των ΔΠΧΠ. Έχει ως στόχο να διαπιστώσει εάν οι οικονομικές καταστάσεις των Ισπανικών επιχειρήσεων είναι παρεμφερές όταν από κάποιους εφαρμόζονται ΔΠΧΠ και από άλλους Ισπανικά Πρότυπα αλλά και να προσδιορίσει την επίδραση της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ για την σημασία χρηματοοικονομικής πληροφόρησης στην Ισπανία. Κατά τη διάρκεια της μελέτης εντοπίζονται πολλές διαφορές ως προς την προετοιμασία του Ισολογισμού και τον υπολογισμό του εισοδήματος. Αυτές οι διαφορές προκύπτουν καθώς τα Ισπανικά Πρότυπα είναι ελάχιστα αναπτυγμένα σε ορισμένους τομείς και από την άλλη τα ΔΠΧΠ σε ορισμένες περιπτώσεις επιτρέπουν περισσότερες από μία επιλογές για λογιστικούς χειρισμούς. Τα αποτελέσματα της μελέτης δείχνουν ότι η εικόνα των εισηγμένων Ισπανικών επιχειρήσεων διαφέρει σημαντικά κατά τα ΔΠΧΠ, παρά κατά την εφαρμογή των Ισπανικών Προτύπων κατά την σύνταξη των οικονομικών πληροφοριών. Για την ύπαρξη σύγκλισης μεταξύ των Ισπανικών Προτύπων και των ΔΠΧΠ θα βοηθούσε εάν οι Ισπανικοί φορείς καθορισμού Προτύπων βελτίωναν τη διαδικασία της μεταρρύθμισης του Γενικού Λογιστικού Σχεδίου σύμφωνα με τα αποτελέσματα της μελέτης.

Το άρθρο των Jeanjean et al. (2008), αναλύει την επίδραση από την υποχρεωτική

εισαγωγή των ΔΠΧΠ σχετικά με την ποιότητα των κερδών. Η έρευνα εστιάζει σε τρεις χώρες, την Αυστραλία, την Γαλλία και το Ηνωμένο Βασίλειο και στο κατά πόσο έχουν καταφέρει τα κέρδη τους να αποφύγουν λιγότερο κάθε απώλεια μετά την εφαρμογή των ΔΠΧΠ σε σχέση με πριν από αυτά. Η σημασία των μετοχικών αγορών είναι υψηλή στην Αυστραλία και το Ηνωμένο Βασίλειο, αλλά λιγότερο έντονη στην Γαλλία. Επομένως θεωρείτε ότι η διεισδυτικότητα της διαχείρισης των κερδών δεν μειώθηκε με την εισαγωγή των ΔΠΧΠ, και στην πραγματικότητα αυξήθηκε στην Γαλλία. Τα ευρήματα αυτά υποδηλώνουν ότι η μετάβαση στα ΔΠΧΠ δεν ήταν σημαντικός φορέας της βελτίωσης όσον αφορά την ποιότητα των κερδών. Ως εκ τούτου προκύπτει ότι η κοινή χρήση των ΔΠΧΠ δεν αποτελεί επαρκή προϋπόθεση για να δημιουργηθεί μια κοινή γλώσσα μεταξύ των επιχειρήσεων. Κλείνοντας διαπιστώνεται ότι τα κίνητρα της διαχείρισης και οι εθνικοί θεσμικοί παράγοντες διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση χαρακτηριστικών χρηματοοικονομικής πληροφόρησης, ίσως πιο σημαντικό από ότι τα λογιστικά πρότυπα μόνα τους.

Στο άρθρο των Clarkson et al. (2011), διερευνάται η επίδραση της εφαρμογής των ΔΠΧΠ στην Ευρώπη και στην Αυστραλία σχετικά με τη σημασία της λογιστικής αξίας και των κερδών αποτίμησης ιδίων κεφαλαίων. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα, μετά τον έλεγχο για τη μη γραμμικότητα δεν υπάρχει καμία αλλαγή στη συσχέτιση μεταξύ της λογιστικής αξίας, των κερδών και της τιμής.

Το άρθρο των Henry et al. (2012), συγκρίνει το περιεχόμενο των πληροφοριών των οικονομικών καταστάσεων με βάση τα ΔΠΧΠ και με εκείνες που βασίζονται στα Φιλανδικά Λογιστικά Πρότυπα. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι τα κέρδη σύμφωνα με τα ΔΠΧΠ δεν είναι πιο επίκαιρα από τα κέρδη των Φιλανδικών Λογιστικών Προτύπων. Επιπλέον, οι λογιστικές αξίες των περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων που μετρώνται σύμφωνα με τα ΔΠΧΠ δεν είναι περισσότερο σχετικές ως προς τη συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης από τα εγχώρια λογιστικά πρότυπα. Επιπρόσθετα, οι αναλύσεις αποκαλύπτουν ότι τα κέρδη από τα ΔΠΧΠ παρέχουν οριακά μεγαλύτερη περιεκτικότητα σε πληροφορίες από τα κέρδη των εγχώριων προτύπων για την πρόβλεψη των μελλοντικών ταμειακών ροών. Συνολικά, τα ευρήματα υποδηλώνουν ότι η υποχρεωτική υιοθέτηση ΔΠΧΠ μπορεί να μην είναι η βέλτιστη.

Το άρθρο των Chalmers et al. (2009), ερευνά εάν η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ επηρεάζει την σχέση των δημοσιευμένων κερδών και της λογιστικής αξίας των ιδίων κεφαλαίων προς την αγοραία αξία των ιδίων κεφαλαίων, στην Αυστραλία. Κατά την περίοδο 1990-2007, τα κέρδη των Αυστραλιανών επιχειρήσεων έγιναν περισσότερο σχετικά ως προς την συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης, όταν υιοθέτησαν τα ΔΠΧΠ, ενώ η συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης της λογιστικής αξίας των ιδίων κεφαλαίων δεν άλλαξε σημαντικά. Παρόλα αυτά, η επίμονη αύξηση των κερδών κατά την περίοδο της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ τουλάχιστον εν μέρει εξηγεί την αλλαγή. Ενώ η συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης της λογιστικής αξίας των ιδίων κεφαλαίων δεν άλλαξε, οι κλίσεις των συντελεστών των διαφόρων κατηγοριών των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού ήταν διαφορετικές το 2005, σε σύγκριση με τα

προηγούμενα δέκα χρόνια, γεγονός που υποδηλώνει μια αλλαγή στην συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης των στοιχείων της χρηματοοικονομικής πληροφόρησης κατά το χρόνο της εφαρμογής των ΔΠΧΠ. Τα αποτελέσματα του άρθρου δείχνουν ότι η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ επιδρά στις συσχετίσεις μεταξύ των οικονομικών πληροφοριών και την αξία της αγοράς.

Το άρθρο των Daske et al. (2013), εξετάζει τις οικονομικές επιπτώσεις που σχετίζονται με προαιρετικές και υποχρεωτικές υιοθεσίες ΔΠΧΠ/ΔΠΧΠ σε όλο τον κόσμο. Η έρευνα επικεντρώνεται στις συνέπειες της ετερογένειας σε επίπεδο επιχειρήσεων, αναγνωρίζοντας ότι οι επιχειρήσεις μπορούν να διαφέρουν ως προς τα κίνητρα και τους τρόπους για να υιοθετήσουν τα ΔΠΧΠ. Η ετερογένεια συνάγεται με την πιθανότητα διαφορών μεταξύ των επιχειρήσεων, δηλαδή σε αυτές που υιοθετούν νέα πρότυπα μόνο κατά όνομα δηλαδή χωρίς να κάνουν ουσιαστικές αλλαγές στις πολιτικές εκθέσεις τους και σε αυτές που υιοθετούν τα πρότυπα ως μέρος μιας ευρύτερης στρατηγικής για την ενίσχυση δέσμευσης τους υπέρ της διαφάνειας. Στη συνέχεια, αναλύεται κατά πόσο η εθελοντική υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, συνδέεται με αύξηση της ρευστότητας της αγοράς και με χαμηλότερο κόστος κεφαλαίου σε σχέση με τις τοπικές επιχειρήσεις. Εξετάζοντας τρία μέτρα των οικονομικών αποτελεσμάτων, την επίδραση των τιμών των συναλλαγών, την εξάπλωση του ποσοστού προσφοράς-ζήτησης και το τεκμαρτό κόστος του κεφαλαίου, εντοπίζονται ελάχιστες ενδείξεις ότι η εθελοντική υιοθέτηση ΔΠΧΠ έχει ευεργετικά αποτελέσματα στην κεφαλαιαγορά. Όσον αφορά τη 'serious' και την 'label' υιοθέτηση, η πρώτη εμφανίζει οικονομικά και στατιστικά μικρότερη επίδραση των τιμών των συναλλαγών, της προσφοράς-ζήτησης και του κόστους του κεφαλαίου σε σχέση με την 'label' υιοθέτηση και τις τοπικές επιχειρήσεις.

Το παρακάτω άρθρο των Bruggeman et al. (2013), εξετάζει τα εμπειρικά στοιχεία με τις οικονομικές συνέπειες της υποχρεωτικής υιοθέτησης των ΔΠΧΠ στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γίνεται διάκριση μεταξύ προβλεπόμενων και απρόβλεπτων συνεπειών της υποχρεωτικής εφαρμογής των ΔΠΧΠ. Η εμπειρική έρευνα σχετικά με τις προβλεπόμενες συνέπειες αποτυγχάνει γενικά να τεκμηριώσει την αύξηση της συγκρισιμότητας και της διαφάνειας των οικονομικών καταστάσεων. Αντίθετα, υπάρχουν πολλές ενδείξεις θετικών συνεπειών στις αγορές κεφαλαίου και σε μακροχρόνιο επίπεδο. Η έρευνα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι τόσο οι προβλεπόμενες όσο και οι απρόβλεπτες συνέπειες πρέπει να εξεταστούν περαιτέρω προκειμένου να αξιολογηθεί το κόστος και τα οφέλη της υποχρεωτικής εφαρμογής των ΔΠΧΠ.

Μελετώντας ένα τυχαίο δείγμα άρθρων, καταλήγουμε στο ότι η εφαρμογή των ΔΠΧΠ, σε ορισμένες χώρες έχει θετικά αποτελέσματα ενώ σε άλλες έχει αρνητικές επιπτώσεις. Πιο συγκεκριμένα, χώρες όπως η Ελβετία, η Κίνα, η Νορβηγία, η Πορτογαλία, η Βραζιλία, το Βιετνάμ, η Τουρκία και ορισμένες Ασιατικές χώρες όπως το Χονγκ Κονγκ, την Ινδονησία, την Ιαπωνία, την Κορέα, τη Μαλαισία, τις Φιλιππίνες, τη Σιγκαπούρη, την Ταϊβάν, την Ταϊλάνδη και την Νέα Ζηλανδία, παρουσίασαν βελτίωση μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ. Μερικά από τα θετικά αποτελέσματα που διαπιστώσαμε ότι επέφερα η εφαρμογή των ΔΠΧΠ είναι η μικρότερη εξομάλυνση κερδών, η λιγότερη διαχείριση

κερδών προς ένα στόχο, πιο έγκαιρη αναγνώριση των ζημιών, υψηλότερη συσχέτιση των λογιστικών ποσών με τις τιμές των μετοχών και των αποδόσεων τους καθώς και καλύτερη συνάφεια λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης. Επίσης, εντοπίσαμε βελτίωση της λογιστικής των ποιοτικών χαρακτηριστικών, βελτίωση στην ποιότητα των κερδών καθώς και στην ποιότητα των λογιστικών πληροφοριών. Ακόμη, παρουσιάστηκε μια αύξηση της συνολικής αξίας του ενεργητικού, των κεφαλαίων, των υποχρεώσεων, των καθαρών αποτελεσμάτων αλλά και αύξηση των οφελών. Τέλος, υπήρξε βελτίωση στην ακρίβεια των προβλέψεων των κερδών.

Αντιθέτως σε άλλες χώρες όπως το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ιταλία, η Γαλλία και η Φιλανδία η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ είχε αρνητικές επιπτώσεις. Ορισμένα αποτελέσματα που παρατηρήσαμε στις χώρες αυτές είναι ότι δεν παρουσιάστηκε λιγότερη διαχείριση των κερδών, η υιοθέτηση τους ήταν πιο περίπλοκη και δαπανηρή. Ακόμη δεν βελτιώθηκε η ποιότητα των κερδών καθώς επίσης και τα αποτελέσματα τους δεν ήταν πιο σχετικά ως προς την συνάφεια της λογιστικής πληροφόρησης για σκοπούς αποτίμησης. Ενώ σε άλλες χώρες όπως η Ελλάδα και η Ισπανία, η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ δεν είχε θετικά αποτελέσματα γιατί στις εν λόγω χώρες δεν ήταν κατάλληλο το θεσμικό πλαίσιο. Τέλος, σε ορισμένες χώρες όπως η Γερμανία, η Ινδία και η Αυστραλία οι απόψεις δίστανται ως προς τα οφέλη της υιοθέτησης των ΔΠΧΠ, κάποια άρθρα υποστηρίζουν ότι οι χώρες αυτές είχαν θετικά αποτελέσματα ενώ άλλα όχι.

Κλείνοντας, λαμβάνοντας υπόψιν το τυχαίο δείγμα που πήραμε, συμπεραίνουμε ότι δεν μπορούμε να υποστηρίξουμε με βεβαιότητα ότι η υιοθέτηση των ΔΠΧΠ έχει θετικές ή αρνητικές επιδράσεις στις επιχειρήσεις. Αυτό συμβαίνει διότι το οικονομικό περιβάλλον της κάθε χώρας, πόσο μάλλον της κάθε επιχείρησης είναι διαφορετικό. Καθώς επίσης, και οι μετρητές που τέθηκαν στις έρευνες που διεξάχθηκαν διέφεραν από άρθρο σε άρθρο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΕΜΠΕΙΡΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Στο κεφάλαιο αυτό γίνεται ανάλυση για 217 επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα από το 2000 μέχρι το 2014. Θέτουμε ως ανεξάρτητες μεταβλητές το καθαρό εισόδημα ανά μετοχή και την λογιστική αξία ανά μετοχή και ως εξαρτημένη μεταβλητή την τιμή, που είναι διαθέσιμη 30/6 του επόμενου έτους από το τρέχων έτος. Αρχικά τρέχουμε παλινδρομήσεις για κάθε έτος ξεχωριστά. Στην συνέχεια, οριοθετούμε μια περίοδο από το 2000 μέχρι το 2004 ως περίοδο πριν την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ και άλλη μια από το 2005 μέχρι το 2014 ως περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ. Τρέχουμε συνολικές παλινδρομήσεις για τις περιόδους αυτές καθώς επίσης και μια παλινδρόμηση χωρίς το 2005, δηλαδή από το 2006 μέχρι το 2014 και άλλη μια χωρίς το 2005 και το 2006, δηλαδή από το 2007 μέχρι το 2014. Ακόμη, τρέχουμε συνολικές παλινδρομήσεις για τις περιόδους πριν και μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, αφαιρώντας από το δείγμα τις ζημιογόνες επιχειρήσεις. Ως ζημιογόνες θεωρούμε τις επιχειρήσεις που έχουν αρνητική λογιστική αξία. Τέλος, καταλήγουμε σε δικά μας συμπεράσματα.

ΈΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2000 – PRICE 2001

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,811254368
R Τετράγωνο	0,658133649
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,654063812
Τυπικό σφάλμα	5,700095902
Μέγεθος δείγματος	171

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>
Παλινδρόμηση	2	10508,27299	5254,136495	161,710055	6,98126E-40
Υπόλοιπο	168	5458,503674	32,4910933		
Σύνολο	170	15966,77666			

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	1,731848933	0,524614751	3,301182302	0,00117598	0,69616228	2,767535586
Μεταβλητή X 1	0,002268377	0,003391446	0,66885266	0,50450751	-0,004426964	0,008963719
Μεταβλητή X 2	1,525095255	0,084806867	17,98315758	5,2972E-41	1,357670797	1,692519713

ΈΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2001 – PRICE 2002

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,85623269
R Τετράγωνο	0,733134419
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,730280241
Τυπικό σφάλμα	3,893044568
Μέγεθος δείγματος	190

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>
Παλινδρόμηση	2	7785,946263	3892,973132	256,863653	2,28221E-54
Υπόλοιπο	187	2834,133853	15,15579601		
Σύνολο	189	10620,08012			

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	1,273803787	0,345354942	3,688390203	0,00029573	0,592511389	1,955096184
Μεταβλητή X 1	4,195568137	0,68349072	6,138441991	4,8781E-09	2,847224812	5,543911463
Μεταβλητή X 2	0,959574586	0,068078508	14,09511784	3,2591E-31	0,825274004	1,093875167

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2002 – PRICE 2003

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,655054037
R Τετράγωνο	0,429095791
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,423179685
Τυπικό σφάλμα	5,127362032
Μέγεθος δείγματος	196

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	3813,610064	1906,805032	72,5301078	3,22369E-24	
Υπόλοιπο	193	5073,939392	26,28984141			
Σύνολο	195	8887,549455				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	2,093312538	0,432925846	4,835268117	2,7094E-06	1,239439199	2,947185877
Μεταβλητή X 1	8,256987155	1,063560754	7,763531256	4,7154E-13	6,159292639	10,35468167
Μεταβλητή X 2	0,075788941	0,11285895	0,671536828	0,50268159	-0,146806335	0,298384218

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2003 – PRICE 2004

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,759231211
R Τετράγωνο	0,576432031
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,572131849
Τυπικό σφάλμα	4,430526246
Μέγεθος δείγματος	200

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	5262,618021	2631,30901	134,048274	1,78618E-37	
Υπόλοιπο	197	3867,023875	19,62956282			
Σύνολο	199	9129,641896				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	1,450468822	0,371456223	3,904817671	0,00012948	0,71792781	2,183009834
Μεταβλητή X 1	8,981045641	0,7787001	11,5333819	7,5361E-24	7,445387536	10,51670375
Μεταβλητή X 2	0,208532412	0,081355191	2,563234232	0,01111619	0,048093548	0,368971275

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2004 – PRICE 2005

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,886626562
R Τετράγωνο	0,78610666
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,783978368
Τυπικό σφάλμα	2,895626299
Μέγεθος δείγματος	204

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>
Παλινδρόμηση	2	6193,915786	3096,957893	369,360352	4,83977E-68
Υπόλοιπο	201	1685,314985	8,384651665		
Σύνολο	203	7879,230771			

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	1,120238286	0,246690633	4,541065349	9,6358E-06	0,633804701	1,60667187
Μεταβλητή X 1	8,297906778	0,436806038	18,99677673	9,4837E-47	7,436596706	9,159216851
Μεταβλητή X 2	0,153413802	0,057357174	2,674709915	0,00809522	0,040314835	0,266512768

ΈΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2005 – PRICE 2006

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,877630408
R Τετράγωνο	0,770235134
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,76797144
Τυπικό σφάλμα	3,698492971
Μέγεθος δείγματος	206

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>
Παλινδρόμηση	2	9308,620758	4654,31	340,256	1,48009E-65
Υπόλοιπο	203	2776,806602	13,67885		
Σύνολο	205	12085,42736			

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	1,188795492	0,313224364	3,795348	0,000195	0,571205124	1,806385861
Μεταβλητή X 1	5,809631143	0,570483138	10,1837	6,13E-20	4,684798814	6,934463473
Μεταβλητή X 2	0,569905035	0,086328366	6,601596	3,48E-10	0,399689773	0,740120298

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2006 – PRICE 2007

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,703774034
R Τετράγωνο	0,495297891
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,490349831
Τυπικό σφάλμα	6,987466281
Μέγεθος δείγματος	207

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	βαθμοί ελευθερίας	SS	MS	F	Σημαντικότητα F	
Παλινδρόμηση	2	9774,644644	4887,322322	100,0994132	5,12368E-31	
Υπόλοιπο	204	9960,235747	48,82468503			
Σύνολο	206	19734,88039				

	Συντελεστές	Τυπικό σφάλμα	t	τιμή-P	Κατώτερο 95%	Υψηλότερο 95%
Τεταγμένη επί την αρχή	2,504049863	0,608810442	4,113020555	5,66191E-05	1,303682154	3,704417573
Μεταβλητή X 1	0,033477145	0,686937133	0,048733929	0,961179016	-1,320929902	1,387884193
Μεταβλητή X 2	1,319481553	0,151373105	8,716750249	9,98532E-16	1,021025129	1,617937978

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2007 – PRICE 2008

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,798724993
R Τετράγωνο	0,637961614
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,634463659
Τυπικό σφάλμα	5,007112342
Μέγεθος δείγματος	210

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	9145,026001	4572,513	182,3812878	2,1434E-46	
Υπόλοιπο	207	5189,733019	25,071174			
Σύνολο	209	14334,75902				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	1,510380261	0,400218971	3,773884727	0,00020987	0,721352424	2,299408097
Μεταβλητή X 1	2,696038417	0,599287299	4,498741125	1,13882E-05	1,514549294	3,877527541
Μεταβλητή X 2	0,757172935	0,07313134	10,35360401	1,64255E-20	0,612995204	0,901350665

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2008 – PRICE 2009

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,828099839
R Τετράγωνο	0,685749343
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,682575094
Τυπικό σφάλμα	3,653951712
Μέγεθος δείγματος	201

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	5768,727235	2884,363617	216,0351414	1,69959E-50	
Υπόλοιπο	198	2643,569896	13,35136311			
Σύνολο	200	8412,297131				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,717300822	0,293075747	2,44749294	0,015256969	0,13935034	1,295251305
Μεταβλητή X 1	0,889971501	0,276530875	3,218344064	0,001506572	0,344647794	1,435295208
Μεταβλητή X 2	0,669763999	0,042625828	15,71263322	1,18129E-36	0,585705123	0,753822875

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2009 – PRICE 2010

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,856827342
R Τετράγωνο	0,734153094
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,731426459
Τυπικό σφάλμα	3,103654561
Μέγεθος δείγματος	198

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	5187,240581	2593,62029	269,2524347	7,97227E-57	
Υπόλοιπο	195	1878,370969	9,632671634			
Σύνολο	197	7065,611549				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,919629899	0,260810499	3,526046313	0,000525757	0,405258388	1,434001411
Μεταβλητή X 1	5,313072943	0,525201727	10,11625184	1,31901E-19	4,277267992	6,348877894
Μεταβλητή X 2	0,157351013	0,061897985	2,54210236	0,011795992	0,03527556	0,279426467

ΈΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2010 – PRICE 2011

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,89429721
R Τετράγωνο	0,7997675
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,797614462
Τυπικό σφάλμα	2,517958411
Μέγεθος δείγματος	189

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	4710,198721	2355,09936	371,4600642	1,10335E-65	
Υπόλοιπο	186	1179,261308	6,340114557			
Σύνολο	188	5889,460029				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,466784013	0,206129065	2,264523025	0,024695719	0,06013258	0,873435447
Μεταβλητή X 1	5,201797359	0,468625681	11,1001116	2,71508E-22	4,277292581	6,126302136
Μεταβλητή X 2	0,335686248	0,04163974	8,061679636	8,91603E-14	0,253539365	0,417833131

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2011 – PRICE 2012

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,954026457
R Τετράγωνο	0,910166482
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,909145646
Τυπικό σφάλμα	2,19217858
Μέγεθος δείγματος	179

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	8569,331734	4284,665867	891,5898177	7,99061E-93	
Υπόλοιπο	176	845,7938591	4,805646927			
Σύνολο	178	9415,125593				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,205349584	0,181208052	1,133225489	0,258660914	-0,152270731	0,562969898
Μεταβλητή X 1	5,988258453	0,372930031	16,0573243	2,57172E-36	5,252268227	6,724248679
Μεταβλητή X 2	0,233823104	0,044870443	5,211071922	5,21438E-07	0,145269744	0,322376464

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2012 – PRICE 2013

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,983402333
R Τετράγωνο	0,967080149
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,966685899
Τυπικό σφάλμα	2,095766613
Μέγεθος δείγματος	170

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	21547,99738	10773,99869	2452,963485	1,6134E-124	
Υπόλοιπο	167	733,5036954	4,392237697			
Σύνολο	169	22281,50107				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,434773884	0,187778346	2,315356868	0,021809765	0,064048555	0,805499212
Μεταβλητή X 1	5,609624045	0,299504051	18,7297101	6,87732E-43	5,018321907	6,200926183
Μεταβλητή X 2	0,438442435	0,053640791	8,173675857	7,1229E-14	0,332540982	0,544343888

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2013 – PRICE 2014

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,984630569
R Τετράγωνο	0,969497357
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,969111248
Τυπικό σφάλμα	3,319137005
Μέγεθος δείγματος	161

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	55324,38646	27662,19323	2510,939519	1,8309E-120	
Υπόλοιπο	158	1740,633933	11,01667046			
Σύνολο	160	57065,0204				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	-0,380721555	0,286612105	1,328351275	0,185977595	-0,94680684	0,185363731
Μεταβλητή X 1	8,643671476	0,523035072	16,5259883	2,89121E-36	7,610629071	9,676713882
Μεταβλητή X 2	0,85489659	0,080790023	10,58170992	4,06382E-20	0,695328859	1,014464321

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΟΥΣ 2014 – PRICE 2015

Στατιστικά παλινδρόμησης

Πολλαπλό R	0,986859056
R Τετράγωνο	0,973890797
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,97354498
Τυπικό σφάλμα	3,024838962
Μέγεθος δείγματος	154

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	51534,50503	25767,25252	2816,200666	2,94E-120	
Υπόλοιπο	151	1381,597262	9,149650743			
Σύνολο	153	52916,10229				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,028241367	0,262242268	0,107691897	0,914383056	-0,489896614	0,546379349
Μεταβλητή X 1	10,47908161	0,571345245	18,34106734	2,94265E-40	9,35021831	11,60794491
Μεταβλητή X 2	0,456696303	0,07575924	6,0282588	1,21881E-08	0,307011281	0,606381324

ΈΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΩΝ 2000 – 2004

(ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΠΧΠ)

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,802442921
R Τετράγωνο	0,643914641
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,643309053
Τυπικό σφάλμα	4,48023503
Μέγεθος δείγματος	1179

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>
Παλινδρόμηση	2	42685,76791	21342,88395	1063,289458	2,0598E-264
Υπόλοιπο	1176	23605,26697	20,07250592		
Σύνολο	1178	66291,03488			

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	1,311614651	0,156058726	8,404622327	1,22546E-16	1,00543005	1,617799252
Μεταβλητή X 1	6,734373354	0,287086548	23,45764163	3,9359E-100	6,171114365	7,297632343
Μεταβλητή X 2	0,521909002	0,034890235	14,95859801	1,91835E-46	0,453454946	0,590363058

ΈΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΩΝ 2005 – 2014

(ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΠΧΠ)

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,86592064
R Τετράγωνο	0,749818555
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,749551267
Τυπικό σφάλμα	5,342833414
Μέγεθος δείγματος	1875

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>
Παλινδρόμηση	2	160158,5757	80079,28785	2805,284652	0
Υπόλοιπο	1872	53437,86656	28,54586889		
Σύνολο	1874	213596,4423			

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,362318672	0,137773125	2,629821101	0,008612961	0,092113613	0,632523731
Μεταβλητή X 1	4,509133069	0,200397917	22,50089791	1,9731E-99	4,116106266	4,902159872
Μεταβλητή X 2	0,7119263	0,029050829	24,50623029	2,9235E-115	0,654950886	0,768901715

ΈΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΩΝ 2006 – 2014

(ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΠΧΠ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ 2005)

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,865674528
R Τετράγωνο	0,749392389
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,749091539
Τυπικό σφάλμα	5,503089639
Μέγεθος δείγματος	1669

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>
Παλινδρόμηση	2	150870,1048	75435,05239	2490,921391	0
Υπόλοιπο	1666	50453,13663	30,28399558		
Σύνολο	1668	201323,2414			

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,260388572	0,149694407	1,739467616	0,082137217	-0,033220373	0,553997518
Μεταβλητή X 1	4,41664629	0,212863971	20,74867939	3,03748E-85	3,999137263	4,834155317
Μεταβλητή X 2	0,721967255	0,030779926	23,45578281	2,2914E-105	0,661595851	0,78233866

ΈΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΩΝ 2007 – 2014

(ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΠΧΠ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ 2005 ΚΑΙ 2006)

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,893446697
R Τετράγωνο	0,798247
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,797970436
Τυπικό σφάλμα	4,974398412
Μέγεθος δείγματος	1462

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>	
Παλινδρόμηση	2	142841,2746	71420,63732	2886,307442	0	
Υπόλοιπο	1459	36102,42912	24,74463956			
Σύνολο	1461	178943,7038				

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	-0,060722587	0,14370616	-0,42254686	0,672688168	-0,342615328	0,221170155
Μεταβλητή X 1	5,266123193	0,213158545	24,70519389	7,2819E-113	4,847993262	5,684253125
Μεταβλητή X 2	0,63549112	0,029437993	21,58744757	6,45801E-90	0,577745812	0,693236427

ΈΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΩΝ 2000 – 2004

(ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΠΧΠ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΖΗΜΙΟΓΟΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ)

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,828166068
R Τετράγωνο	0,685859036
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,685313179
Τυπικό σφάλμα	4,156302722
Μέγεθος δείγματος	1154

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>
Παλινδρόμηση	2	43411,01697	21705,50849	1256,480118	3,94E-290
Υπόλοιπο	1151	19883,35502	17,27485232		
Σύνολο	1153	63294,37199			

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	1,165343809	0,147834451	7,882762102	7,38593E-15	0,875288606	1,455399011
Μεταβλητή X 1	6,793679511	0,272931635	24,89150626	9,0358E-110	6,25818024	7,329178783
Μεταβλητή X 2	0,53759836	0,033264091	16,16152286	4,17472E-53	0,472333312	0,602863408

ΕΞΟΔΟΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ ΕΤΩΝ 2005 – 2014

(ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΠΧΠ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΖΗΜΙΟΓΟΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ)

<i>Στατιστικά παλινδρόμησης</i>	
Πολλαπλό R	0,868238009
R Τετράγωνο	0,75383724
Προσαρμοσμένο R Τετράγωνο	0,753552658
Τυπικό σφάλμα	5,488763894
Μέγεθος δείγματος	1733

ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΗΣ

	<i>βαθμοί ελευθερίας</i>	<i>SS</i>	<i>MS</i>	<i>F</i>	<i>Σημαντικότητα F</i>
Παλινδρόμηση	2	159606,4494	79803,22472	2648,935246	0
Υπόλοιπο	1730	52118,89531	30,12652908		
Σύνολο	1732	211725,3447			

	<i>Συντελεστές</i>	<i>Τυπικό σφάλμα</i>	<i>t</i>	<i>τιμή-P</i>	<i>Κατώτερο 95%</i>	<i>Υψηλότερο 95%</i>
Τεταγμένη επί την αρχή	0,124328144	0,152614302	0,814655917	0,41538142	-0,174999801	0,42365609
Μεταβλητή X 1	4,203990591	0,215146368	19,54014203	5,43619E-77	3,782016245	4,625964937
Μεταβλητή X 2	0,77226189	0,032030277	24,11037189	5,6803E-111	0,70943975	0,835084029

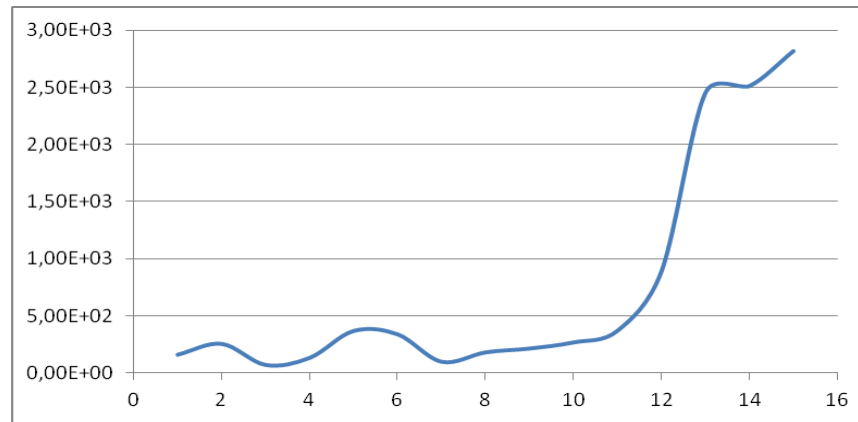
$$\hat{y} = b_0 + b_1 * X_1 + b_2 * X_2$$

Όπου: \hat{y} =Price, X_1 =Net Income Per Share (nips), X_2 =Book Value Per Share (bvps)

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΗΣ ΑΝΑ ΕΤΟΣ

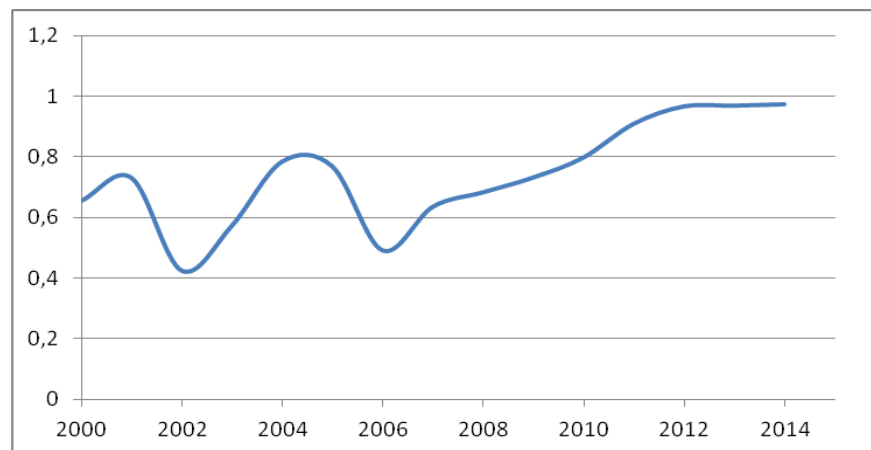
ΕΤΗ	Μέγεθος δείγματος	F	Σημαντικότητα F	Προσαρμοσμένο R ²	B ₀	B ₁	B ₂
2000	171	1,62E+02	6,98E-40	0,654063812	1,731848933	0,002268377	1,525095255
2001	190	2,57E+02	2,28E-54	0,730280241	1,273803787	4,195568137	0,959574586
2002	196	7,25E+01	3,22E-24	0,423179685	2,093312538	8,256987155	0,075788941
2003	200	1,34E+02	1,79E-37	0,572131849	1,450468822	8,981045641	0,208532412
2004	204	3,69E+02	4,84E-68	0,783978368	1,120238286	8,297906778	0,153413802
2005	206	3,40E+02	1,48E-65	0,76797144	1,188795492	5,809631143	0,569905035
2006	207	1,00E+02	5,12E-31	0,490349831	2,504049863	0,033477145	1,319481553
2007	210	1,82E+02	2,14E-46	0,634463659	1,510380261	2,696038417	0,757172935
2008	201	2,16E+02	1,70E-50	0,682575094	0,717300822	0,889971501	0,669763999
2009	198	2,69E+02	7,97E-57	0,731426459	0,919629899	5,313072943	0,157351013
2010	189	3,71E+02	1,10E-65	0,797614462	0,466784013	5,201797359	0,335686248
2011	179	8,92E+02	7,99E-93	0,909145646	0,205349584	5,988258453	0,233823104
2012	170	2,45E+03	1,61E-124	0,966685899	0,434773884	5,609624045	0,438442435
2013	161	2,51E+03	1,83E-120	0,969111248	-0,380721555	8,643671476	0,85489659
2014	154	2,82E+03	2,94E-120	0,97354498	0,028241367	10,47908161	0,456696303

Στον παραπάνω πίνακα ως προς το F, παρατηρούμε ότι τα δύο πρώτα χρόνια αυξάνεται αλλά μειώνεται στον τρίτο χρόνο, παρόλα αυτά στα έτη που ακολουθούν παρατηρείται μία ανοδική αύξηση με μία μόνο καμπή στο 2006. Από τα παραπάνω προκύπτει ότι το υπόδειγμα μας είναι στατιστικά σημαντικό ιδιαίτερα από το έτος 2007 και μετά, όπως φαίνεται στο διάγραμμα 1.

Διάγραμμα 1: Διασπορά του δείκτη F

Ακόμη, παρατηρούμε ότι ο δείκτης του προσαρμοσμένου R^2 παρουσιάζει, τα δύο πρώτα χρόνια μια αύξηση και τον τρίτο χρόνο μια σημαντική μείωση, ενώ τα επόμενα χρόνια, πλην του 2006 που παρουσιάζει επίσης μια σημαντική μείωση, έχει μια σταθερή ανοδική πορεία. Ειδικότερα, τα τέσσερα τελευταία χρόνια εντοπίζεται μια τέλεια θετική γραμμική συσχέτιση της τιμής (Price) με το καθαρό εισόδημα (Net Income) και τα ίδια κεφάλαια (Book Value), καθώς ο δείκτης τείνει πάρα πολύ κοντά στο 1.

Διάγραμμα 2: Διασπορά του προσαρμοσμένου R^2

Τέλος όσον αφορά τους συντελεστές (B_0, B_1, B_2), παρατηρείται ότι όταν το καθαρό εισόδημα αυξηθεί κατά 1 μονάδα, και τα ίδια κεφάλαια παραμένουν σταθερά, η τιμή αυξάνεται μέχρι το 2004 ενώ από το 2005-2008 μειώνεται και τα επόμενα χρόνια ακολουθεί μια ανοδική πορεία. Αντίθετα όταν αυξηθούν τα ίδια κεφάλαια κατά 1 μονάδα, και το αντίστοιχο καθαρό εισόδημα παραμένει σταθερό, η τιμή παρουσιάζει μικρές αυξομειώσεις, όμως σε γενικές γραμμές παρατηρείται μια καθοδική πορεία.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2 : ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΕΩΝ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΠΧΠ

ΕΤΗ	Μέγεθος δείγματος	F	Σημαντικότητα F	Προσαρμοσμένο R ²	B ₀	B ₁	B ₂
Price 2001-2005	1179	1063,289458	2,06E-264	0,643309053	1,311614651	6,734373354	0,521909002
Price 2006-2015	1875	2805,284652	0	0,749551267	0,362318672	4,509133069	0,7119263
Price 2007-2015	1669	2490,921391	0	0,749091539	0,260388572	4,41664629	0,721967255
Price 2008-2015	1462	2886,307442	0	0,797970436	-0,060722587	5,266123193	0,63549112

Στον προαναφερθέντα πίνακα, συγκρίνουμε την περίοδο πριν την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ (**2000-2004**) με την περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ (**2005-2014**). Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι την περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, το F είναι υψηλότερο σε σχέση με πριν. Ακόμη, το F σημαντικότητας είναι μηδέν, πράγμα που αποδεικνύει ότι το υπόδειγμα μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ είναι στατιστικά σημαντικότερο. Επιπλέον, το προσαρμοσμένο R² αυξάνεται, πιο συγκεκριμένα την περίοδο πριν την υιοθέτηση, μόλις το 64,33% της διακύμανσης της τιμής ερμηνεύεται από την διακύμανση του καθαρού εισοδήματος και των ιδίων κεφαλαίων. Ενώ την περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, το ποσοστό έχει ανέβει στο 74,96%. Επίσης, όσον αφορά το b_1 , παρατηρούμε ότι την περίοδο

πριν την υιοθέτηση το καθαρό εισόδημα επηρεάζει περισσότερο την τιμή σε σχέση με την περίοδο μετά. Αντίθετα, επειδή το b_2 αυξάνεται, τα ίδια κεφάλαια επηρεάζουν την τιμή περισσότερο την περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ.

Επίσης, συγκρίνουμε την περίοδο πριν την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ (**2000-2004**) με την περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ πλην του 2005 (**2006-2014**), το οποίο το θεωρούμε ως μεταβατικό έτος. Πιο συγκεκριμένα, παρατηρούμε ότι την περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, το F είναι υψηλότερο σε σχέση με την περίοδο πριν την υιοθέτηση, όμως είναι μειωμένο σε σύγκριση με την περίοδο 2005-2014. Επιπλέον, το προσαρμοσμένο R^2 αυξάνεται, πιο συγκεκριμένα την περίοδο πριν την υιοθέτηση, μόλις το 64,33% της διακύμανσης της τιμής ερμηνεύεται από την διακύμανση του καθαρού εισοδήματος και των ιδίων κεφαλαίων. Ενώ την περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, το ποσοστό έχει ανέβει στο 74,91%, παρουσιάζοντας μια μικρή πτώση σε σχέση με την παλινδρόμηση που εμπεριέχει το 2005. Επίσης, παρατηρούμε ότι ο συντελεστής b_1 , την περίοδο 2006-2014 είναι μειωμένος σε σχέση με τις δύο παραπάνω περιόδους. Ενώ, ο b_2 αυξάνεται όχι μόνο σχέση με την περίοδο πριν αλλά και με την περίοδο 2005-2014.

Την περίοδο 2006-2014 βλέπουμε αύξηση στις τιμές, πλην του b_1 , σε σύγκριση με την περίοδο πριν την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, όμως έχουμε μείωση, πλην του b_2 , σε σχέση με τα αποτελέσματα της παλινδρόμησης που αναφέρονται στα έτη 2005-2014. Για το λόγο αυτό τρέχουμε μια παλινδρόμηση χωρίς το 2005 και το 2006 και παρατηρούμε μια σαφή βελτίωση στις τιμές, πλην του b_1 , όχι μόνο σε σχέση με την περίοδο πριν την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, αλλά και την περίοδο μετά, αφού έχουμε αφαιρέσει από το δείγμα τα έτη προσαρμογής. Αυτό συνεπάγεται ότι τελικά το 2006 έχουμε την ουσιαστική εφαρμογή των ΔΠΧΠ, όπου παρουσιάζεται και το κόστος εφαρμογής τους. Γι' αυτό και στα προαναφερθέντα διαγράμματα υπήρχε μια σημαντική πτώση το 2006.

ΠΙΝΑΚΑΣ 3: ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΗΣΕΩΝ ΠΡΙΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΔΠΧΠ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΖΗΜΙΟΓΟΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Περίοδοι	Μέγεθος δείγματος	F	Σημαντικότητα F	Προσαρμοσμένο R ²	B ₀	B ₁	B ₂
Πριν Εκτός Ζημιογόνες	1154	1256,480118	3,94E-290	0,685313179	1,165343809	6,793679511	0,53759836
Μετά Εκτός Ζημιογόνες	1733	2648,935246	0	0,753552658	0,124328144	4,203990591	0,77226189

Τέλος, Στον πίνακα αυτό συγκρίνουμε τις περιόδους πριν και μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ, αφαιρώντας από το δείγμα τις ζημιογόνες επιχειρήσεις, ως προς τα ίδια κεφάλαια. Αναλυτικότερα, αν και το δείγμα είναι κατά μισή φορά μεγαλύτερο, δηλαδή 579 επιχειρήσεις παραπάνω στο δεύτερο δείγμα, την περίοδο πριν την υιοθέτηση οι ζημιογόνες επιχειρήσεις ήταν μόλις 25, ενώ μετά την υιοθέτηση αυξήθηκαν ραγδαία σε 142. Παρόλα αυτά, όσον αφορά τους δείκτες μας παρατηρούμε ότι, το F είναι εμφανώς αυξημένο την περίοδο μετά την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ και το f σημαντικότητας είναι 0, πράγμα που αποδεικνύει την στατιστική σημαντικότητα του υποδείγματος μας. Στη συνέχεια, την ίδια περίοδο αυξημένο εμφανίζεται και το προσαρμοσμένο R² με ποσοστό 75,36% , σε αντίθεση με την περίοδο πριν την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ που αντιστοιχεί σε ποσοστό 68,53%.Επίσης, το εκτιμώμενο μοντέλο υποδεικνύει ότι, όταν το καθαρό εισόδημα είναι αυξημένο κατά μία μονάδα και τα ίδια κεφάλαια παραμένουν σταθερά, τότε η τιμή αναμένεται να είναι, κατά μέσο όρο, αυξημένο κατά 6,7937 την περίοδο πριν την εφαρμογή των ΔΠΧΠ. Ενώ την περίοδο μετά μειώνεται σε 4,2040. Αντίστοιχα, όταν το καθαρό εισόδημα παραμένει σταθερό και τα ίδια κεφάλαια είναι αυξημένα κατά μία μονάδα, τότε η τιμή αναμένεται να είναι, κατά μέσο όρο, αυξημένη 0,5376 μονάδες, πριν την υιοθέτηση των ΔΠΧΠ ενώ κατά 0,7723 την περίοδο μετά τα ΔΠΧΠ. Τέλος , επειδή το b₁ εμφανίζεται αυξημένο σε σχέση με το b₂ και στις 2 περιόδους, μπορούμε να πούμε ότι οι επιχειρήσεις εμπιστεύονται περισσότερο το καθαρό εισόδημα από τα ίδια κεφάλαια.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Grant Thornton, 2006, “Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης (I.F.R.S.)- Αναλυτική παρουσίαση”, Β΄ έκδοση, Τόμος Α΄, Αθήνα.
- Γεωργίου Άθως, 2003, “Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα- IAS”, εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα- Θεσσαλονίκη.
- Γρηγοράκου Θεοδώρου, 2008, “Ανάλυση -ερμηνεία του Ελληνικού Γενιού Λογιστικού Σχεδίου”, 13η έκδοση, εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα.
- Δημητρίου Χ. Γκίκα και Αφροδίτης Ι. Παπαδάκη, 2012, “Χρηματοοικονομική Λογιστική”, Δ΄ Έκδοση, Εκδόσεις Γ. Μπένου, Αθήνα 2012
- Λεκαράκου Κατερίνα, 2012, “Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο”, εκδόσεις Λεκαράκου, Αθήνα.
- Πρωτοψάλτης Νικόλαος, Βασίλειος Ι. Λουμιώτης, “Διεθνή Πρότυπα Χρηματοοικονομικής Πληροφόρησης” Εκδόσεις: Ινστιτούτο Εκπαίδευσης σώματος ορκωτών ελεγκτών λογιστών, Αθήνα 2009
- Σακέλλης Εμμανουήλ, 2002, “Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα”, Τόμος Α΄, εκδόσεις Ε. Σακέλλης, Αθήνα.
- Σακέλλης Εμμανουήλ, 2005, “Σύνταξη των οικονομικών καταστάσεων που προβλέπουν τα Διεθνή λογιστικά πρότυπα με βάση το Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο”, εκδόσεις Ε. Σακέλλης, Αθήνα.
- Φίλιος Φ. Βασίλειος, 2013, “Γενική Χρηματοοικονομική Λογιστική”, Σύγχρονη έκδοση, Αργίτιο 2013, Τόμος Α΄
- Δρ Χρίστος Βλάχος και Λουκάς Λουκά, 2009, “Διεθνή Λογιστικά Πρότυπα 2009” Εκδόσεις Παπαζήση-Global training, Τόμος Α΄, Πέμπτη έκδοση
- Χρήστου Ι. Καραντζή, 2008, “Αρχές και πρότυπα Χρηματοοικονομικής Λογιστικής”, εκδόσεις BUSINESS PLUS A.E., Πειραιάς 2008

ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΗ

Armstrong, C. S., Barth, M. E., Jagolinzer, A. D., & Riedl, E. J. (2010). Market reaction to the adoption of IFRS in Europe. *The accounting review*, 85(1), 31-61.

Barth, M. E., Landsman, W. R., & Lang, M. H. (2008). International accounting standards and accounting quality. *Journal of accounting research*, 46(3), 467-498.

Brown, P. (2011). International Financial Reporting Standards: what are the benefits?. *Accounting and business research*, 41(3), 269-285.

Brüggemann, U., Hitz, J. M., & Sellhorn, T. (2013). Intended and unintended consequences of mandatory IFRS adoption: A review of extant evidence and suggestions for future research. *European Accounting Review*, 22(1), 1-37.

Callao, S., Jarne, J. I., & Laínez, J. A. (2007). Adoption of IFRS in Spain: Effect on the comparability and relevance of financial reporting. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 16(2), 148-178.

Chalmers, K., Clinch, G. J., & Godfrey, J. M. (2009). Changes in value relevance of financial information upon IFRS adoption. Social Science Research Network (SSRN). Disponible em: <www.ssrn.com.

Clarkson, P., Hanna, J. D., Richardson, G. D., & Thompson, R. (2011). The impact of IFRS adoption on the value relevance of book value and earnings. *Journal of Contemporary Accounting & Economics*, 7(1), 1-17.

Daske, H., Hail, L., Leuz, C., & Verdi, R. (2013). Adopting a label: Heterogeneity in the economic consequences around IAS/IFRS adoptions. *Journal of Accounting Research*, 51(3), 495-547.

DeFond, M., Hu, X., Hung, M., & Li, S. (2011). The impact of mandatory IFRS adoption on foreign mutual fund ownership: The role of comparability. *Journal of Accounting and Economics*, 51(3), 240-258.

E-forologia.gr, ΔΛΠ 19: Παροχές σε εργαζομένους.

<http://www.e-forologia.gr/lawbank/document.aspx?digest=367DDA4BE6C5C034.1D031AEA53&version=2004/12/16>

E-forologia.gr, ΔΛΠ 24: Γνωστοποιήσεις συνδεδεμένων μερών

<http://www.e-forologia.gr/lawbank/document.aspx?digest=A247E6BC37D7C576.1D031AEA53&version=2004/12/16>

E-forologia.gr, ΔΛΠ 26: Λογιστικός χειρισμός και παρουσίαση των προγραμμάτων παροχών λόγω αφυπηρέτησης

<http://www.e-forologia.gr/lawbank/document.aspx?digest=7097297205045462.1D031AEA53&version=2004/03/31>

E-forologia.gr, ΔΛΠ 28: Επενδύσεις σε συγγενείς επιχειρήσεις

<http://www.e-forologia.gr/lawbank/document.aspx?digest=3EE66C27D230E34E.1D031AEA53&version=2004/03/31>

Forologikanea.gr, Άρθρο 26: Διαχειριστική περίοδος.

<http://www.forologikanea.gr/pages/display/arthro-26-diaxeiristiki-periodos/>

Forologikanea.gr, Άρθρο 28: Αποτίμηση στοιχείων απογραφής

<http://www.forologikanea.gr/pages/display/arthro-28-apotimisi-stoixeion-apografis/>

Forst, A. (2014). IFRS implementation in the European Union and the survival of accounting families. *Advances in Accounting*, 30(1), 187-195.

Fox, A., Hannah, G., Helliard, C., & Veneziani, M. (2013). The costs and benefits of IFRS implementation in the UK and Italy. *Journal of Applied Accounting Research*, 14(1), 86-101.

Gjerde, Ø., Knivsflå, K., & Sættem, F. (2008). The value-relevance of adopting IFRS: Evidence from 145 NGAAP restatements. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 17(2), 92-112.

Horton, J., Serafeim, G., & Serafeim, I. (2013). Does Mandatory IFRS Adoption Improve the Information Environment?*. *Contemporary Accounting Research*, 30(1), 388-423.

Márquez-Ramos, L. (2008). The effect of IFRS adoption on trade and foreign direct investments. In *International Trade and Finance Association Conference Papers* (p. 19). bepress.

Hung, M., & Subramanyam, K. R. (2007). Financial statement effects of adopting international accounting standards: the case of Germany. *Review of accounting studies*, 12(4), 623-657.

Isa.gr,2015,“ASTbooks-Η σημασία της Κατάστασης Χρηματορικών ή Ταμειακών Ροών”

<http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39->

[%](http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39-%CE%B5%CF%80%CE%AF%CE%BA%CE%B1%CE%B9%CF%81%CE%B1-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/7192-astbooks-%E2%80%93-%CE%B7-%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD-%CE%AE-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD)

[%](http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/7192-astbooks-%E2%80%93-%CE%B7-%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD-%CE%AE-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD)

[%](http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/7192-astbooks-%E2%80%93-%CE%B7-%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD-%CE%AE-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD)

[%](http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/7192-astbooks-%E2%80%93-%CE%B7-%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD-%CE%AE-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD)

[%](http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/7192-astbooks-%E2%80%93-%CE%B7-%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD-%CE%AE-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD)

[%](http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/7192-astbooks-%E2%80%93-%CE%B7-%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD-%CE%AE-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD)

[%](http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/7192-astbooks-%E2%80%93-%CE%B7-%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD-%CE%AE-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD)

[%](http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/7192-astbooks-%E2%80%93-%CE%B7-%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD-%CE%AE-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD)

[%](http://www.isa.gr/portal/component/content/article/39-%CE%B8%CE%AD%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B1/7192-astbooks-%E2%80%93-%CE%B7-%CF%83%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%83%CE%AF%CE%B1-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%AC%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CF%87%CF%81%CE%B7%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD-%CE%AE-%CF%84%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CF%8E%CE%BD-%CF%81%CE%BF%CF%8E%CE%BD)

Jarva, H., & Lantto, A. M. (2012). Information content of IFRS versus domestic accounting standards: evidence from Finland. *The Finnish Journal of Business Economics*, (2), 141-177.

Jeanjean, T., & Stolowy, H. (2008). Do accounting standards matter? An exploratory analysis of earnings management before and after IFRS adoption. *Journal of accounting and public policy*, 27(6), 480-494.

Karampinis, N. I., & Hevas, D. L. (2011). Mandating IFRS in an unfavorable environment:

- The Greek experience. *The International Journal of Accounting*, 46(3), 304-332.
- Kargin, S. (2013). The impact of IFRS on the value relevance of accounting information: Evidence from Turkish firms. *International Journal of Economics and Finance*, 5(4), 71.
- Liu, C., Yao, L. J., Hu, N., & Liu, L. (2011). The impact of IFRS on accounting quality in a regulated market: An empirical study of China. *Journal of Accounting, Auditing & Finance*, 0148558X11409164.
- Pelucio-Grecco, M. C., Geron, C. M. S., Grecco, G. B., & Lima, J. P. C. (2014). The effect of IFRS on earnings management in Brazilian non-financial public companies. *Emerging Markets Review*, 21, 42-66.
- Phan, D. H. T., Mascitelli, B., & Barut, M. (2013, May). Perceptions of accounting professionals towards international financial reporting standards (IFRS) in developing country: Evidence from Vietnam. In World Business Institute, Proceedings of the 3rd Global Accounting, Finance, and Economics Conference.
- Rudra, T., & Bhattacharjee, C. D. (2012). Does IFRs influence earnings management? Evidence from India. *Journal of Management Research*, 4(1), 1.
- Seng Cheong, C., Kim, S., & Zurbrugg, R. (2010). The impact of IFRS on financial analysts' forecast accuracy in the Asia-Pacific region: The case of Australia, Hong Kong and New Zealand. *Pacific Accounting Review*, 22(2), 124-146.
- Silva, F. J., & Couto, G. (2007). Measuring the impact of International Financial Reporting Standards (IFRS) in firm reporting: the case of Portugal. Available at SSRN 969972.
- Taxheaven.gr, Διεθνή λογιστικά πρότυπα και πρότυπα χρηματοοικονομικής αναφοράς. <http://www.taxheaven.gr/pages/ias/load/7795>
- Tsipouridou, M., & Spathis, C. (2012). Earnings management and the role of auditors in an unusual IFRS context: The case of Greece. *Journal of International Accounting, Auditing and Taxation*, 21(1), 62-78.
- Van Tendeloo, B., & Vanstraelen, A. (2005). Earnings management under German GAAP versus IFRS. *European Accounting Review*, 14(1), 155-180.
- Wardhani, R. (2010). The Effect of Degree of Convergence to IFRS and Governance System to Accounting Conservatism: Evidence from Asia. *Simposium Nasional Akuntansi*.
- wipo.int, Νόμος 2190/1920, Περί Ανώνυμων Εταιριών
http://www.wipo.int/wipolex/en/text.jsp?file_id=227178#LinkTarget_5660

Αναστασία Πηλιούνη,2014,Άρθρο:“Ταμειακές Ροές”
<http://www.power-tax.gr/el/normal/35/2276/ViewArticle.aspx>

Αναστασία Πηλιούνη,2014 Άρθρο: Ταμειακές Ροές
<http://www.power-tax.gr/el/normal/35/2276/ViewArticle.aspx>

Γιώργος Τζίφας,2015,“Sale and lease back”
https://www.proseminars.eu/blog_articles/salelease-back

Δημήτριος Ε. Κακούρας,2014,“ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΈΜΜΕΣΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ ΡΟΩΝ ΑΠΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ”
<http://www.accountancygreece.gr/%CE%B1%CE%BC%CE%B5%CF%83%CE%B7-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CE%B5%CE%BC%CE%BC%CE%B5%CF%83%CE%B7-%CE%BC%CE%B5%CE%B8%CE%BF%CE%B4%CE%BF%CF%83-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%BF%CF%85%CF%83%CE%B9%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%83/>

Ευρετήριο οικονομικών όρων
<http://www.euretirio.com/esodo/>

Εφημερίδα της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας, ΦΕΚ 67/Α/18-3-1920 Νόμος 2112/1920
http://www.elinyae.gr/el/lib_file_upload/67a_1920.1144663492597.pdf

Εφημερίδα της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας, ΦΕΚ Α 144/30.06.1920 Νόμος 2190/1920
http://www.ktpae.gr/pdf/A_4a_N_2190_1920.pdf

Εφημερίδα της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας,ΝΟΜΟΣ 3487,ΦΕΚ Α 190/11.9.2006
<http://www.eneiset.gr/files/nomoi/%CE%9D%203487-2006%20%CE%95%CE%BD%CF%83%CF%89%CE%BC%CE%AC%CF%84%CF%89%CF%83%CE%B7%20%CE%BF%CE%B4%CE%B7%CE%B3%CE%AF%CE%B1%CF%82%202003-51.pdf>

κ. Ζιγκερίδη και Κυλώνη,2008 “Η Κατάσταση Ταμειακών Ροών σύμφωνα με το Διεθνές Λογιστικό Πρότυπο Νο 7 και η τεχνική κατάρτισή της.”
<http://www.e-forologia.gr/cms/viewContents.aspx?id=11115>

Τα δεδομένα που τρέξαμε τις παλινδρομήσεις είναι από το Worldscope